

Reflecții coranice

Înțelegerea obiectivelor versetelor
coranice

AMR KHALED

A treia parte 3/3

Cuprins

Sura Al-Ankabut (Sura Păianjenului)
Sura Ar-Rum (Sura romanilor)
Sura Luqman (Sura lui Luqman)
Sura As-Sejde (Sura prosternării)
Sura Al-Ahzab (Sura „Părților aliate”)
Sura Sebe’
Sura Fatir (Creatorul)
Sura Ya-Sin
Sura As-Saffat (Cele așezate în rânduri)
Sura Sad
Sura Az-Zumer (Sura „cetelor”)
Sura Ghafir (Iertătorul)
Sura Fussilat (Sura „versetelor tâlcuite”)
Sura Aş-Şura (Sura „sfatului”)
Sura Az-Zukhruf (Sura „podoabelor de aur”)
Sura Ad-Dukhan (Sura „fumului”)
Sura Al-Jathiye („Cea căzută în genunchi”)
Sura Al-Ahqaf („Dune de nisip”)
Sura Muhammed
Sura Al-Feth (Sura „Biruinței”)
Sura Al-Hujurat (Sura „Odăilor”)
Sura Qaf („Ziua mărturiei”)
Sura Adh-Dhariyat („Cele care risipesc”)
Sura At-Tur („Muntele”)
Sura An-Nejm („Steaua”)
Sura Al-Qamar („Luna”)
Sura Ar-Rahman (Cel Milostiv)
Sura Al-Waqi’a („Cele care trebuie să se întâmple”)
Sura Al-Hadid (Sura „Fierului”)
Surele părții douăzeci și opta
Surele părții douăzeci și nouă
Surele părții treizeci

Sura Al-Ankabut (Sura păianjenului)

Sura Al-Ankabut este o sură mekkană. Ea a fost revelată după sura Ar-Rum. În Sfântul Coran ea urmează după sura Al-Qasas. Este alcătuită din 69 de versete.

Obiectivul surei este făcut clar încă de la început în ceea ce poate fi tradus ca: **„Alif-Lam-Mim. Oare socotesc oamenii că vor fi lăsați (în pace), dacă vor spune „Noi credem!”, și că ei nu vor fi încercați?” (Coran 29:1-2).** O credincioși, străduiți-vă să înfrângeți încercările și să aveți stăpânire de sine și auto control. Astfel, ea este sura încercărilor.

Aceste încercări sunt o parte inevitabilă a vieții unui musulman. Ele reprezintă o sunnah (o normă, lege) a universului hotărâtă de către Allah (SWT) pe pământ. Cineva poate să întrebe: „De ce ne sunt trimise aceste încercări? Nu ar fi fost mai bine pentru noi să trăim o viață liniștită, rugându-ne, postind și adorându-L pe Allah (SWT) fără încercări sau tragedii?”. Aceia care pun aceste întrebări nu au înțeles Înțelepciunea lui Allah (SWT) și Intenția Lui în crearea acestei lumi. Această lume a fost creată ca o încercare pentru Viața de Apoi, iar fără aceste încercări nu ar fi posibil să-i aranjăm pe oameni în diferite trepte ale Paradisului. Nu ar fi posibil să diferențiem între aceia care merită cea mai înaltă treaptă a Paradisului (Firdeus), aceia care merită cea mai de joasă treaptă a Paradisului și aceia care nu merită să intre deloc în Paradis până ce nu vor suporta câteva pedepse. Prin urmare, este o necesitate pentru Dreptatea lui Allah (SWT) să-i pună pe robii Săi la încercare pentru a distinge binele de rău.

Legea (sunnah) universului

Astfel, începutul surei este: **„Alif-Lam-Mim. Oare socotesc oamenii că vor fi lăsați (în pace), dacă vor spune „Noi credem!”, și că ei nu vor fi încercați?” (Coran 29:1-2).** Este rațional să gândiți că sunteți credincioși doar pentru că spuneți „Noi credem” cu limbile voastre? Chiar dacă sunteți sinceri în ceea ce spuneți trebuie să existe un test: **„și că ei nu vor fi încercați...”**

Regula este că credincioșii sunt puși să treacă prin încercări pentru ca să nu presupuneți că acestea vi se întâmplă doar vouă. De fapt, cel de-al treilea verset declară că aceste chinuri reprezintă o lege a universului: **„Noi i-am încercat pe cei de dinaintea lor...” (Coran 29:3).** De ce Faci asta Allah (SWT)? Răspunsul vine în același verset: **„...Și Allah îi cunoaște pe cei care spun adevărul și îi cunoaște pe cei care mint (în privința credinței).” (Coran 29:3).** Testele îl dezvăluie pe adevăratul credincios de aceia care au pretins (au afirmat nefondat) credința. În consecință, versetul al unsprezecelea dezvăluie același înțeles: **„Allah îi cunoaște prea bine pe cei care cred, după cum la fel de bine îi cunoaște și pe cei fățarnici.” (Coran 29:11).**

Aici se pune o întrebare: Nu ar ști Allah (SWT), din moment ce El este Cunoscătorul întregului Necunoscut, cine va reuși în această încercare și va răbda, și cine va eșua și o va lua pe căi greșite? Atunci de ce această nevoie de încercare? Răspunsul este acela că Allah (SWT) trimite aceste încercări pentru ca voi, oamenii să știți că ele pot constitui o dovadă împotriva voastră în Ziua Judecării.

Ar fi fost suficient pentru Allah (SWT) să vă spună în Ziua Judecării: „Știu că dacă ai fi fost într-o asemenea situație ai fi făcut așa și așa. Du-te și intră în focul

Iadului.” Dar Allah (SWT) cu Înțelepciunea Sa, Îndurarea și Dreptatea Sa ne trimite aceste încercări în această viață și apoi îți cercetează faptele tale actuale în Lumea de Apoi așa cum observăm în versetul: **„...Și Allah îi cunoaște pe cei care spun adevărul și îi cunoaște pe cei care mint (în privința credinței).” (Coran 29:3).**

Să nu crezi, frate în Islam, că această viață este lipsită de efort și de probleme, chiar dacă ești un credincios. Credința nu te va scuti de încercările acestei lumi, iar o persoană este încercată în funcție de credința lui/ei. Din acest motiv Allah (SWT) spune în sura Al-Ankabut că, dacă tânjești după răsplățile lui Allah (SWT) ar trebui să ai răbdare și ar trebui să te străduiești să înfrângi încercările și testele. Fă asta până când Îl vei întâlni pe Allah (SWT), iar El te va răsplăti, deoarece întâlnirea cu Allah este aproape și inevitabilă așa cum este scoasă în evidență în ceea ce poate fi tradus ca: **„Aceia care nădăjduiesc în răsplata bună la întâlnirea cu Allah (să știe că) termenul lui Allah va veni. El este Cel Care Aude Totul și este Atoateștiutor.” (Coran 29:5).** Nu ar trebui să-ți vină în minte în mijlocul acestei toate discuții despre încercări că Allah (SWT) are nevoie de străduința ta. Străduința și răbdarea ta sunt pentru tine singur. Allah (SWT) este de Ajuns pentru Sine, El nu are nevoie de faptele noastre, de adorarea noastră și nici de întreaga lume. Noi suntem neînsemnați și avem nevoie de El pentru orice. Allah (SWT) spune: **„Și cel care se luptă nu se luptă decât pentru sine, căci Allah este mult prea înstărit ca să aibă nevoie de lume (’Alemin – omenire, gini și tot ceea ce există)” (Coran 29:6).**

Una din cele mai cruciale încercări despre care discută această sură este să fii încercat în religia noastră (în credința noastră, în crezul nostru), ca de exemplu atunci când un credincios este vătămat cu intenția de a-l face să devieze de la religia lui Allah (SWT). Sura accentuează faptul că aceasta este un rău, nu o pedeapsă. Cu toate acestea, atunci când judecata este deficientă, și când talerul devine dezechilibrat, credinciosul slab presupune că răul făcut de oameni lui este cel mai rău fel de pedeapsă. Din acest motiv, sura subliniază faptul că această presupunere este eronată, pentru că numai Allah (SWT) poate pedepsi așa cum a afirmat în versetul: **„Printre oameni sunt (unii) care zic: „Noi credem în Allah”, dar dacă au ei de suferit pentru Allah, atunci socotesc ei că încercarea oamenilor este asemenea cu pedeapsa din partea lui Allah. Dar dacă le vine lor biruința de la Domnul tău, atunci ei zic: „Noi am fost cu voi!” Dar oare nu este Allah Cel Care știe cel mai bine ce se află în piepturile tuturor?” (Coran 29:10).**

Cele mai dificile încercări

Versetele din sură continuă să discute aceeași temă. Încercările dezvăluie credința oamenilor, test ce poate fi ascuns în inimile lor și deosebește adevărul de falsitate. Din acest motiv, sura menționează o altă încercare, aceea a părinților care își forțază fiul să se îndepărteze de supunerea față de Allah (SWT), fie fără să se teamă pentru copilul lor ori fie din aroganța pentru religia lui Allah (SWT). Allah (SWT) spune: **„L-am îndemnat pe om să se poarte cu părinții săi frumos. Însă dacă ei se vor lupta cu tine pentru ca să-Mi faci Mie ca asociat ceva despre care tu nu ai știință, nu le da lor ascultare, iar eu vă voi vesti ceea ce ați făcut.” (Coran 29:8).** Aceasta este o încercare dificilă. Îi va trata credinciosul pe părinții săi cu bunătate, în ciuda faptului că ei sunt necredincioși?

Mijloacele de a fi salvat de încercări

Unul din cele mai plăcute lucruri în legătură cu această sură este acela că ea începe prin afirmarea faptului că încercările sunt o parte componentă a vieții oamenilor și că ele sunt extrem de dificile. Allah (SWT) spune: **„Oare socotesc oamenii că vor fi lăsați (în pace), dacă vor spune „Noi credem!”, și că ei nu vor fi încercați?” (Coran 29:2).** Totuși, sura se încheie cu un verset minunat care ne arată că încercările sunt de fapt ușoare. Allah (SWT) ne va clăuzi și ne va ajuta să le înfrângem dacă ne luptăm cu ele. Allah (SWT) spune: **„Iar pe aceia care se luptă pentru Noi îi vom călăuzi Noi pe căile Noastre, căci Allah este cu cei credincioși care fac bine.” (Coran 29:69).** Acest verset a fost revelat în Mekke când jihadul (lupta pentru cauza Islamului cu sabia) nu fusese încă legiferat. Astfel, acest verset se referă atât la lupta cu propria persoană cât și la lupta cu încercările. Ca și cum el (versetul) spune: „Luptă cu tine însuși și fii învingător, apoi vei garanta victoria asupra inamicului intern și extern.”

Liderii mujahedinilor (luptătorii pe calea lui Allah)

Sura relatează apoi povestea cum profeții Nuh (AS) (Noe), Ibrahim (AS) (Abraham), Lut (AS) (Lot), Șu'aib (AS) și Musa (AS) (Moise) s-au confruntat cu încercări și s-au lupta cu ele. Dacă privim la povestea profetului Nuh (AS) care a fost revelată în sură, observăm că este singura sură care menționează durata da'wei (chemarea la religia Allah (SWT)) care este de nouă sute și cizeci de ani. Allah (SWT) spune: **„Și Noi l-am trimis pe Noe la neamul său și a rămas printre ei o mie de ani fără cincizeci de ani (invitându-i pe ei să creadă în Unicitatea lui Allah (monoteism), și să se îndepărteze de falșii dumnezei sau alte divinități)” (Coran 29:14).** Acest lucru arată credincioșilor că încercările sunt inevitabile, chiar și profeții nu le-au putut evita.

Când cunoaștem gradul de perseverență și de răbdare al profetului Nuh (AS) acest lucru ne ajută să suportăm încercările cu care ne confruntăm, care sunt cu siguranță mult mai mici decât ale profetului. O altă încercare, care este discutată după cea a profetului Nuh (AS), este cea a profetului Ibrahim (AS) și răbdarea lui cu oamenii din neamul său, când aceștia au spus: „Omorâți-l sau ardeți-l în foc!”. Apoi Allah (SWT) l-a salvat pe el din foc. Allah (SWT) a spus: **„Întru acestea sunt semne pentru un neam de oameni care cred.” (Coran 29:24).** Acest lucru ne demonstrează într-un mod realist că Allah (SWT) ne ajută în confruntarea acestor încercări. Cu toate acestea, ni se cere să continuăm să luptăm cu ele așa cum a afirmat Allah în versetul: **„Iar pe aceia care se luptă pentru Noi îi vom călăuzi Noi pe căile Noastre, căci Allah este cu cei credincioși care fac bine (muhsinun).” (Coran 29:69).**

De ce Al-Ankabut?

Ceea ce rămâne de discutat este motivul intitulării surei drept Sura Al-Ankabut. Atunci când Allah (SWT) stabilește o similitudine prin exemplul unei creaturi, obiectivul surei se bazează în acest caz pe exemplul dat și pe analogia făcută. De exemplu, sura An-Neml este sura perfecțiunii civilizațiilor având ca simbol regatul furnicii. Regatul furnicilor este organizat în mod excepțional și întruchiează trăsăturile unei civilizații.

Scopul surei An-Nehl este recunoștința pentru binecuvântări. Ne arată cum aceste creaturi urmează poruncile lui Allah (SWT) și produc o miere delicioasă și benefică care îi vindecă pe oameni. Acest lucru ne demonstrează că urmarea poruncilor legislației islamice (Șeriah) va aduce lumina călăuzirii care este o vindecare pentru oameni exact asemenea mierii. Rămâne acum întrebarea de ce această sură care discută despre încercări a fost numită după un păianjen.

Similar firelor lui

Motivul alegerii acestui titlu este acela că încercările sunt asemenea firelor pânzei de păianjen. Natura încercărilor este aceea că ele sunt împletite și interconectate. Nu este posibil să distingi între o încercare și alta. Ele sunt multe și complicate, acoperind toate aspectele vieții unei persoane. Totuși ele sunt fragile și slabe, dacă cineva îi cere ajutorul lui Allah (SWT) în confruntarea lor. Allah (SWT) spune: „... **dar cea mai slabă casă este casa păianjenului –dacă ei măcar ar fi știut.**” (Coran 29:41).

În mod caracteristic, oamenii se năpustesc repede să caute un salvator atunci când sunt testați prin încercări. Din păcate, de obicei ei cer ajutor de la altcineva în afară de Allah (SWT) și se îndreaptă spre alți oameni. Din acest motiv Allah (SWT) ne spune în sură că, dacă te îndrepti către oameni în căutarea ajutorului pentru a scăpa de încercări, vei fi ca cel care caută refugiu în pânza unui păianjen, o casă slabă, fragilă care nu protejează sau adăpostește pe locuitorii ei. Allah (SWT) spune: „**Pilda acelor care au luat ocrotitori în locul lui Allah este ca pilda păianjenului care și-a făcut o casă, dar cea mai slabă casă este casa păianjenului –dacă ei măcar ar fi știut.**” (Coran 29:41). Înțelesul este aici că una din cele mai dificile și periculoase încercări este să-i mulțumești pe oameni pe seama religiei tale sau să cauți ajutor sau să te bazezi pe orice altcineva în afară de Allah (SWT).

Cea mai slabă dintre case

Pânza unui păianjen este fragilă, datorită slăbiciunii firelor ei, și este de asemenea slabă din punct de vedere social. După ce masculul fertilizează femela, femela îl omoară pe mascul și îl aruncă afară din pânză (țesătură). Apoi, când urmașii păianjenului devin maturi, la rândul lor ei o omoară pe mamă și o aruncă afară din pânză (țesătură). Ce casă ciudată, cea mai rea posibilă!

Sura dă exemplul păianjenului pentru a ne arăta că mulțimea firelor păianjenului, cu toate că ele pot părea complicate, sunt similare încercărilor prin faptul că ambele sunt fragile. Exemplul demonstrează că, căutarea ajutorului de la altcineva în afară de Allah (SWT) este exact asemenea căutării refugiului în pânza păianjenului, un loc într-adevăr fragil din punct de vedere fizic și social. SubhanaAllah (Slavă lui Allah) pentru alegerea acestui titlu pentru sura încercărilor, pentru a-i avertiza pe oameni împotriva imitării acestei insecte în viața și în faptele ei.

Sura Ar-Rum (Sura romanilor)

Sura Ar-Rum este o sură mekkană. Ea a fost revelată după sura Al-Inșiqaq. Ea urmează după sura Al-Ankabut în ordinea din Coran. Este alcătuită din 60 de versete.

Semnele lui Allah (SWT) sunt clare și sigure

Expresia „Și printre semnele Lui...” este mult mai des folosită în această sură decât în orice altă sură din Coran. Aceasta, ea însăși, arată obiectivul surii: „Semnele lui Allah sunt clare și sigure, și cu toate acestea încă le mai tăgăduiești?”. Astfel, sura ne plimbă prin tot universul, prin toate Domeniile lui Allah (SWT) și ne amintește că semnele lui Allah (SWT) sunt destul de clare pentru a susține credința noastră în Măreția și Puterea Lui. Allah (SWT) spune: **„Și printre semnele Lui (este acela) că El v-a creat din voi înșivă soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru un neam (de oameni) care chibzuiesc. Și printre semnele Lui sunt crearea cerurilor și a pământului și deosebirea limbilor voastre și a culorilor voastre. Întru aceasta sunt semne pentru cei care știu.” (Coran 30: 21-22)**

Versetele arată clar, într-un mod minunat că (omul este condus să deducă) Allah (SWT) are două cărți în Domeniul Său: o carte vizibilă, care este universul și o carte care poate fi citită, numită Qur'an. Minunea ambelor cărți este aceea că ele sunt îndeaproape înrudite: înțelesul fiecăreia dintre ele conduce la cel de-al celeilalte. De exemplu, Ar-Rum este o sură ce poate citită, totuși ea te invită să privești la cartea vizibilă a lui Allah (SWT) pentru a găsi dovada lui Allah (SWT). Cu cât observi mai mult universul și contemplezi la el, cu atât mai mult acest lucru te conduce la cartea scrisă a lui Allah (SWT). Slavă Celui Care a făcut pentru toate tipurile de oameni, analfabeți și educați, arabi și non-arabi, bătrâni și tineri, o carte care poate fi citită și în care poate fi găsită dovada lui Allah (SWT).

Dintre semnele Lui

Versetele asigură într-o expunere consecutivă semnele clare ale lui Allah (SWT) în univers. Allah (SWT) spune: **„Și printre semnele Lui sunt crearea cerurilor și a pământului și deosebirea limbilor voastre și a culorilor voastre. Întru aceasta sunt semne pentru cei care știu. Și printre semnele Lui sunt somnul vostru în timpul nopții și în timpul zilei și căutarea de către voi a harului Său...”(Coran 30:22-23)**

„Și printre semnele Lui este (acela) că El vă arată vouă fulgerul, cu teamă (de trăsnet) și cu nădejde (în ploaie) și că pogoară apă din cer, cu care învie pământul, după moartea lui...” (Coran 30:24).

„Și printre semnele Lui este (acela) că cerul și pământul există prin porunca Sa...” (Coran 30:25).

Această sură este alcătuită din 60 de versete; te rog să verifici pentru tine însuși de câte ori apare cuvântul „semne”. După ce ai citit sura ieși afară, în lumea naturală și meditează la creația lui Allah (SWT) pentru cinci minute. Cine a creat acest univers și a excelat în crearea lui? Cine a făcut aceste semne misterioase? Cine a stabilit relațiile soților cu soțiile lor și a creat între ei dragoste și compasiune?

Versetul 46 ne conduce la un alt semn dintre semnele lui Allah (SWT). Allah (SWT) spune: **„Și printre semnele Lui este (acela că El) trimite vânturile de bine vestitoare, pentru ca să vă facă să gustați din Îndurarea Sa...” (Coran 30:46)** și altul **„Allah este Cel Care trimite vânturile și ele ridică nori, iar El îi risipește pe cer, așa după cum voiește, și îi face pe ei bucăți și vezi atunci ploaia cum iese din mijlocul lor.” (Coran 30:48)**. Chiar și în crearea ființei omenești Allah (SWT) spune: **„Allah este Cel Care vă creează pe voi în slăbiciune, apoi după slăbiciune vă dă putere, iar după putere vă dă slăbiciune și căruntețe...” (Coran 30:54)**. Este ca și cum această sură te conduce la cartea vizibilă a lui Allah (SWT). Îți spune „Uită-te la semnele lui Allah (SWT) și cum te înconjoară ele din toate părțile, cum poate necredinciosul nerecunoscător să nu creadă în ele? Cum pot unii oameni să se îndoiască de Puterea lui Allah (SWT)?”

Romanii: un semn istoric

Întrebarea care rămâne este: de ce a fost numită această sură drept sura Ar-Rum? Răspunsul este pentru că la începutul surei Allah (SWT) a spus: **„Romanii au fost înfrânți” (Coran 30:2)**. Totuși, care este legătura dintre Ar-Rum (romanii) și sură? De ce nu a fost numită această sură drept Sura semnelor?

Denumirea acestei sure are o semnificație istorică, deoarece în timpul Profetului (SAWS) a avut loc un război între romani și perși. Perșii au ieșit copleșitor de victorioși, în timp ce romanii au fost grav înfrânți. Versetele din sură îi informează pe credincioși că romanii vor triumfa asupra perșilor într-un număr impar de ani (de ex. de la trei la nouă ani).

Allah (SWT) ilustrează în sură semnele Sale uluitoare (ale creației) în univers. El se adresează acelor care nu cred și sunt încăpățânați, afirmând că, dacă vezi aceste semne și nu crezi, aici este un semn real care se va întâmpla în fața ochilor tăi, în mod special victoria romanilor asupra perșilor în mai puțin de zece ani. Acest verset ni se adresează nouă, în aceste timpuri moderne, exact așa cum a fost adresat predecesorilor noștri. Cum putea Profetul Muhammed (SAWS), care a trăit în Mekke să știe că romanii vor triumfa în cele din urmă asupra dușmanilor lor?

Allah (SWT) a spus: **„Alif-Lam-Mim. Romanii au fost înfrânți. În pământul cel mai apropiat; însă după înfrângerea lor, vor învinge ei. În câțiva ani. La Allah a fost hotărârea și mai înainte și după aceea; și în ziua aceea se vor bucura dreptcredincioșii. De ajutorul lui Allah. El ajută cui voiește El și El este Cel Atotputernic și Îndurător.” (Coran 30:1-5)**.

Prezicerea din Coran s-a îndeplinit cu precizie după nouă ani, iar sura a fost numită Sura Ar-Rum pentru a atrage atenția necredincioșilor asupra acestor fapte reale, din moment ce ei nu au crezut în semnele vizibile din univers. De fapt, mai există un alt semn în legătură cu acest incident, pe care predecesorii noștri nu l-au înțeles sau nu l-au observat, unul care ne întărește credința noastră în această carte revelată și în semnele ei remarcabile.

Sura spune că bătălia a avut loc în partea cea mai de joasă a pământului (un alt înțeles al cuvântului „adna” este cel mai de jos, cel mai scăzut precum și cel mai apropiat). Allah (SWT) spune: **„Romanii au fost înfrânți. În pământul cel mai apropiat (Siria, Iraq, Iordania și Palestina); însă după înfrângerea lor, vor învinge ei.” (Coran 30:2-3).** Știința modernă ne spune că locul bătăliei din bazinul Mării Moarte este cel mai de jos punct de pe pământ. Acesta este un semn care nu poate fi negat de nimeni în timpurile noastre moderne (te rog să faci referire la cărțile despre Adevărurile științifice și la cele despre Miracolele din Qur’an, pentru mai multe detalii). Ce refuz mai au necredincioșii timpurilor vechi și moderne după auzirea acestor versete?

Un semn economic

Allah (SWT) ne explică, de asemenea, un alt semn din sură, un semn economic pe care îl vedem în lume în zilele noastre. Nu un semn științific, ci unul economic. Allah (SWT) spune: **„Ceea ce voi dați cu camătă pentru ca să se mărească pe seama averii oamenilor nu va spori la Allah, însă aceia care oferă Dania (Az-Zekat), dorind îndurarea lui Allah, aceia vor avea îndoit.” (Coran 30:39).** Înțelesul este aici că, dobânda nu face ca banii să se înmulțească, ci dimpotrivă îi împuținează. Teoria economică modernă demonstrează că cea mai bună modalitate de a avea o economie stabilă este aceea ca rata dobânzii să fie 0%, ceea ce anulează toate dobânzile. Teoria economică modernă demonstrează, de asemenea, că Zekatul (Dania) este cea mai bună metodă pentru dezvoltare.

De ce este adusă această referire cu privire la camătă în mijlocul acestei sure a semnelor? SubhanaAllah (Slavă lui Allah!), este ca și cum sura le spune tuturor oamenilor din toate timpurile să privească la semnele lui Allah (SWT) din fiecare domeniu: istorie, geologie și economie. Zekatul este un mod de dezvoltare, în timp ce camăta este un mijloc de reducere (împuținare) a banilor și face ca economia să sufere (din cauza inflației).

Înainte de încheiere, există câteva comentarii la care trebuie să facem referire:

Semnele evidente și ascunse:

La începutul surei Allah (SWT) spune: **„Ei cunosc ceea ce este văzut din viața aceasta (chestiunile legate de mijloacele de trai cum ar fi irigarea, semănarea sau recoltarea), însă ei sunt neștiutori față de Viața de Apoi!” (Coran 30:7).** Acest verset vine într-o sură plină de semnele lui Allah (SWT) pentru a ne spune că există mult mai multe semne și dovezi ale lui Allah (SWT), pe care noi nu le vedem sau nu le înțelegem înțelepciunea care se află în ele. De fapt, astfel de semne nu sunt întotdeauna ceea ce par să fie.

Ceea ce a fost evident în legătură cu romanii este faptul că ei au fost înfrânți și distruși. Totuși, posibilul rezultat era victoria asupra dușmanului într-un timp foarte scurt. Este evident faptul că dobânda înmulțește banii și Zekatul îi împuținează, dar sura demonstrează contrariul. Dobânda, în cele din urmă, conduce la o decădere economică, contrar zekatului care conduce la dezvoltare. Este ca și cum mesajul adresat credincioșilor este să aibă încredere în promisiunea lui Allah (SWT) și să se încreadă în Înțelepciunea Lui.

Sura Luqman (Sura lui Luqman)

Sura Luqman este o sură mekkană. Ea a fost revelată după sura As-Saffaat, iar în Coran urmează după sura Ar-Rum. Este alcătuită din 34 de versete.

Sura creșterii copilului

Scopul surei derivă din numele ei, care ne arată creșterea de către Luqman a fiului său și sfătuirea lui așa cum s-a menționat în sură. Este sura creșterii copilului care ne comunică metode minunate de creștere a copiilor în conformitate cu legea lui Allah (SWT). Ea discută în mod cuprinzător problema creșterii copilului din punct de vedere religios și lumesc. Această creștere a copilului acoperă următoarele domenii:

- Teuhid (Monoteism, Unicitatea lui Allah (SWT))
- A fi ascultător față de părinți
- Importanța adorării și a reactivității
- Înțelegerea realităților lumii (omenirii, universului)
- Bun comportament și bune maniere
- Planificarea vieții

SubhanaAllah (Slavă lui Allah!), toate acestea sunt prezente în sură și în doar 34 de versete? Aceasta este o sură care trebuie predată în școlile noastre. Copiii noștri trebuie să citească și să memoreze această sură pentru a crește urmând îndrumările pe care Luqman i le-a dat fiului său. Nu numai asta, părinții trebuie s-o învețe înaintea copiilor lor pentru ca să învețe din instrucțiunea coranică, instrucțiunea lui Luqman și metoda religioasă și lumească de creștere a copilului.

Temele (subiectele) lui Luqman de creștere a copilului

Să nu-i asociem parteneri lui Allah (SWT)

Aceasta este o temă evidentă în întreaga sură, deoarece primul principiu pe baza căruia trebuie crescuți copiii este credința în Allah (SWT) în calitate de Unic Stăpân și astfel monoteismul lui Allah și neasocierea de parteneri lui Allah (SWT). Cum putem face asta? Trebuie să le arătăm Dominația lui Allah în univers, să-i ducem în excursii și călătorii pentru a vedea peisaje (perspective) naturale și pentru a observa Perfectiunea în creația lui Allah (SWT). Trebuie să-i ducem pentru a cunoaște Măreția Creatorului din minunile creațiilor Lui.

Observă cum îl instruiește Luqman pe fiul său în ceea ce poate fi tradus ca: „...”O, fiule! Nu-I face lui Allah asociat, căci facerea de părtași este fărădelege mare!” (Coran 31:13). El începe sever, avertizându-l pe fiul său în legătură cu noțiunea șirk (politeism), apoi după două versete continuă cu o lecție practică (realistă): „O, fiul meu! De ar fi (ceva) de greutatea numai a unui bob de muștar și s-ar afla ascuns într-o stâncă, în ceruri sau în pământ, Allah îl va scoate la iveală, iar Allah este Binevoitor și Bineștiutor!” (Coran 31:16). Minunea acestui verset constă în faptul că, îl face îndeosebi de potrivit ca un exemplu pe care tinerii îl pot înțelege. În același timp,

versetul exprimă un înțeles semnificativ pentru adulți, de asemenea, și comunică Atotputernicia și Cunoașterea lui Allah (SWT).

Ascultarea părinților și informarea copiilor în legătură cu generozitatea părinților lor, pentru ca ei să înțeleagă semnificația recunoștinței, mulțumindu-I lui Allah (SWT) și părinților lor.

Allah (SWT) spune: **„Noi l-am povățuit pe om (să facă bine) părinților săi, mama lui l-a purtat, (suportând pentru el) slăbiciune după slăbiciune, iar înțârcarea lui a fost după doi ani, (spunând): „Adu mulțumire Mie și părinților tăi, căci la Mine este întoarcerea!”” (Coran 31:14).** Chiar dacă problema de bază o reprezintă ascultarea părinților, există un avertisment de a nu comite politeismul, chiar dacă este de dragul supunerii față de părinți. Astfel, Coranul ne învață că cele două probleme nu ar trebui să se ciocnească cap în cap. Allah (SWT) spune: **„Dar dacă se străduiesc pentru ca tu să-Mi faci ca asociat altceva, despre care tu nu ai cunoștință, atunci nu te supune lor!...”(Coran 31:15).** Sura ne învață, de asemenea, să punem în balanță îndatorirea față de părinți și să abandonăm politeismul: **„Rămâi împreună cu ei în această lume, cu dreptate...” (Coran 31:15).**

Importanța adorării și a pozitivității în viață

Allah (SWT) spune: **„O, fiul meu! Împlinește Rugăciunea (As-Salat), poruncește fapta bună, oprește de la ceea ce este urât și rabdă ceea ce vine asupra ta, căci aceasta este din lucrurile hotărâte (de Allah!)” (Coran 31:17).** Creșterea copilului nu înseamnă numai asigurarea de mâncare, băutură, adăpost, haine, medicamente pentru copil, care reprezintă chestiuni de administrare a casei, ci implică de asemenea, creșterea copiilor în așa fel încât care să-L adore pe Allah (SWT). Asta nu înseamnă că, creșterea copilului este limitată la învățarea copiilor cum să facă rugăciunea, așa cum ar presupune mulți părinți, ci noi trebuie să le semănăm în inimile lor nevoia de a fi pozitiv și activ în relația lor cu oamenii din comunitatea lor, poruncind ceea ce este bun și oprind de la ceea ce este urât, greșit și călăuzindu-i pe oameni spre calea cea dreaptă.

Înțelegerea realităților lumii

Unii părinți își cresc copiii învățându-i să fie risipitori, cheltuind în mod excesiv și depinzând de banii părinților lor. Ei presupun că acest lucru înseamnă asigurarea tuturor nevoilor de existență ale copiilor lor. De fapt, ceea ce este de dorit, este informarea copiilor în legătură cu realitățile lumii și natura ei schimbătoare. Lumea nu va fi eternă pentru părinți, iar copiii trebuie să învețe să depindă de ei înșiși. Allah (SWT) relatează ceea ce spune Luqman: **„... și rabdă ceea ce vine asupra ta, căci aceasta este din lucrurile hotărâte (de Allah!)” (Coran 31:17).** În mod special, dacă copiii sunt crescuți să fie proactivi, așa cum sunt instruiți în versetul: **„... poruncește fapta bună (Al-Ma'ruf=Monoteismul islamic și tot ceea ce este bun), oprește de la ceea ce este urât (Al-Munker=necredința în Unicitatea lui Allah, politeismul de toate tipurile și tot ceea ce este rău și urât)...” (Coran 31:17)** atunci problema necesită mai multă răbdare,

deoarece a fi pozitiv și chemarea la Allah (SWT) este un drum plin de probleme și dificultăți.

Bun comportament și bune maniere

Allah (SWT) spune: **„Nu te întoarce de la oameni și nu păși pe pământ cu semeție, căci Allah nu-l iubește pe cel trufaș și mândru! Fii cumpătat în mersul tău și scoboară glasul tău, căci cel mai urât dintre toate este glasul măgarului!” (Coran 31:18-19).** Este vital să te porți politicos și rafinat cu oamenii, ținând seama chiar și de cele mai mici detalii, cum ar fi mersul și vorbitul. O persoană nu ar trebui nici să umble cu nasul pe sus, plin de aroganță, dar nici să se înjosească. Omul ar trebui să găsească o cale de mijloc în mersul lui (umblând într-un mod modest și echilibrat). Allah (SWT) spune: **„Fii cumpătat în mersul tău” (Coran 31:19).** Nu ar trebui să-și ridice vocea mai mult decât este necesar pentru a fi auzit.

Definirea unui scop în viață și plănuirea pentru viitor

Una din minunile acestei sure este faptul că ea acoperă, de asemenea, această temă în creșterea copilului. Acest lucru este evident din spusele lui Allah (SWT): **„Fii cumpătat în mersul tău” (Coran 31:19).** Acest verset completează seria manierelor și a bunului comportament despre care Allah (SWT) discută în sură, deoarece acesta înseamnă că cineva ar trebui să meargă cu demnitate, fără aroganță sau trufie. **„Fii cumpătat în mersul tău”** ar putea însemna, de asemenea, că tu trebuie să ai un scop și un țel în viață și că nu trebuie să trăiești o viață fără nici un scop (un alt înțeles al cuvântului arab *aqsid* este acela de scop, astfel că versetul poate fi citit ca: „Să ai un scop în mersul tău.”)

Să ai un comportament milos în creșterea copilului

Observă câte instrucțiuni sunt cuprinse în extraordinara dragoste părintească. Când citesc aceste versete este ca și cum îl simt pe Luqman, omul tandru, instruindu-l blând pe fiul său și spunându-i acestuia înainte de fiecare învățătură: „Fiul meu, fiul meu”. Sura le spune părinților să fie prietenii copiilor lor și să-i cucerească (să-i câștige de partea lor) înainte de a-i instrui. Frate musulman, vorbește-le lor despre experiențele și greșelile tale din viață. Folosește prietenia pentru a-i sfătui, înainte de a folosi puternicele verbe imperative „Fă!, Să nu faci asta!”. Acest lucru face sura cu adevărat remarcabilă, ca un ghid practic, în măsura în care este implicată îndatorirea de creștere a copilului.

Știința lui Allah și puterea Lui

Din moment ce monoteismul reprezintă focalizarea principală în creșterea copilului, observăm că sura se centralizează pe monoteismul spre care trebuie să atragem atenția copiilor noștri atunci când îi instrui. Dacă privim la începutul versetului al unsprezecelea, observăm că el se concentrează pe această temă, în special când Allah (SWT) spune: **„El a creat cerurile fără stâlpi pe care voi să-i puteți vedea și a aruncat (înfigând) în pământ munți trainici, pentru ca el să nu se clatine cu voi...” (Coran**

31: 10). Această viziune le prezintă taților o metodă importantă de a sădi monoteismul în inimile copiilor lor. Allah (SWT) spune: „**Aceasta este creația lui Allah! Arătați-mi mie ce au creat aceia pe care (i-ați luat) în locul Lui! Însă cei nelegiuiți sunt în rătăcire răzvedită.**” (Coran 31:11). Multe alte versete poartă același mesaj, când Allah (SWT) spune: „**Oare nu vedeți voi că Allah v-a supus vouă câte sunt în ceruri și câte sunt pe pământ și v-a copleșit pe voi cu binefacerile Sale – atât cele văzute (de ex. monoteismul islamic și plăcerile permise ale acestei vieți: sănătate, înfățișare frumoasă) cât și cele ascunse? (de ex. credința cuiva în Allah) ...**” (Coran 31:20). Până când ajungem la un exemplu remarcabil despre Știința lui Allah (SWT). Allah (SWT) spune: „**Și de s-ar schimba în calemuri toți copacii de pe pământ și de s-ar vărsa în mare șapte mări (de cerneală), cuvintele lui Allah tot nu s-ar termina. Allah este Puternic și Înțelept.**” (Coran 31:27). Acesta este un exemplu extraordinar de folosire a naturii pentru a-i instrui în legătură cu Știința lui Allah (SWT) și cu Puterea Lui asupra întregii creații.

Să nu urmăm orbește

Sura se concentrează pe pericolele creșterii copilului urmând orbește credința părinților lor, dar fără s-o înțeleagă. Pe de o parte, sura ne arată că dragostea și bunătatea trebuie să fie trăsătura majoră a relației dintre copil și părinte, pentru ca copilul să fie convins de învățăturile părinților. Pe de altă parte, copiilor le este interzis să urmeze religia părinților lor (dacă aceasta nu este Islamul). Allah (SWT) spune: „**Și când li se zice lor: „Urmați ceea ce a trimis Allah!”, atunci zic ei: „Ba, noi urmăm cele cu care i-am găsit pe părinții noștri!”...**” (Coran 31:21).

Versetele arată clar că, atât tatăl cât și fiul sunt răspunzători de faptele lor din această viață în Ziua Judecării. Tatăl nu-i va putea fi de nici un folos fiului său, așa cum a afirmat și Allah (SWT): „**O, voi oameni, fiți cu frică de Domnul vostru (îndeplinindu-vă datoriile față de El și evitând orice rău) și temeți-vă de o Zi în care nici un părinte nu-i va putea fi fiului său de ajutor și nici un fiu nu-i va fi de ajutor părintelui său!**” (Coran 31:33). Astfel, este crucial să-i crești cu un iman corespunzător (credință potrivită), cu o credință (aqidah) corectă și cu bune trăsături.

Sfârșitul surei: Știința lui Allah (SWT)

Așa cum sura începe cu monoteismul, sfârșitul ei se concentrează pe Știința și Puterea lui Allah (SWT), și incapacitatea celui creat de a cunoaște ceva din Nevăzutul Lui. Allah (SWT) spune: „**Numai la Allah se află cunoașterea Ceasului. El face să coboare ploaia îmbelșugată și El știe ce se află în pânțele. Nici un suflet nu știe ce va dobândi mâine și nici un suflet nu știe în care (loc de pe) pământ va muri. Allah este Atoateștiutor și Bineștiutor.**” (Coran 31:34). Există cinci domenii ascunse de informații pe care nimeni în afară de Allah (SWT) nu le știe: timpul Zilei Judecării, timpul căderii ploii, tipul fătului înainte de crearea lui, evenimentele viitoare și locul în care fiecare persoană va muri și va fi îngropată. O, musulmani! Creșteți-vă copiii astfel încât să aibă credință și încredere în Allah (SWT), cât și în monoteismul Lui.

Și i-am dat lui Luqman înțelepciune

Unul din lucrurile plăcute în legătură cu această sură este faptul că, ea se concentrează în primul rând pe înțelepciune, deoarece sura începe cu cuvintele lui Allah (SWT): „**Alif-Lam-Mim. Acestea sunt versetele Cărții (Qur'an) celei pline de înțelepciune**” (Coran 31:1-2).

Chiar și atunci când sura îi devalorizează pe aceia care împiedică de la calea lui Allah (SWT), El (SWT) spune: „**Dar printre oameni sunt și (unii) care cumpără poveștile deșarte (de ex. muzica, cântecele) penru a rătăci cu ele de la calea lui Allah, fără de știință...**” (Coran 31:6). În consecință, vorba multă și neglijentă (pălăvrăgeala) este opusul înțelepciunii. Nu numai asta, în primul verset Luqman este menționat atunci când Allah (SWT) spune: „**Noi i-am dat lui Luqman înțelepciunea (Al-Hikme), (zicând): „Adu-I mulțumiri lui Allah!”**” (Coran 31:12). Ca și cum sfatul lui Luqman adresat fiului său reprezintă crema înțelepciunii și experienței lui în viață, iar el o pasează aceluia care-l urmează.

În final, aș dori să vă pun următoarele întrebări: Îl veți lua pe Luqman și înțelepciunea sa drept exemplu în creșterea copiilor? Ați notat îndrumările pe care le veți oferi copiilor? Îl rugăm pe Allah (SWT) să ne ajute să-i creștem pe copiii noștri conform metodologiei Lui (Șeriah = Qur-anul și Sunnah).

Sura As-Sejde (Sura prosternării)

În acest moment am ajuns la sura As-Sejde, a cărei idee centrală este: prosternarea. Este sura supunerii față de Allah (SWT) și din acest motiv, numele care i s-a dat reprezintă simbolul supunerii și respectului față de voința lui Allah (SWT): prosternarea. Profetul (SAWS) obișnuia să citească această sură la Rugăciunea de dimineață, în fiecare vineri – care este o zi de sărbătoare pentru musulmani – pentru a putea începe ziua binecuvântată cu supunere și smerenie față de Allah (SWT).

De ce să nu fii unul dintre ei?

În sură observăm laudarea de către Allah (SWT) a pioșilor care se supun Lui. Acest lucru poate fi găsit în versetul care conține prosternarea (îi poruncește musulmanului să se prosterneze lui Allah de îndată ce ajunge la el în timpul recitării Coranului): **„Ci numai aceia care cred în versetele Noastre, care, atunci când ele le sunt pomenite, cad, prosternându-se, și aduc laudă și slavă Domnului lor, fără ca ei să fie semeți.” (Coran 32:15).**

Astfel, atunci când citești acest verset, să te prosternezi imediat lui Allah (SWT) pentru ca să fi unul dintre aceia care se supun Lui, și pe care ar trebui să-i iei drept model. Citind mai departe sura, un alt tablou este pictat în ceea ce poate fi tradus ca: **„Când coastele lor părăsesc culcușurile, pentru a-L chema pe Domnul lor cu frică și cu nădejde și ei fac milostenie din cele cu care i-am înzestrat.” (Coran 32:16).** Chiar și atunci când se duc la culcare, trupurile lor refuză să doarmă. Observă strălucirea expresiei: **„Când coastele lor părăsesc culcușurile...” (Coran 32:16).** Pentru mulți oameni, patul și somnul reprezintă odihnă și relaxare; cu toate acestea aceia care se supun lui Allah (SWT) refuză să doarmă datorită gradului iubirii lor de adorare, fricii lor de Focul Iadului și tânjirii lor după Rai.

Remarcă cum Allah (SWT) i-a onorat pe aceia care se supun Lui dintre evrei, în această lume cât și în Viața de Apoi: **„Și Noi am făcut dintre ei ocârmuitori care să călăuzească după porunca Noastră, câtă vreme ei s-au arătat statornici și au crezut cu tărie în versetele Noastre. (Ayah- dovezi, probe, versete, lecții, semne, revelații, etc.) (Coran 32:24).**

Atenție să nu fii unul dintre ei

Cel care nu se supune lui Allah (SWT) de bună voie în această viață, se va supune Lui cu forța în Viața de Apoi, fără răsplată, dar cu o pedeapsă dureroasă. Allah (SWT) spune: **„Și de i-ai vedea tu pe nelegiuții atunci cu capetele plecate înaintea Domnului lor, zicând: „Doamne, noi am văzut și am auzit. Lasă-ne pe noi să ne întoarcem (în viața lumească), ca să săvârșim fapte bune, căci noi credem acum cu tărie!”” (Coran 32:12).**

Un alt verset ne arată cum supunerea față de Allah (SWT) în Ziua de Apoi nu îi va ajuta pe aceia care se supun doar atunci: **„Spune: „În ziua victoriei nu le va fi de nici**

un folos credința acelor care nu cred și nu li se va da lor nici un răgaz!” (Coran 32:29).

Cu toate acestea, Allah (SWT) le dă răgaz acelor care sunt mândri și aroganți până la întoarcerea lor la El. El le trimite lor nenorociri și neazuri în această viață, în speranța că ei poate se vor supune. Allah (SWT) spune: **„Însă Noi le vom da lor să guste din pedeapsa cea mai apropiată, înainte de pedeapsa cea mare, pentru ca ei să se întoarcă.” (Coran 32:21).**

Ca și cum sura îți prezintă ambele exemple și te întreabă: Cărui grup aparți în ceea ce poate fi tradus ca: **„Dar oare cel care vede este asemenea cu cel nelegiuit? Nu, ei nu sunt deopotrivă!” (Coran 32:18).**

Moartea este un fapt adevărat

Datorită faptului că este o sură a supunerii, menționarea morții apare pentru ca nepăsarea să-i poată trezi din uitarea lor și să se supună lui Allah (SWT). Allah (SWT) spune: **„Spune: „Vă va lua îngerul morții căruia i-au fost încredințate sufletele voastre, dar apoi veți fi aduși înapoi la Domnul vostru.”” (Coran 32:11).**

Profetul (SWAS) obișnuia s-o recite la Rugăciunea de dimineață (Al-Fejr) din fiecare vineri, de dragul sensurilor ei plăcute și modeste, pentru a-și reînnoi intenția de umilință (modestie) și de supunere față de Allah (SWT) în această viață, înainte de a apărea în fața Lui în Ziua de Apoi.

Dacă simți o oboseală în adorarea ta față de Allah (SWT) și dorești să-ți sporești însuflețirea (vivacitatea) și să-ți reînnoiești supunerea față de El, citește sura As-Sejde și cere-I lui Allah (SWT) să te ajute în acest sens.

Sura Al-Ahzab (Sura părților aliate), Sura Sebe' (Sebe'), Sura Fatir (Creatorul), Sura Ya-Sin, Sura As-Saffat (Cele așezate în rânduri), Sura Sad

În cartea noastră „Reflecții coranice” am ajuns la capitolele 22 și 23 din Coran. Aceste capitole sunt alcătuite din șase sure: Al-Ahzab, Sebe', Fatir, Ya-Sin, As-Saffat și Sad. Surele au o singură temă și o singură idee centrală și anume lăsarea, predarea în voia lui Allah (SWT).

Sensul cuvântului Islam

După ce am citit capitolul 22 din Cartea lui Allah (SWT) (Qur'anul), și ne-au devenit clare principalele trăsături ale Coranului, trebuie să ne punem o întrebare: Care este relația noastră cu Allah (SWT)? Care este titlul religiei noastre? Ce înseamnă cuvântul Islam?

Dacă căutăm într-un dicționar, găsim că, cuvântul Islam înseamnă supunere și predare lui Allah (SWT). Aceasta este ceea ce poate fi înțeles, atunci când Allah (SWT) spune în legătură cu profetul Ibrahim (AS): „**Când i-a zis Domnul lui: „Supune-te (Fii musulman)!”, el a răspuns: „M-am supus (Ție ca un musulman), Stăpân al lumilor! (’Alemin – omenire, gini și tot ceea ce există)”**” (Coran 2:131). Asta este, m-am supus Stăpânului lumilor și m-am predat lui Allah (SWT).

Astfel, aceste șase sure ne întrebă, nu a sosit timpul să te supui și să te predai lui Allah (SWT)? Este important să menționăm faptul că, Coranul îți cere să te predai lui Allah (SWT) după ce ți-a prezentat metodologia lui Allah (SWT) în primele 22 de capitole ale Coranului. Ca și cum îți spune, după ce ai înțeles înțelepciunea și măreția revelației lui Allah (SWT) și legile Islamului, și după ce ai simțit strălucirea în versetele și semnele Atotputerniciei lui Allah (SWT), supune-te Lui.

Supune-te, chiar dacă ești nemulțumit de o mică parte a unei situații sau chiar dacă nu ești complet liniștit în legătură cu o anumită problemă. Supune-te, pentru că numele religiei tale este „predare și supunere”.

Ideile principale ale predării și supunerii

Aceste șase sure se rotesc în jurul unei singure idei, care este aceea de predare și supunere față de Allah (SWT) în toate aspectele vieții:

Sura Al-Ahzab: predarea lui Allah (SWT) în situații dificile.

Sura Sebe': predarea lui Allah (SWT) este calea de supraviețuire a civilizațiilor.

Sura Fatir: predarea lui Allah (SWT) este calea onoarei.

Sura Ya-Sin: predarea lui Allah (SWT) prin perseverarea în misiunea de a-i chema pe oameni la Islam, chiar dacă cineva și-a pierdut speranța în misiune fiind eficace.

Sura As-Saffat: predarea lui Allah (SWT) chiar dacă nu înțelegi înțelepciunea din spatele poruncilor lui Allah (SWT).

Sura Sad: predarea lui Allah (SWT) și întoarcerea la dreptate fără încăpățănare.

Acum înțelegem motivul pentru care aceste sure apar în capitolul al 22 lea după prezentarea metodologiei și ordinii lui Allah (SWT). În acest moment pricepem sensul și ne dăm seama de numele religiei noastre și ceea ce vrea Allah (SWT) de la noi. Astfel, a sosit timpul să ne supunem și să ne predăm Lui.

Accentuăm că aceasta este o parte mică și umilă a muncii noastre făcută cu intenția de a facilita citirea Coranului pentru tinerii musulmani și pentru a spori interacțiunea lor cu El (Coranul). Nu afirmăm că aceasta este tot ceea ce se poate spune în legătură cu subiectul. Fără îndoială, că există aceia care sunt mult mai informați și cunosc mai bine interpretarea sensurilor Coranului; cu toate acestea, ar trebui să existe de asemenea și aceia care încearcă să relateze sensurile surelor și să înțeleagă scopul urmărit de Allah (SWT) în revelarea acestora, din moment ce Coranul are o profunzime fără de sfârșit.

După această scurtă introducere, haideți să explorăm împreună surele supunerii și predării lui Allah (SWT).

= Sura Al-Ahzab (Sura părților aliate) =

Predarea lui Allah (SWT) în situații dificile:

Această sură este una din cele mai bune sure ale Coranului pentru a descrie diferitele situații dificile prin care pot trece oamenii. Incidentul Al-Ahzab (care este numit de asemenea “Cucerirea (bătălia) de la șanț”) a reprezentat ea însăși o situație dificilă. Allah (SWT) spune: **“Când ei au venit la voi de deasupra voastră și de sub voi și când ochii voștri au fost tulburați și inimile v-au ajuns în gât și v-ați făcut voi fel de fel de gânduri în privința (făgăduinței) lui Allah. Atunci au fost dreptcredincioșii încercați și au fost zguduți de un cutremur puternic.” (Coran 33:10-11).**

De-a lungul tuturor versetelor sura se concentrează pe supunerea și predarea lui Allah (SWT) în aceste situații.

Situații sociale:

În continuare este menționată o altă situație dificilă, care este cea a divorțului lui Zeid de Zeineb fiica lui Geahş (RA) și căsătoria ulterioară a Profetului Muhammed (SAWS) cu ea: **„... Apoi când Zeid a întrerupt orice legătură cu ea, Noi Ți-am dat-o ție să-ți fie soață...” (Coran 33:37).**

După aceasta urmează interzicerea adopției și anularea acestui obicei care era atât de înrădăcinat în sufletul arabilor. Allah (SWT) spune: **„Chemați-i după (numele) părinții lor...” (Coran 33:5).** Această hotărâre a început cu Profetul (SAWS), atunci când adoptarea de către el a lui Zeid a devenit nulă și numele lui Zeid a revenit la cel inițial de Zeid ibn (fiul lui) Harithe și nu a rămas cel de Zeid ibn Muhammed. Acest lucru

a fost foarte stânjenitor atât pentru Zeid (RA) cât și pentru Profet (SAWS). Astfel, versetul comentează asupra acestei situații: **„Nu este nici un păcat pentru Profet întru ceea ce i-a poruncit Allah.” (Coran 33:38).**

Altă situație dificilă este prezentă: soțiile Profetului (SAWS) care au cerut mai mulți bani. Acest lucru nu este o lăcomie și nici o dorință de lux din partea lor, dar situația economică din timpul lor era extrem de grea. Cu toate acestea, Allah (SWT) a dorit să le testeze cu un chin provocator, deoarece ele erau mamele dreptcredincioșilor. Allah (SWT) spune ce poate fi tradus precum: **„O, Profetule! Spune soțiilor tale: „De voiți voi această viață și podoabele ei, atunci veniți, căci eu vă voi da vouă mijloacele cele necesare și vă voi da vouă dezlegare (prin divorț), după cuviință.” Iar de Îi voiți voi pe Allah și pe Trimisul Său și Casa cea de Apoi, atunci Allah a pregătit pentru cele binefăcătoare (Al-Muhsinat) dintre voi răsplată mare!” (Coran 33:28-29).**

Hijabul (vălul islamic) tău este simbolul predării finale

Deci, vedem că sura include multe situații dificile și/sau stânjenitoare pe care musulmanii le pot trăi. Ne aduce într-o situație care este enorm de dificilă pentru femei dar, în același timp, testează măsura în care ele se vor supune poruncilor lui Allah – hijabul. Allah (SWT) spune: **„O, Profetule! Spune soațelor tale și copilelor tale și muierilor dreptcredincioșilor să se învelească în jilbaburile lor, căci astfel va fi mai lesne să fie cunoscute și să nu li se pricinuiască necazuri! Allah este Iertător și Îndurător.” (Coran 33:59).**

Acest verset împreună cu versetul 31 al surei Nur menționează meticolos detaliile hijabului femeii musulmane. În sura An-Nur sunt clarificate detaliile despre cum trebuie să se acopere partea superioară a trupului: **„... și să-și coboare vălurile peste piepturile lor!...” (Coran 24:31).** În sura Al-Ahzab, versetul vorbește despre acoperirea din partea de jos a trupului: **„...să se învelească în jilbaburile lor (să îmbrace veșminte care să le acopere trupurile în întregime atunci când ies afară)...” (Coran 33:59).** O, soră musulmană, te vei supune lui Allah (SWT) și vei accepta porunca Lui în legătură cu hijabul? Sau te vei număra printre acelea care spun: Nu sunt încă convinsă de conceptul hijabului...

Supunere, predare fără ezitare

Dacă cineva încă mai insistă asupra neîndeplinirii poruncilor lui Allah (SWT) până când el înțelege înțelepciunea care se află în spatele lor, atunci citește ce spune acest verset important despre conceptul de supunere și predare lui Allah (SWT). Allah (SWT) spune: **„Nu se cuvine ca un dreptcredincios și nici o dreptcredincioasă să mai aleagă, dacă Allah și Trimisul Său au hotărât în privința lor un lucru.” (Coran 33:36).**

Astfel, este inadmisibil pentru oricine să protesteze și să refuze orice poruncă dată de Allah (SWT) și să spună că el trebuie să fie convins mai întâi de conceptul din spatele acestei porunci. Tinerilor și tinerelor supuneți-vă, predați-vă lui Allah (SWT), pentru că versetele din Coran, peste tot în cele 20 de capitole, au făcut clar înțelepciunea lui Allah și planul Lui pentru creațiile Sale, și minunea în legile pe care le-a dat (care demonstrează

că religia noastră nu cere ca oamenii să urmeze orbește, și nici nu le dezactivează mințile pentru a gândi ei înșiși). A sosit timpul să vă supuneți.

Ca și cum semnificația este aceea că Allah (SWT) vrea de la noi să-L adorăm prin intermediul a două feluri porunci. Pe de o parte, acelea al căror motiv și înțelepciune sunt cunoscute și clare, cum ar fi interzicerea alcoolului, pe care musulmanul o îndeplinește cu toată inima și îi întărește credința în prudența lui Allah (SWT) în legile Lui. Pe de altă parte, acelea ale căror motive nu sunt menționate, dar Allah (SWT) vrea să le îndeplinim chiar dacă le înțelegem sau nu înțelepciunea ce se află în spatele lor. Aceasta este pentru ca El să ne poată testa supunerea necondiționată și neșovăielnică față de EL.

Supunerea față de Allah (SWT) în sură

Din moment ce ideea centrală a surei este supunerea față de Allah (SWT) și predarea față de poruncile Lui, observăm că cuvântul „supunere” este menționat în sură de șapte ori și sinceritatea cu Allah (SWT) este menționată de opt ori. Nu numai acestea, dar chiar primul verset al surei îi poruncește Profetului (SAWS) să fie supus lui Allah (SWT) cu toată sinceritatea și cu toată inima și nimănui altcineva în afară de El.

Allah (SWT) spune: **„O, Profetule! Fii cu frică de Allah și nu da ascultare necredincioșilor și fățarnicilor, căci Allah este Atoateștiutor și Înțelept!” (Coran 33:1).**

Există multe alte versete care poartă același înțeles, deoarece Allah (SWT) spune: **„Nu da ascultare necredincioșilor și fățarnicilor, nu da atenție răutății lor și încrede-te în Allah, căci Allah este de ajuns ca Ocrotitor!” (Coran 33:48).**

Cel de-al patrulea verset se concentrează pe dedicarea supunerii cuiva lui Allah (SWT), atunci când Allah (SWT) spune: **„Allah nu i-a dat omului două inimi înlăuntrul său...” (Coran 33:4).** Credința acelora care se supun oamenilor și nu lui Allah (SWT) va fi ca acelora care spun: **„Și vor zice ei: „Doamne, noi le-am dat ascultare stăpânilor noștri și mai marilor noștri, însă ei ne-au rătăcit pe noi de la drum!”” (Coran 33:67).**

Sura confirmă că această chestiune nu se aplică doar Profetului (SAWS), ci tuturor profetilor lui Allah (SWT), atunci când Allah (SWT) spune: **„Adu-ți aminte când am făcut noi legământ cu profeții și cu tine, cu Noe, cu Avraam, cu Moise și cu Isus – fiul Mariei – și când am luat de la ei legământ puternic.” (Coran 33:7).**

Supunerea, predarea cerurilor și a pământului

Sura încheie cu o observație plăcută; Allah (SWT) spune: **„Noi am propus cerurilor, pământului și munților sarcina de a purta povara Adevărului, dar ele au refuzat să o poarte și le-a fost teamă de ea, însă s-a încărcat omul cu ea, căci el este tare nedrept (față de el însuși) și tare neștiutor.” (Coran 33:72).**

Există două căi de supunere față de Allah (SWT). Cineva poate să se supună lui Allah (SWT) ori din proprie alegere și liberă voință, ori poate fi un slujitor al lui Allah (SWT) fără să aibă de ales. Primul tip este cel de care cerurile și pământul s-au temut, știind cât de greu este să porți responsabilitatea morală și să îndeplinești îndatoririle. Din acest motiv, ei au ales cel de-al doilea tip de supunere, care este cel al supunerii față de

Allah (SWT) fără să li se fi dat posibilitatea de alegere a îndeplinirii poruncilor lui Allah (SWT).

În ceea ce privește omul, el a purtat această responsabilitate morală - „... **el este tare nedrept (față de el însuși) și tare neștiutor.**” (Coran 33:72). Oricum, versetul nu înseamnă că omul este nedrept și neștiutor pentru că el poartă această responsabilitate, ci că, el va fi așa dacă nu se va supune lui Allah (SWT) după ce și-a asumat-o.

Din acest motiv, concluzia surei Al-Ahzab este: supune-te lui Allah (SWT) și să știi că El ți-a încredințat o responsabilitate uriașă, una de care s-au temut chiar și cele mai grandioase creații ale lui Allah (SWT). Ele au preferat să se supună lui Allah (SWT) fără alegere.

Motivul alegerii titlului surei

Pentru a afla titlul surei și cum s-a întâmplat alegerea lui trebuie să ne întoarcem la „bătălia de la șanț”, în care Al-Ahzab (părțile aliate) au înconjurat Medina din fiecare colț și din fiecare parte. Care a fost reacția musulmanilor în această situație dificilă? Allah (SWT) spune: „**Și când i-au văzut dreptcredincioșii pe aliați, au zis: „Aceasta este ceea ce ne-au făgăduit Allah și Trimisul Său. Adevăr au grăit Allah și Trimisul Său.” Și nu a făcut aceasta decât să le sporească lor credința și supunerea.**” (Coran 33:22).

Observi cum supunerea și predarea lui Allah (SWT) este repetată constant de-a lungul surei?

Cu toate acestea, există un alt motiv pentru alegerea acestui titlu, altul decât cel că Al-Ahzab (părțile aliate) au apărut în partea din afara Medinei. În interior, Medina a fost divizată în grupuri: grupul ipocriților, grupul acelor care au ezitat ori s-au temut și cel de-al treilea grup pe care nu trebuie să-l uităm – grupul femeilor care au adus victorie Islamului. Există multe versete în sură, care vorbesc în special de acest grup, cum ar fi versetul 35: „**Musulmanilor și musulmancelor, dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor, celor supuși și celor supuse...**”. Există, de asemenea, grupul credincioșilor care au avut cu adevărat încredere în Allah (SWT) și căroro Allah le-a făcut o declarație minunată (au fost frumos lăudați de către Allah SWT) pentru supunerea lor, deoarece Allah (SWT) a spus: „**Între dreptcredincioși sunt oameni care au fost sinceri în legământul pe care l-au făcut față de Allah, unii dintre ei au pierit, iar alții dintre ei așteaptă fără să schimbe nimic (din legământul lor).**” (Coran 33:23).

Împacă grupurile pentru a fonda civilizația

Sura a fost numită astfel datorită multor grupuri aflate atât în exteriorul cât și în interiorul Medinei. Nu există nici o îndoială că reforma grupurilor din interiorul Medinei și înfrângerea lor este mult mai grea decât înfrângerea grupurilor din exteriorul Medinei. Allah (SWT) a distrus grupul de dinainte, trimițând asupra lor un vânt puternic, așa cum s-a menționat în verset: „... **și când Noi am trimis asupra lor un vânt și oșteni pe care voi nu i-ați văzut...**” (Coran 33:9). În ceea ce privește grupurile din interior, dacă ele sunt corijate, națiunea noastră (a Islamului) va fi una dintre civilizațiile puternice, asemănătoare cu cea din Sebe’, despre care se vorbește în sura imediat următoare. Ca și cum relația dintre cele două sure este rezumată în următoarea afirmație: „O grupuri din

interior, supuneți-vă lui Allah (SWT) și contopiți-vă pentru că aceasta este calea de apărare a civilizațiilor.”

= Sura Sebe' =

Supunerea civilizațiilor lui Allah (SWT)

Sura Sebe', asemenea surei An-Neml, este o sură care discută problema succesului în cadrul civilizațiilor; ea continuă sensul început de sura An-Neml. Sura An-Neml se concentrează pe munca cu construirea blocurilor civilizației, de la educație până la dezvoltarea tehnologică și până la management, pe când Sura Sebe' îi întreabă pe aceia care vor să construiască o cultură și o națiune: Care este baza acestei culturi? Care este temelia? Obiectivul surei este importanța și nevoia de credință în civilizația modernă.

Sura discută două tipuri contradictorii de civilizații: una care crede în Allah (SWT) și se supune Lui, cea a lui Daud (AS) și a lui Suleiman (AS) și una care nu se supune lui Allah (SWT) și refuză drumul Lui, care este cea din Sebe'.

Ordinea surei în Coran după sura Al-Ahzab subliniază, așa cum am menționat mai devreme, că reforma grupurilor interne din punct de vedere al credinței este calea de construire a unei civilizații puternice.

Două civilizații

Primul tip, care este cel al unei civilizații credincioase și încrezătoare, poate fi găsit în profetul Daud (AS), căruia Allah (SWT) i-a dăruit putere și autoritate. Allah (SWT) spune: **„Și Noi i-am dat lui David îndurare din partea Noastră. „O, voi munți, aduceți mărire, repetând împreună cu el, și voi păsări (asemenea)!” Și am muiat Noi fierul pentru el.” (Coran 34:10).** Când profetul Daud (AS) s-a supus lui Allah (SWT) și L-a adorat pe El cu desăvârșire, Allah (SWT) i-a supus lui chiar și fierul, și a făcut ca întregul univers să fie sub comanda sa. Allah (SWT) spune: **„Și lui Solomon (i-am supus) vântul, încât mersul lui de dimineață a fost cât o lună de zile și mersul lui de seară a fost cât o lună de zile. Și am făcut să curgă pentru el un izvor de aramă...” (Coran 34:12).** Observă cuvintele „aduceți mărire”, „am muiat Noi fierul pentru el”, „am făcut să curgă pentru el un izvor de aramă”, deoarece ele toate ne indică cum Allah (SWT) a pus întreg universul sub comanda acestei civilizații credincioase.

În sura Sad, una dintre multele sure, care discută despre tema supunerii lui Allah (SWT), vedem cum Allah (SWT) a întărit legea profetului Daud (AS). Allah (SWT) spune: **„Și păsările cele adunate! Toate se vor întoarce spre El! Și Noi am întărit stăpânirea lui și i-am dat lui înțelepciunea și judecata sănătoasă în vorbire!” (Coran 38:19-20).**

Cel de-al doilea tip de civilizație este acela care refuză să se supună lui Allah (SWT) și este pedepsit și anihilat pentru un asemenea refuz. Această sură este intitulată după un asemenea popor, pentru ca astfel să fie o lecție de la care să tragă învățăminte și

alții. Allah (SWT) spune: **“Și a avut (neamul din) Sebe’ în sălașul lor un semn: două grădini, în dreapta și în stânga. “Mâncați din darul Domnului vostru și aduceți-I Lui mulțumire! O țară bună și un Stăpân Iertător!” însă ei s-au întors și Noi am trimis asupra lor înecul de la Al-‘Arim (numele unui baraj ale cărui ape au inundat zona pedepsind neamul nelegiuit) și le-am schimbat amândouă grădinile lor cu două grădini cu roade amare, tamarisc (arbust deșertic cu fructe mici necomestibile) și câțiva jujubieri (pomi de deșert cu spini, cu mici fructe comestibile, dar fără gust și fără nici o valoare nutritivă). Aceasta le-am dat-o ca răsplată pentru că ei au fost necredincioși. Și oare răsplătim Noi (astfel pe altcineva) afară de cel necredincios?” (Coran 34:15-17).**

Ginii din sură

Odată cu cele două civilizații, sura menționează ginii și cum ei erau supuși cu desăvârșire și devotați profetului Suleiman (AS) și oamenilor din neamul lui. Allah (SWT) spune: **“Și printre gini erau (unii) care munceau dinaintea lui, cu îngăduința Domnului său. Iar pe aceia dintre ei care se abăteau de la porunca Noastră îi făceam Noi să guste pedeapsa flăcărilor.” (Coran 34:12).** Acestei civilizații, în mod special nu i s-a dăruit nici o putere, autoritate sau știință așa cum demonstrează versetul: **“Și când am hotărât Noi moartea lui (Solomon), nimic nu le-a arătat lor moartea lui, afară de o vietate a pământului care a ros toiagul lui. Și când s-a prăbușit, li s-a arătat ginilor că, dacă ei ar fi știut cu adevărat necunoscutul, ei nu ar fi rămas în chinul umilitor (al robiei lor).” (Coran 34:14).**

Ginii au muncit cu sârguință, temându-se de Suleiman (AS), care i-a supravegheat pe ei și faptele lor. Cu toate acestea, ei nu au știut că Suleiman a murit sprijinindu-se de scaunul său. Ei nu au știut nimic în legătură cu această chestiune, până când viermii pământului au ros toiagul lui Suleiman (AS). Acesta este doar un simplu incident, ce expune această civilizație, care a fost supusă fără cunoaștere.

O metodă universală

După prezentarea ambelor tipuri de civilizații, sura generalizează conceptul și scoate în evidență faptul că, necredința civilizațiilor în Allah (SWT) atrage după sine prăbușirea acestora: **“Aceia de dinainte de ei i-au învinuit de minciună (pe trimișii lor). Dar la ei (la cei din neamul tău) nu a ajuns nici a zecea parte din ceea ce le-am dat lor. Ei, deci, i-au socotit mincinoși pe trimișii Mei, dar și cum a fost lepădarea Mea (de ei)!” (Coran 34:45).** După menționarea națiunilor trecute, sura scoate în evidență că fuseseră națiuni de zece ori mai puternice și mai solide decât Quraiș, dar cu toate acestea civilizațiile lor au fost distruse, deoarece conceptul menționat anterior li s-a aplicat și lor.

Astfel, călăuzirea este oferită oricărui dorește să întemeieze o civilizație sau dorește să fondeze o națiune. Pentru aceia dintre voi care plănuiesc să construiască gloria Islamului – ar trebui să știți și să păstrați în minte că voi munciți pentru misiunea voastră. Allah (SWT) spune: **“Spune (-le lor o, Muhammed (SAWS)): “Eu vă îndemn pe voi cu privire la un singur lucru: Să vă ridicați voi înaintea lui Allah câte doi sau câte unul și apoi să cugetați! Tovarășul vostru (Muhammed) nu este stăpânit de duhuri,**

ci el nu este decât un prevenitor pentru voi înainte de o pedeapsă aspră!” (Coran 34:46).

= Sura Fatir (Creatorul) =

Supunerea este calea către glorie

Sura Fatir continuă discuția despre supunerea lui Allah (SWT). Observăm că, în sura Sebe', supunerea față de Allah (SWT) este calea de păstrare și menținere a civilizațiilor. Sura Fatir duce mesajul puțin mai departe. Ea susține că supunerea față de Allah (SWT) înseamnă mai mult decât atât; este calea de a vă onora și de a obține prestigiu în această viață. Unii oameni cred că supunerea față de Allah (SWT) și predarea Lui este o disgrăție și o rușine pentru ei; cu toate acestea sura face clar că adevărata onoare și glorie poate fi obținută numai datorită lui Allah (SWT): **„Cel ce voiește puterea, la Allah este toată puterea! La El se înalță cuvântul cel bun și El înalță fapta cea bună, iar aceia care uneltesc fapte rele, aceia vor avea parte de pedeapsă aspră, iar uneltirea acestora nu va izbuti.”** (Coran 35:10).

Cum poți să nu te supui?

Sura duce mesajul chiar mai departe. Ea ne întreabă de ce nu ne supunem lui Allah (SWT), din moment ce noi avem o nevoie imensă de El, iar El este bogat și nu are nevoie de noi sau de oricine altcineva din lume? Allah (SWT) spune: **„O, voi oameni! Voi sunteți săraci (și aveți nevoie) de Allah, iar Allah este Cel Deajuns pentru Sine și Cel Vrednic de Laudă. Dacă El ar voi, v-ar face să pieriți și ar aduce o făptură nouă. Căci acest (lucru) nu este greu pentru Allah.”** (Coran 35:15-17).

Sura a început prin menționarea îngerilor și indicând că, în ciuda măreției creației lor și a puterii lor, ei se supun lui Allah (SWT) și se predau Lui în toate acțiunile lor. Allah (SWT) spune: **„Mărire lui Allah, Creatorul cerurilor și al pământului, Cel care a făcut din îngeri trimiși cu câte două aripi și cu câte trei și cu câte patru. El adaugă făpturii ceea ce voiește, căci Allah este cu putere peste toate.”** (Coran 35:1).

Creatorul cerurilor și al pământului

De ce titlul surei este „Creatorul”, unul din cele 99 de nume ale lui Allah?

Sura Al-Fatir ne arată minunile lui Allah (SWT) în univers pentru ca noi să-L cunoaștem bine și să credem cu adevărat că toată gloria și onoarea Îi aparține, și să ne supunem numai Lui și nimănui altcuiva în afară de El. Atunci, de ce sura se concentrează în special pe acest nume?

Un cuvânt sinonim cu „Autor” este „Creator”. În limba arabă, atunci când este folosită expresia „ceva este creat” (verbul „fetara”), ea înseamnă că acel ceva este împărțit în două, este înjumătățit. Versetele din sură se concentrează asupra măreției lui Allah (SWT), avându-se în vedere principiul dualității găsit în univers. Allah (SWT) spune: **„Mărire lui Allah, Creatorul (Singurul Creator) cerurilor și al pământului...”** (Coran 35:1).

„Ceea ce dăruiește Allah oamenilor ca îndurare, aceea ce nu o poate opri nimeni, iar ceea ce oprește El, aceea nu o mai poate trimite nimeni...” (Coran 35:2).

„Cele două mări nu sunt la fel; aceasta este bună, dulce, plăcută la băut, iar aceasta este sărată și amară...” (Coran 35:12).

„Oare nu vezi că Allah a făcut să coboare din cer apă și că Noi am făcut apoi să iasă la iveală roduri cu felurite culori și că în munți sunt dâre albe și roșii, cu felurite culori, și stânci foarte negre?! Tot astfel sunt și printre oameni și viețuitoare și vite cu felurite culori...” (Coran 35:27-28).

Alte versete menționează perechi care se află în contrast: „Nu sunt deopotrivă cel orb (necredincioșii în monoteismul Islamului) cu cel care vede (credincioșii în monoteismul Islamului). Nici întunecimea (necredința) cu lumina (credința în monoteismul Islamului). Nici umbra cu dogoarea. Și nu sunt deopotrivă cei vii (credincioșii) cu cei morți (necredincioșii)...” (Coran 35: 19-22).

Este ca și cum sura ne spune: Cine altcineva are abilitatea să conducă universul cu aceste perechi contradictorii în afară de Allah (SWT)? Supuneți-vă lui Allah (SWT) și măreției Lui.

Sura ne demonstrează, prin intermediul versetelor ei, puterea lui Allah (SWT) și abilitatea Lui în univers, pentru ca noi să-L cunoaștem bine și să avem încredere în faptul că toată onoarea Îi aparține Lui. Allah (SWT) spune: „Allah ține cerurile și pământul ca să nu se prăbușească. I-ar dacă s-ar prăbuși, nimeni după El, nu le-ar mai putea ține! El este Răbdător și Iertător.” (Coran 35:41).

= Sura Ya-Sin =

Această sură face clar un tip de supunere pe care musulmanul ar trebui să-l îndeplinească, iar aceasta este supunerea față de Allah (SWT) în timp ce îi chemăm pe oameni la Allah (SWT). Acest lucru este îndeplinit prin insistarea asupra poruncii Lui, chiar dacă oamenii acceptă sau nu călăuzirea, pentru că acesta este un tip de devoțiune și adorare prin intermediul căruia poți fi devotat și apropiat de Allah (SWT).

Astfel, sura dă ca exemplu două tipuri de oameni: aceia cu inimi vii, bune și aceia lipsiți de omenie (cu inimi moarte). Din moment ce omul nu știe ce se află în sufletele oamenilor, el nu poate să știe cine va accepta și va urma călăuzirea, și cine va deveni încăpățânat și cine va înclina spre aroganță. Astfel, el trebuie să-i cheme pe toți oamenii la Allah (SWT), indiferent care pot fi rezultatele.

Motivul revelării acestei sure:

Sura începe cu aceia care refuză călăuzirea de la Allah (SWT): “Și le este totuna de-i previi, căci ei nu cred.” (Coran 36:10). Apoi, se îndreaptă repede către aceia care acceptă și urmează călăuzirea: “Tu îl previi numai pe cel care urmează Îndemnarea și se teme de Cel Milostiv în taină. Binevestește-i lui iertare și răsplată generoasă!” (Coran 36:11).

Sura descrie ambele categorii de oameni, un fapt care explică motivul pentru care această sură a fost revelată profetului Muhammed (SAWS) înainte de Hijra (emigrarea de

la Mekke la Medine). La acel timp, Islamul încetase să mai fie propagat, iar musulmanii începuseră să se simtă disperați.

În această privință, găsim multe versete încurajându-l pe Profetul Muhammed (SAWS) și întărindu-i voința de a-și continua chemarea lui la Islam: **“Tu (Muhammed), ești (unul) dintre trimiși. Pe un drum drept! (Aceasta este) revelația celui Atotputernic și Îndurător. Pentru ca să previi un popor, ai cărui părinți nu au fost preveniți, iar ei sunt nebăgători de seamă.” (Coran 36:3-6).**

Sura pune întrebarea: te vei supune lui Allah (SWT) și te vei preda Lui și vei continua să chemi la Islam? Numai Allah (SWT) știe ceea ce inimile ascund, atunci ar trebui să continui să chemi la Islam.

Un model exemplar al supunerii:

Sura menționează faimoasa poveste a cetății, căreia Allah (SWT) i-a trimis trei mesageri: **“Și dă-le lor drept pildă pe locuitorii cetății, când au venit la ei trimișii. Când am trimis la ei doi (trimiși), dar i-au socotit pe ei mincinoși. Atunci i-am întărit și cu un al treilea și au zis ei: “Noi suntem trimiși la voi!”” (Coran 36: 13-14).**

Allah (SWT) a trimis trei trimiși la această cetate, dar numai un singur om s-a simțit responsabil de această religie și a avut o atitudine importantă: **“Și de la capătul cetății a venit un bărbat, alergând, și a zis: “O, neam al meu, urmați-i pe trimiși! Urmați-i pe cei care nu cer răsplată și care sunt pe drumul cel bun! De ce să nu-L ador eu pe Cel care m-a creat pe mine? Și la El veți fi voi întorși!”” (Coran 36:20-22).**

Este povestea unui om care nu a stat fără să-i cheme pe oameni la Allah (SWT), cu scuza că Allah (SWT) trimite mesageri la cetate. El a insistat asupra continuării convingerii oamenilor din neamului său, chiar dacă ei nu i-au ascultat pe mesagerii care le-au fost trimiși lor și care erau mult mai buni decât el. Astfel, vedem că sura se referă direct la pivotul principal al surei: nu ar trebui niciodată să te simți disperat în timp ce îi chemi pe oameni la Allah (SWT).

Versetele creației și sfârșitul lor:

Sura se concentrează pe moarte și reînviere, amintindu-ne nouă tuturor (musulmani, necredincioși, supuși și nesupuși) că noi vom muri într-o zi.; și din acest motiv ar trebui să continuăm să chemăm orice persoană la calea cea dreaptă, deoarece Allah (SWT) ar putea să călăuzească această persoană către calea Sa înainte de a muri. Acest aspect este legat îndeaproape de versetele care se concentrează pe sfârșitul lucrurilor; amintindu-le necredincioșilor de moarte, care este sfârșitul respingerii și sfârșitul întregii creații: **“Iar Soarele aleargă către un sălaș al lui. Aceasta este rânduiala celui Atotputernic și Atoateștiutor! Iar pentru Lună am orânduit Noi faze, până ce ea devine ca un ciorchine bătrân de palmier.” (Coran 36:38-39).** Aceasta înseamnă că există un sfârșit atât pentru Soare cât și pentru Lună precum și pentru toate creaturile vii.

Citește sura Ya-Sin pentru (oamenii) cei morți

În plus, sura clarifică sensul hadithului Profetului Muhammed (SAWS): “Citește Ya-Sin pentru (oamenii tăi) morți.” Asta nu înseamnă că sura ar trebui citită în morminte, așa cum fac mulți oameni. Cu toate acestea, ea ar trebui citită și pentru cei vii, chiar și pentru aceia care sunt pe punctul de a muri, pentru că, din moment ce ei încă mai respiră, ei ar trebui călăuziți. Este, într-adevăr, un sens frumos și important pentru toți aceia care cheamă la Allah (SWT).

= Sura As-Saffat (Cele așezate în rânduri) =

Această sură luminează asupra unui singur sens, iar acesta este supunerea față de poruncile lui Allah (SWT), chiar dacă nu le înțelegi semnificația ce se află în spatele lor. Astfel sura dă un bun exemplu al lui Ibrahim (AS) (Abraham) căruia i s-a cerut să-și sacrifice fiul Ismail (AS). El a acceptat porunca fără ezitare sau întrebări în legătură cu motivul unei astfel de porunci. Este ca și cum sura spune: Voi, musulmani, veți primi unele porunci, ale căror motive nu le veți înțelege. De aceea, trebuie să-l urmați pe Ibrahim (AS) în îndeplinirea unor astfel de porunci divine.

Supunerea tatălui și a fiului:

În povestea lui Ibrahim (AS) există o supunere completă față de Allah (SWT), Atotputernicul. Ibrahim (AS) și-a părăsit neamul și a emigrat de dragul lui Allah (SWT) și a spus: **“Și a zis el, apoi: “Eu mă duc la Domnul meu care mă va călăuzi.”” (Coran 37:99).** Sura descrie apoi, nevoia lui de a avea un fiu: **“Doamne, dă-mi mie pe unul dintre cei evlavioși!” (Coran 37:100).** Allah (SWT) răspunde apoi rugii lui spunând: **“Și Noi i-am dat bună veste despre un flăcău blând.” (Coran 37:101).**

Vă puteți imagina fericirea lui! Un om în vârstă, trăind departe de țărâmurile sale natale și de neamul său. Vă puteți imagina cât de mult era el atașat de acest băiețel, care nu era un băiat obișnuit, ci “un băiat pregătit să îndure (să rabde)”.

Citim apoi, în versetul 102: **“Și când (fiul său) a ajuns la vârsta la care putea lucra împreună cu el a zis:...” (Coran 37:102).** După ce băiatul a crescut, Ibrahim (AS) a avut un vis greu: **“A zis: “O, fiul meu! Am văzut în vis (în timpul somnului) că te voi jertfi.”” (Coran 37:102),** nu o poruncă directă de la Allah (SWT), sau de la Gibril, ci prin intermediul unei viziuni nocturne. Cu toate acestea, Ibrahim (AS) nu a ezitat niciodată, deoarece el știa că viziunea (termenul de viziune este folosit în locul celui de vis) trimișilor este întotdeauna adevărată. El nu a cerut un motiv, ci i-a spus fiului său: **“A zis: “O, fiul meu! Am văzut în vis (în timpul somnului) că te voi jertfi. Vezi cum îți se pare?”” (Coran 37:102).**

Această întrebare nu exprimă ezitarea lui de a-și jertfi fiul, ci Ibrahim (AS) a vrut ca fiul său să împărtășească răsplata. Ce a spus Ismail (AS)? El a fost lăsat de către tatăl lui, pe când era doar un băiețel în deșert, care acum avea de gând să-l jertfească, dar Ismail (AS) a spus: **“I-a răspuns: “O, tată! Fă după cum îți se poruncește, căci mă vei afla pe mine – dacă va voi Allah – printre cei răbdători!”” (Coran 37:102).**

Apoi urmează principalul verset din sură: **“Și când s-au supus amândoi și l-a întins pe el pe o tâmplă.” (Coran 37:103).** Întrebarea care se pune în această situație este: Nu erau ei deja musulmani în timpul primirii acestei porunci? Ba da, dar cuvântul (supus) în această situație dezvăluie un sens cuprinzător al Islamului, care este supunerea lui Allah (SWT) fără ezitare.

De ce a fost numită sura “As-Saffat”:

As-Saffat sunt îngerii care se supun lui Allah (SWT), Atotputernicul. Astfel, sura începe prin descrierea acestor creaturi credincioase.

Merită să observăm, de asemenea, că ori de câte ori o sură din Coran începe cu menționarea îngerilor, aceasta înseamnă că principalul pivot al acestei sure va fi supunerea față de Allah (SWT), deoarece ei reprezintă simbolul unui asemenea sens.

Supunerea lui Allah (SWT) de bună voie sau fără voie:

Dacă omul refuză să se supună de-a lungul vieții lui, există un avertisment în sură împotriva groazei Zilei Judecării: **“Și opriți-i pe ei, pentru că ei trebuie să fie întrebați! De ce nu vă ajutați voi unii altora? Dar în Ziua aceea vor fi ei supuși.” (Coran 37:24-26).** Ca și cum ne spune: “Ori te supui de bună voie în această viață, ori vei fi forțat să te supui în Ziua de Apoi.”

Supune-te tuturor poruncilor și legilor lui Allah (SWT), chiar dacă nu știi care este motivul ce se ascunde în spatele lor. Cu toate acestea, Allah (SWT) cu Îndurarea Sa a dat motive convingătoare pentru majoritatea poruncilor Sale. Mai mult, El a ținut ascuns sensul din spatele unor porunci, pentru a ști cine se va supune și cine nu se va supune, și se va comporta cu aroganță.

= Sura Sad =

Toate capitolele din părțile 22 și 23 exprimă o singură idee, care este supunerea față de Allah (SWT). Această sură dezvăluie sensul că, deși tu ca musulman te supui poruncilor lui Allah (SWT), ai putea să greșești. Întrebarea este: Te vei întoarce la El cu căință? Sau vei rămâne arogant?

Să te întorci la calea cea dreaptă fără să fii încăpățânat:

Sura relatează povestea celor trei trimiși care au luat decizii rapide, dar curând și-au dat seama de greșeala făcută. Acesta este unul din cele mai importante tipuri de supunere față de Allah (SWT), deoarece cel care este arogant nu se supune niciodată căii celei drepte, iar dacă el constată că face fapte rele, el va insista asupra lor. Astfel, sura relatează povestea lui Șeitan (Satana), care este simbolul aroganței.

Daud (David) (AS) se întoarce cu căință la Allah:

Prima poveste menționată în sură este cea a profetului Daud (AS), când cei opozați s-au certat în fața lui și i-au cerut lui: **“Când au intrat la David și el s-a speriat de ei au zis ei: “Nu-ți fie frică! Noi suntem doi care ne certăm; unul dintre noi a fost nedrept cu celălalt. Deci judecă între noi cu dreptate și nu fi cu strâmbătate și călăuzește-ne pe noi pe calea cea dreaptă!” (Coran 38:22).** Cu toate acestea, Daud (AS) a dat un verdict rapid în favoarea unuia dintre ei, dar el s-a întors cu repeziciune la Allah (SWT): **“A zis (David): “El a fost nedrept cu tine, dacă ți-a cerut să împreuni oaia ta cu oile lui. Și mulți dintre cei care asociază (frați sau prieteni care se asociază) își încalcă unii altora drepturile, afară de aceia care cred și împlinesc fapte bune – dar cât de puțini sunt ei!”** Și David a socotit că Noi îl punem la încercare și s-a rugat de iertare Domnului său și a căzut prosternându-se și s-a căit. **Și i-am iertat Noi aceasta și el a avut parte de loc apropiat la Noi și de frumoasă întoarcere.” (Coran 38:24-25).**

Suleiman (Solomon) (AS) se întoarce cu căință la Allah (SWT):

Cea de-a doua poveste este cea a lui Suleiman, fiul lui Daud (AS): **“Și i-am dăruit Noi lui David pe Solomon, care a fost un rob prea bun și care a fost cu căință” (Coran 38:30).**

Versetele explică căința rapidă a lui Solomon: **“Când i s-au adus lui spre seară cai sprinteni. A zis el: “Eu am fost înclinat către iubirea bunurilor (din această lume) într-atât încât (am uitat de) pomenirea Domnului meu, până ce (soarele) s-a ascuns în spatele vălului său.””(Coran 38:31-32).**

Când a realizat că, caii i-au distras atenția de la invocarea lui Allah (SWT), el a hotărât să-i omoare. El a spus: **“Aduceți-i înapoi la mine! Și s-a pornit el să le mângâie (unii socotesc că el îi mângâia pe coapse și pe gâturi, iar alții socotesc că îi tăia cu sabia pentru că îl făcuseră să piardă rugăciunea de după-amiază, oferindu-i săracilor pentru a se hrăni cu carnea lor) picioarele și gâturile” (Coran 38:33).**

Versetele descrie, de asemenea, un alt exemplu al căinței lui: **“Și l-am încercat Noi pe Solomon și am aruncat pe tronul lui un trup. Apoi s-a căit el. (Și acestui verset i se dau interpretări diferite cea mai verosimilă fiind aceea după care unul dintre slujitorii săi ar fi pus stăpânire pe tron pentru scurtă vreme, însă poporul său s-ar fi revoltat împotriva acestuia și l-ar fi ucis, Solomon revenind la putere.)” (Coran 38:34).**

Eyyub căindu-se la Allah (SWT):

În final urmează povestea lui Eyyub (AS), atunci când a jurat că își va lovi soția de 100 de ori. Apoi urmează cuvintele lui Allah (SWT): **“Și ia în mâna ta un mănunchi și lovește cu el și nu călca jurământul tău! Și Noi l-am aflat statornic pe el! Un rob prea bun care se căiește!” (Coran 38:44).**

Astfel, el s-a căit și s-a întors la calea cea dreaptă, iar Allah (SWT) a găsit o cale pentru ca el să nu-și încalce jurământul, i-a poruncit să ia 100 bețe subțiri și s-o lovească pe soția lui puțin (ușor).

Se observă că poveștile trimișilor din sură se concentrează pe supunerea lor față de Allah (SWT):

Daud (AS): **“Fii răbdător cu ceea ce spun ei și adu-ți aminte de robul Nostru David, stăpânul puterii, cel care a arătat căință!” (Coran 38:17).** Aceasta înseamnă că el s-a întors cu repeziciune la Allah (SWT).

Suleiman (AS): **“Și i-am dăruit Noi lui David pe Solomon, care a fost un rob prea bun și care a fost cu căință” (Coran 38:30).**

Eyyub (AS): **“Și Noi l-am aflat statornic pe el! Un rob prea bun care se căiește!” (Coran 38:44).**

Observăm repetarea sensurilor de supunere față de Allah (SWT) și întoarcerea la El cu un adevărat devotament.

Iblis (Satana) și aroganță:

Spre deosebire de trimiși, care s-au întors cu căință la Allah (SWT), sura revelează un exemplu cu totul diferit, cel al lui Iblis (Satana): **“Și s-au prosternat toți îngerii laolaltă. Afară de Iblis, căci el s-a arătat trufaș și a devenit unul dintre cei care au tăgăduit credința.” (Coran 38:73-74).**

Aroganța lui a constituit motivul principal al respingerii credinței, de aceea Allah (SWT) îl confruntă spunând: **“(Allah) a zis: “O, Iblis! Ce te-a împiedicat pe tine să te prosternezi dinaintea a ceea ce Eu am plămădit cu mâinile Mele? Te-ai semețit tu ori te-ai socotit tu printre cei înalți?””(Coran 38:75).** Rezultatul a fost: **“I-a zis (Allah). “Ieși din el și vei fi tu alungat. Și asupra ta se va abate blestemul Meu până în Ziua Judecății!””(Coran 38:77-78).**

Exemplul îngrozitor al lui Iblis devine clar la sfârșitul surei, pentru ca noi să putem compara între aceia care se supun lui Allah (SWT) și Iblis, dușmanul lui Allah (SWT) care a fost alungat din Îndurarea Sa din cauza aroganței lui.

Sura Az-Zumer (Sura cetelor)

Aceasta este o sură mekkană. Ea urmează după sura “Sebe” în ordinea revelației și după sura “Sad” în Coran. Este alcătuită din 75 de versete.

Un secret între Allah (SWT) și robii Săi:

Această sură este una dintre frumoasele sure ale Coranului, deoarece ea include versete cu semnificații deosebite. Obiectivul ei este clar: cineva ar trebui să fie sincer față de Allah în orice ar face, nu ar trebui să caute ostentație (să facă ceva de ochii lumii), ci mai degrabă ar trebui să caute să obțină mulțumirea lui Allah (SWT). Cel care vrea să-și testeze nivelul de sinceritate în acțiunile sale, ar trebui atunci să citească această sură și să-și deschidă inima versetelor ei.

Nivelul de sinceritate:

Nu ar trebui niciodată să cauți să obții mulțumirea oamenilor, așteptând ca ei să spună despre tine: el este un om pios, el a memorat Coranul, el se roagă cu regularitate la moschee și așa mai departe. Fii sincer cu Allah (SWT) atunci când Îl adori; și tu, sora mea musulmană, fii sinceră cu Allah (SWT) în supunerea față de soțul tău și mulțumirea lui.

Voi, părinți, fiți sinceri atunci când vă creșteți copiii și încurajați-i să se supună lui Allah (SWT) și să sprijine Islamul. Fii sincer în toate aspectele vieții tale, pentru ca să poți garanta că te vei afla în grupul credincioșilor din Rai și alături de aceia care au priceput bine sensurile acestei sure și obiectivul lui Allah din ea.

Lui Allah I se cuvine credința curată

Acest aspect este făcut clar încă de la începutul surei: **“Noi ți-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință. Lui Allah I se cuvine credință curată. Iar aceia care și-au luat ocrotitor în locul Lui (zicând): “Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah”, Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” (Coran 39:2-3).**

Cuvinte și versete legate de sinceritate se succedă unele pe altele: **“Spune: “Mi s-a poruncit Mie să-L ador pe Allah, credincios religiei Sale. Și mi s-a poruncit să fiu primul dintre musulmani!” Spune: “Eu mă tem, dacă nu-I voi arăta supunere Domnului meu, de pedeapsa unei Zile cumplite!” Spune: “Pe Allah Îl voi adora, curat în credința mea!” Adorați ceea ce voiți afară de El! Spune: “Cei care pierd sunt aceia care și-au pierdut sufletele lor și familiile lor în Ziua Învierii! Aceasta este pierderea răzvădită!”” (Coran 39: 11-15).**

Astfel, versetele subliniază același înțeles, care este sinceritatea completă față de Allah (SWT) în adorare și fapte (muncă).

Fă ca munca ta să fie pură ca laptele:

Există un verset în sura An-Nehl care clarifică, într-un mod deosebit, sensul sincerității: Allah (SWT) spune: **“Aveți voi o pildă la vite. Noi vă dăm să beți din ceea ce se află în burțile lor, între murdărie și sânge: un lapte curat, ce place celor care-l beau.” (Coran 16:66).**

Acest lapte alb iese la iveală dintre urmele de sânge, o picătură care, dacă se amestecă cu laptele îl va strica. Poți fii sincer în devotamentul tău față de Allah (SWT) și poți să-l purifici de orice defect? Ți poți sacrifica fiecare secundă din viața ta de dragul lui Allah (SWT): atunci când le vorbești oamenilor despre Islam, atunci când te rogi, atunci când citești Coran, și eu însumi atunci când scriu această carte. Noi toți ar trebui să fim sinceri față de Allah (SWT) pentru ca El să ne accepte munca și faptele noastre.

Care este mai bun pentru tine?

Allah (SWT) stabilește apoi o asemănare în conformitate cu sensul sincerității, atunci când spune: **“Allah a dat ca pildă un bărbat (rob) cu asociați care se ceartă între ei (asupra Lui) și un (alt) bărbat cu totul supus unui singur om. Oare sunt ei în aceeași situație? Laudă lui Allah! Dar cei mai mulți dintre ei nu știu.” (Coran 39:29).** Este egal cel care muncește pentru un stăpân cu cel care muncește pentru mai mulți decât unul? Este la fel angajatul care muncește sub supravegherea unui singur șef cu cel care primește ordine de la mai mulți, cu diferite păreri și diferite ocupații? De aceea, expresia “Laudă lui Allah!”, urmează imediat după acest exemplu. Într-adevăr, faptul de a avea un singur Stăpân (Allah (SWT)) este o binecuvântare, pentru care ar trebui să fim recunoscători.

A fi sincer față de Allah (SWT) în faptele tale este folositor pentru inimă, deoarece îți trezește spiritul în această lume și îți sporește răsplata în Ziua de Apoi.

Tipurile de sinceritate:

Versetele surei se ocupă de toate tipurile de sinceritate. Primul tip este să fii sincer în adorare, atunci când Allah (SWT) spune: **“Oare acela care petrece timpul nopții în rugăciuni, prosternându-se și stând în picioare, este cu teamă de Ziua de Apoi și îl roagă cu îndurare pe Domnul său? Spune: “Oare sunt egali cei care știu cu aceia care nu știu?” Însă numai aceia care au minte trag învățăminte.” (Coran 39:9).**

Un exemplu strălucitor pentru o persoană care este sinceră în adorarea lui Allah (SWT) și care nu caută să obțină buna părere a oamenilor și aprecierea lor. El, mai degrabă, caută să-și mulțumească Stăpânul. Astfel, el își dă silința să-L adore cât mai bine pe Allah (SWT) rugându-se noaptea, în timp ce oamenii dorm.

Apoi urmează un alt tip de sinceritate, unul care este mult mai important decât cel pe care doar ce l-am menționat. Acest tip este sinceritatea în căință, chiar și atunci când te întorci la Allah (SWT) cu căință: **“Spune: “O, voi robii Mei, care ați întrecut măsura în defavoarea voastră, nu deznădăjduiți în privința îndurării lui Allah!” Allah iartă toate păcatele. El este Iertător și Îndurător. Întoarceți-vă cu căință spre Domnul**

vostru și supuneți-vă Lui, înainte de a veni pedeapsa la voi, căci apoi nu veți mai putea fi voi mântuiți!” (Coran 39:53-54).

Observă expresia **“întoarceți-vă cu căință”**. Ea dezvăluie căința rapidă la Allah (SWT). Din aceasta putem trage concluzia că, căința ajută omul să continue în supunerea lui Allah (SWT) și să se întoarcă la El cu căință.

Dacă ei Îi cer ajutor, El îi va ajuta pe ei:

La sfârșitul surei versetele ne avertizează împotriva adorării false și a facerii de părtași lui Allah (SWT): **“Spune: “Îmi porunciți, voi, proștilor, să ador pe altcineva afară de Allah?” Vi s-a revelat ție și aceloră de dinaintea ta: “De vei face asociați lui Allah, vor fi în zadar faptele tale și vei fi tu printre aceia care pierd. Deci, adoră-L tu pe Allah și fii dintre cei care aduc mulțumire!”” (Coran 39:64-66).**

Cum poate o persoană să fie nesinceră față de Allah (SWT), Cel Căruia Îi aparține tot ceea ce se află în ceruri și pe pământ? Adorarea falsă și nesinceritatea reprezintă o subestimare a Măreției lui Allah (SWT) (Ferească Allah!). Apoi, urmează versetul: **“Ei nu L-au prețuit pe Allah după cum se cuvine, deși în Ziua Învierii întregul pământ va fi (în) pumnul Său, iar lucrurile vor fi înfășurate în (mâna Sa) dreaptă. Mărire Lui! El este mai presus de ceea ce Îi fac ei asociați!” (Coran 39:67).** Toți aceia care Îi fac asociați lui Allah (SWT), în mod deschis sau în secret, ei nu înțeleg cu adevărat Măreția lui Allah (SWT).

Un final care stârnește entuziasm:

Apoi dăm de unele versete modeste, care impresionează inimile, deoarece ele descriu scene din Ziua de Apoi: situațiile oamenilor din Iad și aceloră din Rai. Astfel de versete te purifică de adorarea falsă, de ipocrizie sau ostentație și îți sporesc frica de Allah (SWT), care te ajută în consecință la căință și adorare. Citește ce poate fi tradus precum: **“Și atunci când se va sufla în trâmbiță, vor fi trăsniți toți cei care se află în ceruri și pe pământ, afară de cei care va voi Allah. Apoi se va sufla în ea a doua oară și iată-i pe ei în picioare, așteptând.” (Coran 39:68).** Apoi, Allah (SWT) spune: **“Și vor fi mânați cei care nu au crezut, în cete, către Iad, iar când vor ajunge la el, se vor deschide porțile lui și păzitorii lui le vor zice: “Oare nu au venit la voi trimiși, chiar dintre voi, ca să vă recite versetele Domnului vostru și să vă prevină pe voi despre întâlnirea voastră cu această Zi?” Ei vor zice: “Ba da! Însă s-a adevărit cuvântul despre pedeapsă împotriva necredincioșilor!” ” (Coran 39:71).**

“Și vor fi conduși cei care au fost cu frică de Domnul lor spre Rai, în cete, iar când vor ajunge la el și li se vor deschide porțile lui și le vor zice păzitorii lui: “Pace asupra voastră! Voi ați fost buni, intrați pentru a fi în veci sălășluitoari în el!”” (Coran 39:73).

Ce diferență între destinațiile celor două grupuri de oameni și între expresiile “Li se vor deschide porțile”, în ambele cazuri. Măreția Coranului este clară în folosirea cuvântului (conjunției) “și” pentru a exprima diferența. În cazul primului grup (celor care sunt conduși spre Iad) Allah (SWT) spune: **“... iar când vor ajunge la el, se vor deschide porțile lui ...”**, iar în cazul celui de-al doilea grup (cei care sunt conduși spre

Rai) Allah (SWT) spune: “ ... iar când vor ajunge la el și li se vor deschide porțile lui ...”, diferența este adăugarea acestei cuvânt “și”, în limba arabă “ue”. SubhanaAllah!

Oamenii din ambele grupuri vor fi conduși către locul pe care Allah (SWT) l-a rezervat pentru ei (Rai sau Iad), unde ei vor rămâne veșnic. Ambele grupuri vor fi conduse în compania acelor tipuri de oameni (credincioși, necredincioși) cu care și-au petrecut viața. **“Și vor fi conduși cei care au fost cu frică de Domnul lor spre Rai, în cete, iar când vor ajunge la el și li se vor deschide porțile lui și le vor zice păzitorii lui: “Pace asupra voastră! Voi ați fost buni, intrați pentru a fi în veci sălășluitoari în el!”” (Coran 39:73).**

Allah (SWT) spune despre destinul necredincioșilor: **“Și vor fi mânați cei care nu au crezut, în cete, către Iad, iar când vor ajunge la el, se vor deschide porțile lui și păzitorii lui le vor zice: “Oare nu au venit la voi trimiși, chiar dintre voi, ca să vă recite versetele Domnului vostru și să vă prevină pe voi despre întâlnirea voastră cu această Zi?” Ei vor zice: “Ba da! Însă s-a adevărit cuvântul despre pedeapsă împotriva necredincioșilor!” ” (Coran 39:71).**

Care este diferența dintre cele două versete? Numai cineva care este interesat de învățarea și înțelegerea Coranului poate observa diferența. Pe de o parte, necredincioșii vor fi conduși spre Iad speriați, porțile Iadului se deschid deodată în fața lor (Ferească Allah!). Pe de altă parte, credincioșii înaintează liniștiți într-un singur grup, uitându-se la Rai, iar porțile ei de deschid în fața lor.

Ce expresie minunată și ce înțeles deosebit. Vei observa că nu există nici o literă în Coran, care să nu aibă vreun înțeles sau vreo semnificație. Acest lucru demonstrează natura inimitabilă a Coranului.

Nu vrei să-i urmezi?

Sura se încheie cu versetele care domolesc inimile și le umple cu tânjirea după Rai: **“Și vor fi conduși cei care au fost cu frică de Domnul lor spre Rai, în cete, iar când vor ajunge la el și li se vor deschide porțile lui și le vor zice păzitorii lui: “Pace asupra voastră! Voi ați fost buni, intrați pentru a fi în veci sălășluitoari în el!””**. **“Și vor zice ei: “Slavă lui Allah Care a împlinit făgăduința Sa față de noi și ne-a făcut pe noi să moștenim pământul, ca să putem locui în Rai oriunde vom voi!” minunată este răsplata celor care au săvârșit (fapte bune)!”**. **“Și îi vei vedea tu pe îngeri înconjurând Tronul, slăvindu-L pe Domnul lor și aducându-I laude. Se va judeca între ei după dreptate și se va zice: “Slavă lui Allah, Stăpânul lumilor!”**. (Coran 39:73-75).

De ce Az-Zumer?

Ca de obicei, mai rămâne o întrebare importantă: care este înțelepciunea din spatele alegerii acestui titlu? Cred, și numai Allah Singurul știe adevărul în legătură cu el, că ceea ce te ajută cel mai mult să fi sincer și devotat lui Allah (SWT) în munca ta (faptele tale) este să fi într-o companie dreaptă, bună. În consecință, răsplata pe care o vei primi pentru devotamentul tău sincer, este să te afli în Ziua de Apoi cu oamenii drepti, cu credincioșii cu care ți-ai petrecut viața. Așa cum afirmă oamenii învățați, Allah (SWT) preferă să-i facă pe oameni să intre în Paradis în grupuri și nu unul câte unul.

Surei i s-a dat acest titlu pentru a ne aminti despre ambele grupuri. Trebuie să alegi pentru tine cum să fi sincer, și cu care dintre ei ai vrea să fi.

Sura Ghafir (Iertătorul)

Sura Ghafir este o sură mekkană. Ea urmează după sura Az-Zumer atât în ordinea revelației cât și în ordinea din Coran. Este alcătuită din 85 de versete.

Invită-i pe oameni la calea lui Allah și predați-vă cu toții Lui

Principalul focar al surei îl reprezintă importanța Da'wei (chemarea la Islam) și încrederea în Allah (SWT) cu totul în cursul unei astfel de misiuni. Dar, de ce cineva ar trebui să se încreadă în Allah (SWT) în timp ce desfășoară activitatea de Da'wa?

O persoană care poartă pe umeri responsabilitatea Da'wei se confruntă cu multe obstacole și dificultăți în timpul misiunii lui/ei. Deci, dragă frate/soră musulmană, dacă alegi calea Da'wei, calea trimișilor și profeților lui Allah, trebuie să știi că ea este plină de obstacole. Trebuie să știi, de asemenea, că trebuie să-i încredințezi totul lui Allah (SWT), încrezându-te în El cu tot ceea ce se întâmplă. Un verset central din sură ți se adresează, spunând: **„Noi îi vom ajuta pe trimișii Noștri și pe cei care cred, atât în viața din această lume cât și în Ziua când se vor ridica martorii.” (Coran 40:51).**

Acest verset ți se adresează ție precum și profeților „ ... pe trimișii Noștri și pe cei care cred ...” și îți promite victoria de la Allah (SWT) în această viață înainte de Ziua de Apoi „... atât în viața din această lume cât și în Ziua când se vor ridica martorii.” Astfel, trebuie să te încrezi în Allah (SWT) în toate chestiunile.

Cele mai bune cuvinte și cele mai bune fapte

Sura Ghafir este una din multele sure care îi încurajează pe oameni să poarte responsabilitatea celei mai onorabile misiuni din lume de-a lungul istoriei, Da'wa. Este calea urmată de trimiși și profeți, de aceea cineva ar trebui să fie dornic s-o urmeze și chiar să-și dedice viața pentru a transmite binele și dreptatea oamenilor.

Totuși, misiunea nu este una dificilă. Nu necesită genii sau savanți pentru a se descurca. Astfel, le poți vorbi colegilor și prietenilor despre Islam și despre măreția și îndurarea lui. Poți chiar să răspândești casete și cărți care îi ajută pe oameni să învețe adevărul despre religia lor și să-i aducă mai aproape de Allah (SWT). O soră musulmană! Poți să le vorbești surorilor tale despre castitate și rușine, despre ceva care să le ajungă la inimi. Nu trebuie să aștepti rezultatele, trebuie să muncești și să-i încredințezi lui Allah (SWT), Care îl călăuzește pe cine voiește El către calea cea dreaptă a Lui.

Caut adăpost la Stăpânul meu și la Stăpânul tău

Deoarece sura vorbește despre Da'wa și despre încredințarea în mâinile lui Allah (SWT) a tuturor lucrurilor, aceste sensuri apar cu claritate de două ori în povestea lui Musa (AS) (Moise). Allah (SWT) spune: **„Și Faraon a zis: „Lăsați-mă să-l omor pe Moise și el să-l cheme pe Domnul său! Mă tem să nu vă schimbe religia voastră și să nu aducă stricăciunea pe pământ!”” (Coran 40:26).**

Când Fir'aun l-a amenințat pe Musa (AS) că-l va omorî, Musa și-a continuat Da'wa, invitându-i pe oameni la calea lui Allah (SWT) și la religia Lui, și a depins de Allah în controlarea a tot ceea ce s-ar fi putut întâmpla. Allah (SWT) spune: **„Și Moise a zis: „Eu caut apărare la Domnul meu și la Domnul vostru împotriva oricărui trufaș care nu crede în Ziua socotirii!”” (Coran 40:27).**

„Eu las soarta mea în seama lui Allah”

Cel de-al doilea exemplu de încredere în Allah (SWT) este întruchipat într-un credincios din casa lui Fir'aun. Acest bărbat și-a ascuns credința, dar când l-a văzut pe Fir'aun și pe cei care-l urmau plănuiind o conspirație pentru a-l omorî pe Musa (AS), el a spus: **„Omorâți voi un bărbat pentru că el a zis: „Domnul meu este Allah”” (Coran 40:28).** Fir'aun a fost șocat să găsească un bărbat dintre cei care-l urmau, care să-l apere pe Musa (AS). Sincerul dreptcredincios și-a încredințat soarta lui Allah (SWT) spunând: **„În curând vă veți aduce aminte de ceea ce vă spun, iar eu las soarta mea în seama lui Allah. Allah îi vede bine pe robii (Săi).” (Coran 40:44).**

Ce s-a întâmplat după aceea? **„Și Allah l-a ferit de relele pe care ei le-au plăsmuit și pedeapsa cea rea a împresurat neamul lui Faraon.” (Coran 40:45).**

Ca și cum sensul versetului este: „O, musulmanule! Cheamă-i pe oameni la calea lui Allah și să nu-ți fie niciodată frică de nimeni sau să nu-ți fie frică că vei fi învinovățit. Începe-te în Allah și contează pe Allah (SWT) căutând refugiu de dușmanii tăi, așa cum a spus Musa (AS): **„Eu caut apărare la Domnul meu și la Domnul vostru...” (Coran 40:27).**”

Obstacole de-a lungul drumului

Drumul Da'wei este greu și plin de obstacole și greutate, dar toate acestea sunt mult mai ușoare decât cele cu care s-a confruntat profetul Musa (AS) și credinciosul din casa lui Fir'aun. Deci, dacă cineva râde de tine, te insultă sau îți face viața grea, trebuie să recurgi la Allah (SWT), încrezându-te în El și continuând pe urmele Da'wei. Întreaga națiune musulmană este obligată să facă Da'wa, deoarece sura Al- 'Imran menționează: **„Sunteți cea mai bună comunitate care s-a ivit pentru oameni. Voi porunciți ceea ce este drept și opriți ceea ce este nedrept și credeți în Allah!” (Coran 3:110).**

Ce este ceea ce ne face cea mai bună comunitate? Poruncirea binelui și oprirea de la ceea ce este nedrept, dăunător, în primul rând, apoi credința în Allah (SWT). Acest lucru clarifică această minunată obligație care ne deosebește pe noi de celelalte națiuni.

Cele mai scurte căi către inimi

Această sură, nu numai că îi încurajează pe credincioși să îndeplinească Da'wa, ci ea ne călăuzește, de asemenea, la cele mai bune mijloace de ajutorare a oamenilor. Acest lucru este clar și reiese din povestea credinciosului din casa lui Fir'aun, și din mijloacele utilizate de acest propăvăduitor divin în invitarea oamenilor lui la calea lui Allah (SWT). Haideți cu toții să învățăm minunate lecții coranice, învățându-ne pe noi înșine cum să-i invităm pe oameni la calea lui Allah (SWT).

Convingere logică

Allah (SWT) spune: **„Și un om care credea, din neamul lui Faraon, și care-și ascundea credința lui a zis: „Omorâți voi un bărbat pentru că el a zis: „Domnul meu este Allah”, după ce a venit el cu semne deslușite de la Domnul vostru? Dacă el este mincinos, minciuna sa va fi numai spre dauna lui, însă dacă el spune adevărul, atunci vă va lovi pe voi o parte din cele cu care vă amenință!” (Coran 40:28).**

Bărbatul le spune celor din neamul său: „Ascultați-l pe el, apoi decideți dacă îl acceptați sau îl refuzați. Totuși, trebuie să știți că, dacă el minte, consecințele se vor răsfrânge asupra lui, dar dacă el spune adevărul, voi veți îndura rezultatele și veți fi distruși.” Această discuție este logică și înțeleaptă.

Modestia cu oamenii

După folosirea metodei logice, credinciosul s-a îndreptat către alta. El a spus: **„O, neam al meu! A voastră este stăpânirea astăzi și sunteți voi biruitori pe pământ! Dar cine ne va ajuta pe noi împotriva mâniei lui Allah, dacă ea se va abate asupra noastră?” (Coran 40:29).**

Poți să observi cât de deștept era credinciosul, în special în alegerea cuvintelor potrivite atunci când le vorbea celor din neamul său? Atunci când a vorbit despre stăpânire și autoritate, el a spus: **„A voastră este stăpânirea astăzi...”**, și astfel s-a referit el la măreția lor și a vorbit despre pozițiile lor înalte. Totuși, atunci când a vorbit despre tortura lui Allah (SWT) a spus: **„...cine ne va ajuta pe noi...”**. În acest context, el s-a dat drept a fi unul dintre ei, pentru a-i face pe ei să simtă că este unul dintre ei, că nu-i subestimează din cauza credinței lui, și că le pasă de ei așa cum îi pasă de el însuși.

Astfel, dintr-un singur verset putem trage două învățături:

- Să ne adresăm oamenilor pe numele care le place și să-i așezăm pe pozițiile lor corecte atunci când le vorbim **„A voastră este stăpânirea astăzi și sunteți voi biruitori pe pământ!”**
- Să nu fim aroganți atunci când le vorbim oamenilor, și să-i lăsăm să creadă că propăvăduitorul este unul dintre ei **„...cine ne va ajuta pe noi...”**.

Sentimente sincere

După aceea, propăvăduitorul se mută spre aspectul emoțional al Da'wei, deoarece el a spus: **„O, neam al meu! Eu mă tem pentru voi în Ziua chemării.” (Coran 40:32).** Dacă vrei să-i impresionezi pe oameni, trebuie să-i iubești și trebuie să-i faci să simtă iubirea ta pentru ei, îndurarea ta și frica pentru ei de pedeapsa lui Allah (SWT). Allah (SWT) spune: **„Și cel care credea a zis: „O, neam al meu! Eu mă tem pentru voi, de o zi asemenea Zilei aliaților.” ” (Coran 40:30).**

Utilizarea istoriei în Da'wa

După utilizarea logicii și a emoțiilor urmează rolul istoriei. Credinciosul a făcut referire la istorie pentru a-i invita pe oameni să urmeze calea lui Allah (SWT). El le-a spus: **„Și cel care credea a zis: „O, neam al meu! Eu mă tem pentru voi, de o zi**

„Asemenea Zilei aliaților.”””. „Asemenea cum a pățit neamul lui Noe și (neamul) 'Ad și (neamul) Themud și cei care au venit după ei! Dar Allah nu voiește nedreptatea pentru robi!” (Coran 40:30-31).

O persoană care face Da'wa ar trebui să aibă cunoștințe enciclopedice și culturale, în special despre istorie și despre națiunile trecute, pentru a-i încuraja pe oameni să învețe de la predecesorii lor.

Amintirea oamenilor despre Ziua Judecății

La sfârșit, credinciosul a început să vorbească despre Ziua Judecății, pentru că amintirea oamenilor despre acea Zi este unul dintre cele mai puternice mijloace care ar trebui folosit de propăvăduitori în Da'wa. El a spus: „**Și cel care credea a zis: „O, neam al meu! Eu mă tem pentru voi, de o zi asemenea Zilei aliaților.” ”** (Coran 40:30). „**De Ziua în care veți întoarce voi spatele, fugind, fără să aveți voi apărător de la Allah! Iar acela pe care îl duce Allah în rătăcire nu va avea ocârmuitor.”** (Coran 40:33).

El s-a întors apoi la istorie, spunând: „**(Și aduceți-vă aminte când) a venit la voi Iosif, mai înainte, cu semne răzvădite, însă voi nu ați încetat să aveți îndoieli asupra celor care vi le-a adus.”** (Coran 40:34). După aceea, el s-a îndreptat spre folosirea emoțiilor, spunând: „**Și cel care credea a zis: „O, neam al meu! Urmați-mă pe mine și eu vă voi călăuzi pe drumul cel drept!””** (Coran 40:38). Apoi, el a început să le amintească despre Ziua Judecății, spunând: „**O neam al meu! Această viață luminează nu este decât o plăcere trecătoare, în vreme ce Viața de Apoi este Casa odihnei.”** (Coran 40:39), înainte de recurgerea la metodologia logică: „**O, neam al meu! De ce vă chem eu pe voi la mântuire, în vreme ce voi mă chemați pe mine la Foc? Voi mă chemați să mă lepăd de Allah și să-i fac Lui ca asociați cele despre care eu nu am nici o știință, în vreme ce eu vă chem pe voi la Cel Puternic și Atoateiertător!”** (Coran 39:41-42).

Credinciosul și-a încheiat apoi propăvăduirea încredințându-și soarta în seama lui Allah (SWT): „**În curând vă veți aduce aminte de ceea ce vă spun, iar eu las soarta mea în seama lui Allah. Allah îi vede bine pe robii (Săi).”** (Coran 40:44). Ce atitudine minunată și ce argument uimitor folosit de un propăvăduitor islamic. Acest om nu a fost un profet, dar grija lui pentru religia lui Allah (SWT) și iubirea lui pentru Islam a constituit motivul menționării lui în Coran pentru a fi un model demn de urmat de către propăvăduitorii islamici până în Ziua de Apoi, în folosirea celor mai potrivite mijloace de înfăptuire a Da'wei.

Rugă ... titlul încrederii în Allah

Ruga reprezintă unul din cele mai importante semne de încredere în Allah (SWT) și din acest motiv sura se concentrează foarte mult pe rugă. Încă de la început sura menționează ruga îngerilor pentru credincioși: „**Cei ce poartă Tronul și cei care-l înconjoară Îl preamăresc pe Domnul lor, aducându-I laudă, cred în El și cer iertare pentru cei care cred: „Doamne! Tu Îți întinzi peste toate lucrurile îndurarea și știința Ta. Deci, iartă-i pe cei care Îți cer iertare, se căiesc și urmează calea Ta și păzește-i de pedeapsa Iadului.””** (Coran 40:7).

Sura a încheiat cu un verset excelent pentru a-i încuraja pe oameni să se roage, care poate fi tradus precum: **„Și Domnul vostru zice: „Chemați-Mă și Eu vă voi răspunde! Aceia care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Gheena umiliți.”” (Coran 40:60).**

De-a lungul surei au fost menționate multe versete care poartă același înțeles. Allah (SWT) spune: **„Deci chemați-L pe Allah, cu credință numai în El, chiar dacă voia necredincioșilor (nu este aceasta)!” (Coran 40:14).**

O persoană care nu-și va îndeplini Rugăciunea sau nu se va ruga lui Allah (SWT) în această viață, va regreta în Ziua de Apoi, deoarece Allah (SWT) spune: **„... Și vor răspunde ei: „S-au rătăcit de noi. Ba noi nu am chemat mai înainte nimic!” Astfel îi duce Allah în rătăcire pe necredincioși.” (Coran 40:74).** Ei vor încerca din greu să împlinească Rugăciunea și să se roage, dar nu le va fi de nici un folos după ce au renunțat la ea în viața lumească. Allah (SWT) spune: **„Ei vor zice: „Oare nu v-au adus vouă trimișii voștri dovezi limpezi?” Și ei vor răspunde: „Ba da!” Ei vor zice: „Atunci rugați-vă!” Dar ruga necredincioșilor va fi numai în deșert.” (Coran 40:50).**

Dacă ai nevoie de sprijin în timp ce propăvăduiești și îi chemi pe oameni la Allah (SWT), pe lângă încrederea în Allah (SWT) și supunerea Lui, citește sura Da'wei și a încrederii, citește sura Ghafir cu această intenție.

Sura Fussilat (Versetele tâlcuite), Sura Aş-Şura (Sura „Sfatului”), Sura Az-Zukhruf (Sura „podoabelor de aur”), Sura Ad-Dukhan (Sura „fumului”), Sura Al-Jathiye („Cea căzută în genunchi”), Sura Al-Ahqaf („Dune de nisip”)

Aceste şase sure au multe trăsături în comun. Prima trăsătură este aceea că toate încep cu literele *Ha Mim*, din acest motiv ele sunt numite *Hawamim* (Surele care încep cu literele arabe *Ha Mim*).

***Ha Mim* și literele inițiale**

Toate aceste sure încep cu literele *Ha Mim*. În consecință, care este semnificația acestor litere? Am menționat anterior în sura Al-’Imran că Allah (SWT) a vrut să-i provoace pe arabi cu sensul acestor litere. Ceea ce este subînțeles, este faptul că aceste litere reprezintă materiale primare utilizate pentru scrierea de proză și poezie, exact așa cum în viața noastră de zi cu zi materialele primare găsite în mediul nostru înconjurător sunt precum: fierul, metalele și lemnul; acestea sunt folosite pentru fabricarea de mașini, mobilă și clădiri. Totuși, provocarea este aceea dacă poți să creezi din aceste materiale o ființă umană vie. În acest mod, provocarea este în legătură cu literele însele.

Literele sunt materialele primare ale limbii noastre. Cu toate acestea, putem noi să creăm din ele un Coran? Putem noi să suflăm viață în aceste litere? Allah (SWT) spune: **„Astfel, ți-am revelat (ție Muhammed) Noi un Duh (Ruh – revelație și îndurare), la porunca Noastră.” (Coran 42:52)**. Astfel, Allah pune problema provocării de aducere a unui lucru asemănător Coranului. (Merită să menționăm că acest verset, în special, aparține unei sure *Hawamim*).

O singură cheie pentru un singur scop

Surele care încep cu aceleași inițiale trebuie să aibă ceva în comun. Se pare că *Elif Lam Mim* și *Ha Mim* reprezintă simbolurile (sau codul) subiectului surei și a ideii principale. Mai mult, toate surele care încep cu acest simbol sunt asemănătoare în ceea ce privește subiectele și scopul lor (ca în sura Al-Baqara, sura Al-’Imran și sura Al-Ankabut).

În mod evident, toate surele *Hawamim* încep cu aceleași inițiale (Ha Mim) pentru că ele împărtășesc același scop. Pentru a cunoaște acest scop, trebuie să examinăm mai întâi punctele pe care le împărtășesc:

1. Toate sunt sure mekkane.
2. Toate încep prin ilustrarea valorii și a măreției Coranului.
3. Toate menționează povestea lui Musa (AS) cu evreii.
4. Toate ilustrează cum a fost transferat mesajul de la evrei la națiunea lui Muhammed (SAWS).
5. Toate încurajează la unitate și avertizează împotriva divizării.
6. Toate se încheie cu garantarea iertării.

Haideți să începem să examinăm aceste sensuri și să le conectăm unele cu altele pentru a descoperi ce a vrut Allah (SWT) ca noi să înțelegem din aceste sure nobile.

1. Valoarea Coranului:

Toate aceste sure încep prin menționarea valorii și măreției Coranului:

În sura Fussilat, Allah (SWT) spune: **„Ha-Mim. (Aceasta este) o Revelație de la Cel Milostiv și Îndurător.” (Coran 41:1-2).**

În sura Aș-Şura, Allah (SWT) spune: **„Ha-Mim. ’Ayn-Sin-Qaf. Astfel, Allah Cel Puternic și Înțelept îți trimite ție revelații, tot așa cum le-a trimis și celor de dinainte de tine.”(Coran 42: 1-2-3).**

În sura Az-Zukhruf, Allah (SWT) spune: **„Ha-Mim. Pe cartea cea limpede! (Acest Coran face lucrurile clare)” (Coran 43: 1-2).**

În sura Ad-Dukhan, Allah (SWT) spune: **„Ha-Mim. Pe Cartea cea limpede! (Care face lucrurile clare) ” (Coran 44:1-2).**

În sura Al-Jathiye, Allah (SWT) spune: **„Ha-Mim. Revelarea Cărții este de la Allah Cel Puternic și Înțelept.” (Coran 45:1-2).**

În sura Al-Ahqaf, Allah (SWT) spune: **„Ha-Mim. Revelarea Cărții este de la Allah Cel Puternic și Înțelept.” (Coran 46:1-2).**

2. Povestea lui Musa (AS) și evreii:

În sura Fussilat, Allah (SWT) spune: **„Noi i-am dăruit lui Moise cartea și au fost neînțelegeri asupra ei.” (Coran 41:45).**

În sura Az-Zukhruf, Allah (SWT) spune: **„Și l-am trimis Noi pe Moise cu semnele Noastre la faraon și la dregătorii săi și a zis el: „Eu sunt Trimisul Stăpânului lumilor!”” (Coran 43:46).**

În sura Ad-Dukhan, Allah (SWT) spune: **„Mai înainte de ei am încercat Noi neamul lui Faraon, când a venit la ei un trimis nobil.” (Coran 44:17-18). „Noi am trimis-o într-o noapte binecuvântată – căci Noi am fost cu adevărat prevenitor.” (Coran 44:3).**

În sura Al-Jathiye, Allah (SWT) spune: **„Noi le-am dat fiilor lui Israel Cartea, înțelepciunea, profeția și i-am înzestrat pe ei cu bunuri și i-am ales înaintea celorlalte lumi.” (Coran 45:16).**

În sura Al-Ahqaf, Allah (SWT) spune: **„Însă mai înainte de el a fost cartea lui Moise, ca îndreptar și ca îndurare...” (Coran 46:12).**

Povestea lui Musa (AS) este povestea cea mai frecvent menționată în Sfântul Coran. Cineva s-ar putea întreba care este motivul acestui lucru. De fapt, motivul este acela că povestea lui Musa (AS) conține două puncte importante. Primul punct este relația lui cu Fir’aun (Faraon – regele vechiului Egipt), care a reprezentat una din cele mai puternice confruntări în lupta dintre bine și rău. Al doilea punct îl reprezintă relația lui cu evreii, care erau ultima națiune care conducea umanitatea înainte de națiunea lui Muhammed (SAWS). Deci, această poveste este importantă pentru ca națiunea musulmană să poată învăța din greșelile predecesorilor lor și din maniera lor de a conduce umanitatea.

3. Transferarea Cărții (Mesajului) de la națiunea precedentă (evreii) la națiunea lui Muhammed (SAWS):

Allah (SWT) spune: „El v-a orânduit vouă religia pe care i-a prescris-o lui Noe, pe care ți-a revelat-o ție și am prescris-o pentru Avraam și Moise și Isus: „Întemeiați religia și nu vă despărțiți întru ea! Li se pare prea mare politeștilor aceea la care tu îi chemi. Allah îi alege (pentru aceasta) pe aceia pe care El voiește și îi călăuzește către El pe aceia care se căiesc.”” (Coran 42:13).

Această sură include un verset important, care poate fi tradus precum: „Întemeiați religia și nu vă despărțiți întru ea!”. Acest verset reprezintă punctul central al tuturor surelor *Hawamim*. Cum se poate acest lucru? Asta o vom vedea odată ce vom înțelege scopul tuturor surelor.

Următoarele versete exprimă, de asemenea, același înțeles:

În sura Al-Jathiye, Allah (SWT) spune: „Apoi te-am așezat (pe tine, Muhammed) Noi pe calea cea adevărată a religiei. Urmează-o, așadar, și nu urma poftelor celor care nu știu.” (Coran 45:18).

În sura Az-Zukhruf, Allah (SWT) spune: „El (Coranul) este doară îndemnare pentru tine (o, Muhammed) și pentru neamul tău (cei din neamul Quraiș, cei care te urmează) și voi veți fi întrebați” (Coran 43:44).

În sura Al-Ahqaf, Allah (SWT) spune: „Însă mai înainte de el (Coran) a fost Cartea lui Moise, ca îndreptar și ca îndurare, iar aceasta este o Carte care întărește, în limba arabă.” (Coran 46:12).

4. Unitatea și pericolul diviziunii:

În sura Fussilat, Allah (SWT) spune: „Noi i-am dăruit lui Moise Cartea (Tora), și au fost neînțelegeri asupra ei.” (Coran 41:45).

În sura Aș-Şura, Allah (SWT) spune: „El v-a orânduit vouă religia pe care i-a prescris-o lui Noe, pe care ți-a revelat-o ție și am prescris-o pentru Avraam și Moise și Isus: „Întemeiați religia și nu vă despărțiți întru ea! Li se pare prea mare politeștilor aceea la care tu îi chemi. Allah îi alege (pentru aceasta) pe aceia pe care El voiește și îi călăuzește către El pe aceia care se căiesc.””. „Ei nu s-au despărțit decât după ce le-a venit lor știința, din pricina pizmei dintre ei...” (Coran 42:13-14).

În sura Az-Zukhruf, Allah (SWT) spune: „Dar sectele s-au certat între ele. Și vai acelor care au fost nedrepti pentru pedeapsa unei Zile dureroase!” (Coran 43:65).

În sura al-Jathiye, Allah (SWT) spune: „Noi le-am dat semne limpezi asupra Poruncii (legile care au fost impuse anterior, care aveau legătură cu obligațiile religioase conținute în Tora), însă ei nu au fost în neînțelegere decât după ce le-a venit știința, din pricina nelegiurii lor.” (Coran 45:17).

5. Iertare și mai mult timp

Este interesant să vedem cum toate aceste sure s-au sfârșit prin garantarea iertării, unui mai mult timp și a instruirii oamenilor de a fi pacienți.

În sura Aș-Șura, Allah (SWT) spune: **„Ci drumul pentru dojană este împotriva acelor care-i năpăstuiesc pe (ceilalți) oameni și săvârșesc fărădelegi pe pământ, fără de dreptate. Aceștia vor avea parte de pedeapsă aspră.” (Coran 42:43).**

În sura Az-Zukhruf, Allah (SWT) spune: **„Deci îndepărtează-te de ei și spune: „Pace!”, căci ei vor afla (în curând).” (Coran 43: 89).**

În sura Ad-Dukhan, Allah (SWT) spune: **„Așteaptă și ia seama, așadar, fiindcă și ei așteaptă și iau seama!” (Coran 44:59).**

În sura Al-Ahqaf, Allah (SWT) spune: **„Deci rabdă, așa cum au răbdat cei statornici dintre trimiși...” (Coran 46:35).**

După prezentarea punctelor pe care aceste sure le au în comun, mai rămâne următoarea întrebare: care este scopul central și trăsătura pe care ei toți o împărtășesc?

Între Da’wa (chemarea la Islam) și confruntare:

Aceste sure sunt poziționate în Coran după sura Ghafir și înainte de sura Muhammed. Este aceeași ordine în care aceste sure au fost revelate, deoarece ele toate sunt sure mekkane revelate după sura Ghafir și înainte de sura Muhammed, care este una medinită.

Dacă medităm asupra scopului celor două sure care sunt poziționate înainte și după surele *Hawamim*, vom găsi că sura Ghafir discută importanța Da’wei pentru Allah (SWT), în timp ce sura Muhammed discută importanța luptei de dragul lui Allah (SWT) și sprijinirea religiei. Astfel, putem spune că aceste sure, ca un întreg reprezintă o etapă de tranziție între Da’wa și confruntare.

Cu toate acestea, ce legătură are aceasta cu cele patru puncte menționate anterior, care includ valoarea Coranului, evreii (incluzându-i pe aceia care moștenesc Cartea) și importanța unității și, garantarea iertării și a unui mai mult timp?

Îndatoriri și interdicții:

Scopul acestor sure este să facă națiunea musulmană conștientă de faptul că ea a devenit responsabilă de Coran în funcție de porunca lui Allah (SWT) pe acest pământ. Astfel, există îndatoriri și interdicții care trebuie luate în considerare. De asemenea, un număr semnificativ de puncte este necesar pentru a fi calificat pentru această responsabilitate.

Astfel, toate surele menționate anterior au început prin sublinierea valorii Coranului și prin menționarea poveștii lui Musa (AS) și a evreilor precum și transferul Cărții de la ei către națiunea lui Muhammed (SAWS).

Mai mult, fiecare dintre aceste sure ilustrează importanța unității și pericolele divizării, deoarece pierderea evreilor și a națiunilor precedente a fost cauzată de divizarea lor. Sura subliniază, de asemenea, importanța garantării iertării și a unui mai mult timp, deoarece ele au fost revelate în timpul etapei de introducere a Cărții și de chemare la credința în ea (stadiul dintre Da’wa și confruntare). Deci, a fost necesar garantarea iertării altora pentru a prezenta Cartea într-o manieră corectă și completă.

După descrierea punctelor generale și a scopurilor pe care surele *Hawamim* le împărtășesc, haideți să vedem cum fiecare dintre ele servește scopului lor comun, care este: Tu ești răspunzător de această umanitate și, există îndatoriri și interdicții pe care trebuie să le iei în considerare.

= Sura Fussilat („Versetele tâlcuite”) =

Prima dintre aceste obligații, pentru comunitatea profetului Muhammed (SAWS) este să înțeleagă Coranul și să-l primească cu atenție, înțelegere și bună păstrare. Dar care este legătura dintre această sură și obiectivul general menționat anterior?

Seria surelor *Ha Mim* (surele care încep cu literele Ha Mim) așa cum am observat, reprezintă stadiul de tranziție al chemării la confruntare. Prima sură din această serie arată claritatea mesajului lui Allah (SWT) către omenire, detaliile și facilitățile lui. Acest lucru poate fi dedus din titlul surei „Fussilat” așa cum este indicat de versetul central de la începutul acestei sure. Allah (SWT) spune: **„O Carte ale cărei versete sunt tâlcuite, un Coran arab, pentru un neam (de oameni) care știu.” (Coran 41:3).**

O bună primire (recepție):

Sura Fussilat se ocupă de importanța bunei primiri a poruncilor lui Allah (SWT).

Claritatea transmiției și primirii este o necesitate pentru orice mesaj pentru a fi transmis corect ca o adăugare la înțelegerea limbajului folosit. Acest lucru a fost indicat în primul verset al surei. Allah (SWT) spune: **„O Carte ale cărei versete sunt tâlcuite.” (Coran 41:3).** Noi observăm acest sens limpede atunci când Allah (SWT) spune: **„Dacă Noi l-am fi făcut un Coran într-o altă limbă (decât araba), ar zice ei: De ce nu sunt versetele sale tâlcuite? Un (Coran) nearab și un (Profet) arab?” (Coran 41:44).**

Această sură ne arată cine beneficiază de Coran, Allah (SWT) spune: **„Spune: „El este pentru cei care cred ghid și tămăduire.”” (Coran 41:44).** Este ca și cum le spune necredincioșilor: „Nu înțelegeți că problema este la voi înșivă?” Allah (SWT) spune: **„... însă aceia care nu cred (au) în urechile lor surzenie și el este pentru ei rătăcire!”**

Astfel, sura menționează caracteristicile unui bun receptor (primitor) a poruncilor lui Allah (SWT). Allah (SWT) spune: **„Însă aceia care zic: „Domnul nostru este Allah!” și apoi urmează calea cea dreaptă, asupra lor se vor coborî îngerii, (zicându-le): „Nu vă temeți și nu fiți mâhniți și primiți bunăvestire despre Raiul ce vi s-a făgăduit!”” (Coran 41:30).**

O bună recepție necesită credință în Allah (SWT), apoi sinceritate în supunerea față de El. Chemarea oamenilor la Allah (SWT) și călăuzirea lor către calea Lui facilitează buna primire a poruncilor lui Allah (SWT).

O proastă recepție a revelației:

Din contră, sura dezvăluie cum oamenii își urmăresc propriul interes chiar și în relația lor cu Allah Preaînaltul. Acesta este unul dintre cele mai serioase lucruri, care împiedică recepția corectă a semnelor lui Allah (SWT) și a Legii Lui Divine și a predestinării. Allah (SWT) spune: **„Omul nu se ostenește să ceară binele, dar dacă îl**

atinge pe el răul, atunci el este deznădăjduit și descumpănit. Dar dacă îi dăm să guste îndurare din partea Noastră, după o nenorocire care l-a lovit, atunci el zice: „Aceasta mi se cuvine și eu nu cred că Ceasul va sosi (vreodată)!” (Coran 41:49-50). „Și dacă-l copleșim cu harul Nostru pe om, el se abate și se îndepărtează aparte...” (Coran 41:51).

În ciuda tuturor acestor interese, care sunt o parte a ființei umane, recepția va rămâne corectă și semnele lui Allah (SWT), care sunt o dovadă a Măreției lui incomparabile vor rămâne vizibile cu claritate. Astfel, următorul verset minunat vine pentru a indica asta. Allah (SWT) spune: **„Noi le vom arăta semnele Noastre (în cele mai îndepărtate) zări (ale pământului) și în sufletele lor înșiși, astfel încât să le fie limpede că el (Coranul) este Adevărul...” (Coran 41:53).**

Astfel, înainte de a termina recitarea seriei Ha Mim îndreaptă-te pe tine însuși pentru ca să poți beneficia din aceste obligații și avertizări, de care ai nevoie în timp ce îți asumi responsabilitatea pe pământ.

= Sura Aș-Şura (Sura „Sfatului”) =

În sura Aș-Şura observăm că ceea ce este interzis este disputa și separarea, iar consultarea reprezintă obligația care te protejează de căderea în dispută. Aceasta este tema surei Aș-Şura.

Da pentru dezacord, nu pentru dispută (ceartă):

Frumusețea acestei sure se datorează faptului că ea se ocupă de dispută în termeni realiști și subliniază că ea este normală printre oameni, care sunt diferiți. Nu este nici o problemă în asta, după cum vedem în ceea ce spune Allah (SWT): **„Și pentru orice lucru ați fi cu neînțelegere, judecata asupra lui se află la Allah.” (Coran 42:10).** Dar atunci când s-a ocupat de dezbinare, El a avertizat sever împotriva lui. Allah (SWT) spune: **„Întemeiați religia și nu vă despărțiți întru ea!” (Coran 42:13).** El i-a mustrat pe aceia din națiunile precedente care au îngăduit dezbinarea. Allah (SWT) spune: **„Ei nu s-au despărțit decât după ce le-a venit lor știința, din pricina pizmei dintre ei.” (Coran 42:14).**

Sura a confirmat că dezacordul este normal și logic, deoarece este imposibil pentru toți oamenii să fie de acord asupra aceleași păreri în toate chestiunile. Ceea ce este interzis este divizarea și disputa. (Astfel, cuvântul divizare este repetat de patru ori în sură). Cu toate acestea care este soluția pentru a menține unitatea, în pofida diferenței de opinii? Soluția este consultarea reciprocă, care dacă o menținem în toate treburile noastre, în casele noastre, cu copiii noștri, în companiile noastre, în instituțiile noastre, ne vom păzi națiunea împotriva aceleași separări de care au suferit predecesorii noștri.

= Sura Az-Zukhruf („Podoabele de aur”) =

Sura Az-Zukhruf accentuează sensurile de bază ale seriei Ha Mim și atrage atenția asupra uneia dintre avertizările care poate pune în pericol responsabilitatea păzirii Cărții. Această avertizare este evidentă cu claritate încă din titlul surei, care este Az-Zukhruf sau ispitele acestei lumi și falsa ei strălucire. Astfel, sura luminează asupra aparențelor

materiale și asupra oamenilor care sunt orbiți de ele, deoarece acesta este unul din gravele motive ale neglijării mesajului divin. Sura a confirmat, prin contrast, că adevărata împodobire și fericire nu există în această lume, ci în Paradis, care a fost promis celor pioși.

Distracția (plăcerea) acestei vieți lumești:

Menționarea aurului și argintului este repetată în această sură mai mult decât orice altceva. Dacă pentru Allah (SWT) aceste aparențe materiale ar fi fost egale cu aripa unui țânțar, El i-ar fi lipsit pe necredincioși de ele. Ar fi fost posibil, datorită valorii lor demne de dispreț, ca Allah (SWT) să le fi putut oferi necredincioșilor multe din aceste aparențe, dar El nu a făcut asta pentru ca, credinciosul să nu fie tentat de ele și să le urmeze.

Ascultă împreună cu mine aceste versete, în care Allah (SWT) spune: **„Și de n-ar fi oamenii o singură comunitate, am fi făcut Noi pentru casele celor care-L tăgăduiesc pe cel Milostiv acoperișuri și scări de argint, pe care ei să le urce. Și uși pentru casele lor și divanuri pe care să stea rezemați. Și podoabe de aur. Dar toate acestea nu sunt decât bucurie trecătoare din viața din această lume, în vreme ce Viața de Apoi se află la Domnul tău, pentru cei cu frică.”** (Coran 43: 33-35).

Adevărata împodobire:

În timp ce sura menționează plăcerea trecătoare a acestei vieți și îi cheamă pe oameni la ascetismul din ea, ea dezvăluie de asemenea, adevărata împodobire și aceasta este Raiul și ceea ce Allah (SWT) a pregătit pentru cei pioși din el. Allah (SWT) spune: **„Intrați în Rai, voi și soațele voastre, și vă veți bucura voi! Se va trece printre ei cu tipsii de aur și cu cupe; în el se va afla tot ceea ce poftesc sufletele și place ochilor. „Și în veci veți rămâne voi în el.””** (Coran 43: 70-71).

Ca și cum înțelesul este: „O, credincioși să nu fiți orbiți de podoaba acestei vieți. Să nu fiți păcăliți de plăcerea ei, deoarece plăcerea Vieții de Apoi pregătită pentru cei pioși este mult mai importantă și splendidă.”

Viziune scurtă:

Sura continuă să-i critice pe aceia care măsoară lucrurile bazându-se pe aparențe. Ea vorbește despre politeiști: **„Și au zis ei: „De ce nu a fost trimis acest Coran unui om de vază (unui conducător) din cele două cetăți?””** (Coran 43:31).

Ei au negat Coranul, nu din cauza Coranului însuși, ci din cauză că el nu a fost trimis conducătorilor bogați și oamenilor care ocupau o poziție înaltă. Astfel, următorul verset le răspunde lor: **„Oare ei împart îndurarea Domnului tău?”** (Coran 43:32).

Din păcate, găsim mulți oameni care folosesc aceeași logică ca și necredincioșii din versetul mai sus menționat. Acestora le spunem: citiți sura Az-Zukhruf și să nu puneți această viață împodobită drept o barieră între voi și religie.

Versetele continuă să afirme plăcerea vieții: **„Oare pe cineva care este crescut în podoabe și care într-o ceartă nu este în stare să se apere, cu dovadă limpede.”** (Coran 43:18). În următorul verset, Allah (SWT) spune: **„Și-i fac ei pe îngerii, care**

sunt robii Celui Milostiv, copile! Au fost ei martori la facerea lor?! Mărturisirea lor se va scrie și vor fi ei întrebați.”

Faraon și aparențe materiale:

Acesta este Faraon care a vrut să-l respingă pe Musa (AS), așa că a fost înșelat de puterea lui materială. Allah (SWT) spune: **„Și faraon a strigat către neamul său: „O, neam al meu! Oare nu sunt ale mele împărăția Egiptului și aceste pâraie care curg la picioarele mele? Oare voi nu vedeți?”” (Coran 43:51).**

Viziunea Faraonului asupra lui Musa (AS) era una materială. Allah (SWT) spune: **„(Spune Faraon) Oare nu sunt eu mai bun decât acesta care este umilit și abia de poate grăi? De ce nu i se aruncă lui brățări de aur sau de ce nu vin cu el îngerii pentru a-l însoți?” (Coran 43: 52-53).** Faraon era atât de absorbit de aparențele materiale încât i-a cerut lui Musa (AS) să aducă brățări de aur din cer, ca și cum aceste brățări l-ar face pe el să creadă în Allah (SWT).

Isa (Isus) fiul Mariei: Simbolul ascetismului:

Ca un exemplu contrar Faraonului, acel om care a fost orbit de viața aceasta luminează și de materialismul ei, vine Isa (AS): **„Și când a fost dat fiul Mariei ca pildă, atunci neamul tău s-a veselit” (Coran 43:57).** Acest nobil profet a fost un bun exemplu pentru fiii lui Israel în ascetism și în luminarea podoabei lumesti. Allah (SWT) spune: **„El nu este decât un rob, asupra căruia Noi ne-am revărsat harul Nostru și din care am făcut o pildă pentru fiii lui Israel.” (Coran 43:59).**

Care a fost atunci mesajul lui? Observăm că misiunea lui a inclus două puncte centrale ce au legătură cu surele Ha Mim: **„Și când a venit Isus cu semnele limpezi, a zis el: Am venit la voi cu înțelepciunea...” (Coran 43:63).** Această înțelepciune este înlocuitorul tuturor acestor aparențe pentru care oamenii lui Isa (AS) au prins un interes. (Acesta este corespunzător obiectivului surei Az-Zukhruf.) **„Am venit la voi cu înțelepciunea, pentru a vă limpezi vouă unele (din lucrurile) în care voi sunteți deosebiți.” (Coran 43:63).** (Acesta este corespunzător obiectivului de unitate al surei Aș-Şura).

Atenție la împodobire:

Sura Az-Zukhruf pe lângă faptul că îi îndrumă pe musulmani să-și asume responsabilitatea lor față de Coran, îi avertizează că, dacă se vor agăța de aparențele materiale, ei nu vor prospera.

Există un alt motiv al deteriorării națiunii noastre în această eră, în afară de agățarea de aparențele materiale și de faptul că suntem orbiți de civilizația occidentală materială?

Sura îi avertizează, de asemenea, pe aceia care-și fac prieteni bazându-se pe aparențele materiale, deoarece Allah (SWT) spune: **„Prieteni în acea Zi vor fi dușmani unul altuia în afară de cei drepti.”.** Apoi urmează comentariul când Allah (SWT) spune: **„El este doară îndemnare pentru tine și pentru neamul tău și voi veți fi întrebați.” (Coran 43:44).**

Aceasta este adevărata onoare și glorie divină. Ea constă în aderarea la Sfântul Coran și acționarea în conformitate cu învățăturile islamice. Acest verset ne arată cum obiectivul surei Az-Zumer se leagă de obiectivul general al seriei Ha Mim care este: Atenție la căutarea mândriei în aparențele materiale și aderați la Coran (țineți-vă de Coran), deoarece în el se află exaltarea și gloria (mândria) voastră.

= Sura Ad-Dukhan (Sura „Fumului”) =

Sura Az-Zukhruf l-a avertizat pe om împotriva pericolului de a fi dominat de luxul materialist înșelător al vieții și împotriva efectului lui asupra îndatoririlor comunității față de Coran și religie în general. Sura Ad-Dukhan vine apoi pentru a-l avertiza pe om împotriva ispitirii puterii.

Sfârșitul rău făcătorilor în viață

Cuvinte severe din versete comentează asupra sfârșitului rău făcătorilor și a oricui se aliniază cu aceștia: **„Câte grădini și izvoare au lăsat (în urma lor). Câte ogoare și locuri minunate. Și câte plăceri de care s-au bucurat ei! Așa! Și am lăsat Noi un alt neam care să-i moștenească. Și nu i-au plâns pe ei nici cerul, nici pământul și nu li s-a dat lor nici un răgaz.” (Coran 44: 25-29).**

Sura Az-Zukhruf afirmă că Fir’aun l-a respins pe Musa (AS), deoarece el a fost înșelat de posesiunile lui materialiste. Sura Ad-Dukhan, pe de altă parte, citează un alt motiv, care este puterea lui și poziția lui înaltă, deoarece Allah (SWT) spune: **„De Faraon care era îngâmfat și întrecea măsura.” (Coran 44:31).**

Pedeapsa rău făcătorilor în Viața de Apoi

Sura descrie o scenă îngrozitoare a Zilei Judecării a aceluia care au fost distrași de putere și de poziții înalte și care au uitat să se supună lui Allah (SWT): **„Fără îndoială că pomul Zaqqum. Va fi hrana păcătosului. Ca smoala topită va fierbe în pânțele. Ca apa clocotită.” (Coran 44:43-46).**

Allah (SWT) spune, de asemenea: **„(Și i se va zice): „Gustă! Tu (care pretindeai că ești) puternic și nobil!”” (Coran 44:49).** Este o imagine îngrozitoare a torturii din Viața de Apoi, care li se va aplica aceluia care s-au îndepărtat de calea lui Allah (SWT) și au fost mândri de puterea și autoritatea lor în această viață.

= Sura Al-Jathiye („Cea căzută în genunchi”) =

Sura Al-Jathiye se adresează musulmanilor care poartă pe umeri încrederea lui Allah (SWT) și care poartă în inimile lor Coranul. Sura îi avertizează împotriva aroganței și a îngâmfării, deoarece Allah (SWT) spune: **„Vai pentru tot mincinosul păcătos! Cine aude versetele lui Allah care i se recită, apoi stăruie cu îngâmfare, de parcă nu le-ar fi auzit. Deci vestește-i lui pedeapsă dureroasă! Iar dacă știe ceva din versetele Noastre, El le ia în răs. Aceștia vor avea parte de pedeapsă umilitoare.”(Coran 44:7-9).**

Arogantul, de obicei, nu poate păstra mesajul și pierde semnul adevărului. Allah (SWT) spune: „**În ce-i privește pe aceia care nu au fost cu credință, (li se va zice lor): „Oare nu vi s-au recitat vouă versetele Mele? Însă voi v-ați ținut semeți și ați fost un neam de nelegiuți.”**”(Coran 45:31).

Profetul (SAWS) a spus: „O persoană care are în inima ei o aroganță cât greutatea unui atom, nu i se va permite să intre în Paradis. ”

Din acest motiv sura este intitulată „Al-Jathiye” (Căzută în genunchi) pentru a ne aminti de națiunile arogante, care au fost păcălite de puterea și autoritatea lor. Această sură ne descrie umilința care-i așteaptă pe ei în Viața de Apoi: „**Și vei vedea fiecare comunitate căzută în genunchi. Fiecare comunitate va fi chemată la cartea sa. „Astăzi veți primi voi răsplată pentru ceea ce ați săvârșit”**”(Coran 45:28).

Arogantul crede că el este un omolog al lui Allah (SWT), astfel că sura se sfârșește cu un verset care face ca orice inimă ce poartă aroganță să tremure, deoarece Allah (SWT) spune: „**A Lui este mărirea în ceruri și pe pământ și El este Cel Puternic și Înțelept.**” (Coran 45:37).

= Sura Al-Ahqaf („Dune de nisip”) =

Sura Al-Ahqaf încheie în mod strălucitor seria Hawamim. Ea prezintă diferitele răspunsuri oferite doctrinei coranice, evidente în surele precedente. Au fost răspunsuri negative cum ar fi cel al lui 'Ad: „**Adu-ți aminte de fratele lui 'Ad, când a prevenit el pe neamul său din Al-Ahqaf – și au trecut prevenitori și mai înainte de el și după el – (zicând): „Adorați-L voi numai pe Allah! Eu mă tem pentru voi de pedeapsa unei zile mari!”**” (Coran 46:21). Ei au respins mesajul lui cu putere: „**Au zis ei: „Ai venit la noi ca să ne depărtezi de la zeii noștri? Adu-ne nouă cele cu care ne ameninți, dacă ești tu dintre aceia care grăiesc adevăr!”**” (Coran 46:22) chiar și atunci când ei au văzut pedeapsa lui Allah (SWT): „**Și când au văzut un nor venind către văile lor, au zis ei: „Acesta este un nor care ne va da ploaie!” „Ba nu! El este ceea ce ați cerut voi să vină mai degrabă: un vânt în care se află pedeapsă dureroasă.”**” (Coran 46:24).

Chiar și ginii au răspuns:

Ginii au fost exemplul pe care Allah (SWT) i-a ales pentru răspunsul pozitiv oferit chemării Lui. Allah (SWT) spune: „**Și (adu-ți aminte) când am bătut Noi către tine o ceată de gini ca să asculte Coranul. Și când s-au adunat ei, au zis: „Ascultați cu luare aminte!”**. Iar când s-a terminat, s-au întors la neamul lor ca îndemnători și prevenitori.” (Coran 46:29). Aceasta demonstrează că numai Allah (SWT) oferă călăuzire și că omul nu are nici o putere în această chestiune. Astfel, care a fost reacția lor când au auzit chemarea lui Allah (SWT)? Allah (SWT) spune: „**Și au zis ei: „O neam al nostru! Noi am auzit o Carte, care a fost trimisă după Moise, întărind ceea ce a fost înainte de ea. Ea călăuzește către Adevăr și către o cale dreaptă.”**” (Coran 46:30).

Chiar și ginii au crezut în Musa (AS) și au apreciat valoarea Coranului și rolul generațiilor musulmane în păstrarea lui. După îndemnarea la răbdare și toleranță în surele precedente, sura Al-Ahqaf se sfârșește cu: „**O, neam al nostru! Răspundeți celui care**

cheamă la Allah și credeți în El, căci El vă va ierta păcatele voastre și vă va apăra pe voi de o pedeapsă dureroasă!” (Coran 46:31).

Modul de a le răspunde părinților

Sura prezintă un alt tip de răspuns, care este supunerea față de părinți. Două exemple sunt citate din nou. Răspunsul pozitiv: **„Noi i-am poruncit omului să le arate bunătate părinților săi. Mama sa l-a purtat cu dureri și l-a născut cu dureri. Purtarea lui și (până la) înțărirea lui sunt treizeci de luni. Iar când ajunge în plină putere și împlinește patruzeci de ani zice el: „Doamne ajută-mă pe mine ca să-ți aduc mulțumire pentru binefacerea Ta, cu care te-ai îndurat de mine și de părinții mei, și să împlinesc o faptă bună care să-Ți placă! Și fă ca urmașii mei să fie oameni buni (evlavioși)! Eu mă întorc la Tine căindu-mă, și eu sunt dintre cei supuși!”” (Coran 46:15).** Pe de altă parte, există un răspuns negativ al nesupunerii și al cruzimii: **„Dar (este și) acela care zice către părinții săi: „Uff și voi! Îmi făgăduiți că voi fi scos (din mormânt la viață), după ce au trecut (atâtea) neamuri înainte de mine!” Iar ei cer ajutor de la Allah, (zicând): „Vai ție! Fii cu credință! Făgăduința lui Allah este cea adevărată!” Dar el răspunde: „Acestea nu sunt decât povești ale celor de demult!”” (Coran 46:17).**

Subșirul și integrarea surelor

În Coran, Hawamim se situează între sura Ghafir, care accentuează importanța Da'wei, și sura Muhammed, care este cunoscută sub numele de sura „Luptei”. Astfel, versetele care îndeamnă la răbdare și toleranță sporesc spre sfârșitul surelor. În sura Az-Zukhruf s-a spus: **„Deci, îndepărtează-te de ei și spune: „Pace!””, căci ei vor afla (în curând!)” (Coran 43:89).** Sensul este clar în sura Ad-Dukhan, care începe cu: **„Deci, așteaptă o zi în care cerul va veni cu un fum vizibil.” (Coran 44:10)** și se sfârșește cu: **„Așteaptă și ia seama, așadar, fiindcă și ei așteaptă și iau seama!” (Coran 44:59).**

Răbdare ... Confruntare... Apoi cucerire și victorie

Se pare că Hawamim sunt ultimele sure care acordă un răgaz necredincioșilor. Allah (SWT) spune: **„Aceasta este ceea ce Allah le binevestește robilor Săi care cred și săvârșesc fapte bune! Spune: „Eu nu vă cer vouă pentru aceasta răsplată, afară de prietenia față de ruda apropiată.” Aceluia care împlinește o faptă bună îi vom spori Noi binele în schimbul ei. Allah este Iertător și Mulțumitor.” (Coran 42:43).** **„Voi nu veți putea să-(L) slăbiți pe pământ și voi nu aveți ocrotitor și ajutor afară de Allah!” (Coran 42:31).** Apoi ultimul verset al surei Al-Ahqaf dă porunca finală a toleranței: **„Deci, rabdă, așa cum au răbdat cei statornici dintre trimiși și nu cere să vină degrabă asupra lor!” (Coran 46:35).**

Următoarea sură este sura Muhammed, sura luptei, apoi urmează sura Al-Feth, care declară că victoria va veni la sfârșit. Allah (SWT) spune: **„Noi ți-am dat ție o biruință răzvădită.” (Coran 48:1).**

Ne rugăm lui Allah (SWT) ca cititorii Coranului să fi câștigat dragostea pentru surele Hawamim și că ei au început să le memoreze și să reflecte asupra integrării versetelor lor și asupra țărilor lor.

Sura Muhammed, sura Al-Feth (sura „Biruinței”), sura Al-Hujurat (sura „Odăilor”)

Aceste trei sure sunt medinite și toate se concentrează asupra profetului Muhammed (SAWS): credința în el, supunerea față de el și îndemnul disciplinei arătat față el.

= Sura Muhammed =

Sura este alcătuită din 38 de versete. Ea menționează acceptarea și refuzarea faptelor de 12 ori. Aceasta este asociată îndeaproape cu supunerea față de Allah (SWT) și față de Trimisul Lui (SAWS). De exemplu, Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Fiți cu ascultare față de Allah și fiți cu ascultare față de Trimis și nu faceți ca faptele voastre să fie în deșert!” (Coran 47:33)**. Astfel, poate fi dedus că mesajul surei este acela că supunerea față de profetul Muhammed (SAWS) și urmarea Sunnei (Tradiției lui) reprezintă criteriul pe baza căruia faptele sunt acceptate sau refuzate. Deci, cineva trebuie să reflecte asupra acestui înțeles în timp ce citește sura și trebuie să se întrebe în legătură cu atitudinea lui față de Sunna Profetului Muhammed (SAWS), adorare și comportament.

Supunerea este criteriul urmăririi

Sura a fost intitulată „Muhammed” pentru a le aminti musulmanilor că urmarea profetului Muhammed (SAWS) reprezintă criteriul acceptării sau respingerii faptelor lor. Aceasta pentru că orice cale în afară de cea a profetului Muhammed (SAWS) (diferită de Sunna (Tradiția) lui) este o îndrumare proastă. Astfel, dacă te întrebi în legătură cu acceptarea faptelor tale, verifică supunerea ta față de Profet (SAWS) și urmarea ta a Tradiției lui, deoarece acesta este criteriul corect.

Haideți să reflectăm asupra versetelor surei și să învățăm cum să-l urmăm pe Profet (SAWS), deoarece Allah (SWT) spune: **„Acelora care nu cred și opresc de la calea lui Allah, El le va zădărnici faptele lor. Iar acelora care cred și săvârșesc fapte bune și cred în ceea ce i-a fost trimis lui Muhammed – și acesta este Adevărul de la Domnul lor! -, El le va șterge faptele lor cele rele și va îndrepta starea lor. Aceasta pentru că aceia care nu cred urmează deșertăciunea și pentru că aceia care cred urmează Adevărul (venind) de la Domnul lor. Astfel face Allah pilde pentru oameni.” (Coran 47:1-3)** și **„Iar aceia care nu cred vor avea parte de nenorocire și Allah va lăsa faptele lor să fie în deșert. Aceasta fiindcă ei au pizmuit ceea ce a pogorât Allah și, de aceea, El a zădărnicit faptele lor.” (Coran 47:8-9)**.

Contrastul este foarte evident. Apoi Allah (SWT) spune: **„Deci să știi că nu este nici un dumnezeu afară de Allah și cere iertare pentru păcatele tale și pentru dreptcredincioși și dreptcredincioase! Allah cunoaște umbletul vostru (pe pământ) și odihna voastră.” (Coran 47:19)**. Aceasta arată că cererea iertării lui Allah (SWT) și cuvântul monoteism garantează acceptarea faptelor de către Allah (SWT).

Apoi urmează un verset central în sură, în care Allah (SWT) spune: **„Aceia care cred zic: „De-ar fi trimisă o Sură!” Dar când este revelată o sură limpede, în care**

este pomenită lupa, îi vezi pe cei care au o boală în inimile lor privind spre tine cu privirea aceluia care este leșinat, la apropierea morții. Dar mai potrivite ar fi pentru ei ascultarea și vorba cuviincioasă. Apoi când lucrul este hotărât, ar fi mai bine pentru ei dacă ar trudi pentru Allah.” (Coran 20-21). Ar fi mai bine pentru necredincioși, dacă ei vor ca faptele lor să fie acceptate, să se supună profetului Muhammed (SAWS) și să spună vorbe bune. Allah (SWT) spune: „**aceasta pentru că ei urmează ceea ce Îl mâniază pe Allah și pizmuiesc ceea ce este mulțumire a Lui și, de aceea, El va face zadarnice faptele lor.**” (Coran 47:28).

Acesta este urmat de multe versete care accentuează același înțeles, deoarece Allah (SWT) spune: „**Dacă am voi Noi, ți-am arăta ție și tu i-ai recunoaște pe ei după semnele lor. Dar o să-i cunoști tu după tonul vorbei lor. Iar Allah cunoaște faptele voastre**” (Coran 47:30), „**O, voi cei care credeți! Fiți cu ascultare față de Allah și fiți cu ascultare față de Trimis și nu faceți ca faptele voastre să fie în deșert!**” (Coran 47:33), „**Nu slăbiți și nu chemați la pace, pentru că voi sunteți deasupra, căci Allah este alături de voi și nu vă va lăsa niciodată să pierdeți răsplata faptelor voastre!**” (Coran 47:35).

Se pare că sura se adresează musulmanilor, afirmând că orice cale afară de cea a Profetului (SAWS) este îndrumare greșită. Imam ibn Hanbel a spus: „Am studiat Coranul și am găsit că supunerea față de Profet a fost menționată de 33 de ori.” Apoi a recitat ce poate fi tradus precum: „**Nu faceți chemarea Trimisului între voi ca pe o chemare a unuia dintre voi către altul! Allah îi cunoaște pe aceia dintre voi care se furișează, căutând adăpost (la alții). Aceia care fug de porunca Sa, să se ferească să nu-i lovească pe ei o nenorocire sau să nu-i lovească pe ei o pedeapsă dureroasă!**” (Coran 24:63).

Cât de departe încă mai ești de următorul verset în care Allah (SWT) spune: „**Nu se cuvine ca un dreptcredincios și nici o dreptcredincioasă să mai aleagă dacă Allah și Trimisul Său au hotărât în privința lor un lucru. Iar acela care se răvrătește împotriva lui Allah și Trimisului Său se află în rătăcire învederată.**” (Coran 33:36). Sau de versetul, în care Allah (SWT) spune: „**Însă, nu! (Jur) pe Domnul tău! Nu vor crede ei (cu adevărat) până ce nu te vor lua pe tine ca judecător pentru (certurile) cele care se iscă între ei și nu vor mai afla în sufletele lor temere față de ceea ce tu ai hotărât și nu se vor supune cu desăvârșită supunere (hotărârii tale).**” (Coran 4:65). Observăm cu claritate că versetele surei Muhammed se asociază cu multe alte versete ale Coranului care se referă la urmarea profetului Muhammed (SAWS).

Supunere în Gihad (lupta de dragul lui Allah)

Sura este numită sura luptei, deoarece cuvântul „luptă” este menționat cu abundență în ea. Lupta este una din cele mai dificile porunci pentru a fi supus. Deci, se pare că sura accentuează faptul că gihadul de dragul lui Allah (SWT) este o mărturie adevărată a urmării sincere a profetului Muhammed (SAWS). În plus, porunca luptei este o încercare divină și un test, deoarece Allah (SWT) spune: „**Și vă vom încerca până ce îi vom cunoaște pe cei care luptă (pentru cauza lui Allah) dintre voi și pe cei statornici și vom încerca (să aflăm) veștile despre voi.**” (Coran 47:31). Astfel, versetele prezintă diferitele reacții ale credincioșilor și ale ipocriților pentru un asemenea examen divin.

Allah (SWT) spune: „**Aceia care cred zic: „De-ar fi trimisă o Sură!” Dar când este revelată o sură limpede, în care este pomenită lupta, îi vezi pe cei care au o boală în inimile lor privind spre tine cu privirea celui care este leșinat, la apropierea morții. Dar mai potrivite ar fi pentru ei...**” (Coran 47:20).

Supunere în cheltuire

Astfel, obiectivul surei este clar ca cristalul; îi îndeamnă pe musulmani să-l urmeze pe profetul Muhammed (SAWS) în toate momentele vieții, în special în gihad. Ei ar trebui să astfel, chiar dacă este vorba despre gihad pe câmpul de luptă sau este vorba despre străduința cuiva de a se purifica și de a rezista poftelor sale. Din moment ce, cheltuirea banilor este prima condiție a gihadului, ultimul verset al surei îi stimulează pe musulmani să cheltuiască și îi avertizează puternic împotriva zgârceniei. Allah (SWT) spune: „**Iată că voi sunteți chemați să cheltuiți pe calea lui Allah. Și unii dintre voi sunt zgârșiți, iar acela care este zgârșit este zgârșit numai pentru paguba lui însuși. Allah este deajuns pentru Sine, iar voi sunteți săraci. Iar de vă veți întoarce, El vă va înlocui cu un alt neam și apoi aceia nu vor fi asemenea vouă.**” (Coran 47:38).

În final, atenție să nu fi înlocuit

După ce i-a mustrat sever pe necredincioși și i-a avertizat pe ei împotriva nesupunerii față de profetul Muhammed (SAWS), sura se adresează acum credincioșilor scurt dar strict: „**Iată că voi sunteți chemați să cheltuiți pe calea lui Allah. Și unii dintre voi sunt zgârșiți, iar acela care este zgârșit este zgârșit numai pentru paguba lui însuși. Allah este deajuns pentru Sine, iar voi sunteți săraci. Iar de vă veți întoarce, El vă va înlocui cu un alt neam și apoi aceia nu vor fi asemenea vouă.**” (Coran 47:38).

Este o regulă serioasă, care le amintește credincioșilor că, dacă se vor abține vreodată de la urmarea profetului Muhammed (SAWS) și de la supunerea față de poruncile lui, ei vor fi subiectul unei pedepse severe și a unor consecințe serioase, care este „înlocuirea”. Allah (SWT) va aduce în locul lor alți oameni care vor fi mult mai capabili în protejarea religiei lui Allah (SWT). Pierderea va fi enormă: „**El vă va înlocui cu un alt neam și apoi aceia nu vor fi asemenea vouă.**” (Coran 47:38).

=Sura Al-Feth (Sura Biruinței)=

Sura a fost revelată după tratatul de pace de la Al-Hudeybiyye, în timpul unei perioade de mari depresii pentru profetul Muhammed (SAWS) și companiilor săi.

Sura a fost revelată când curajul se afla în suferință

În cel de-al șaptelea an al Hijrei (emigrarea de la Mekke la Medine), după bătălia de la Al-Ahzab, conflictul dintre musulmani și politeiști atinsese punctul de maxim. Profetul Muhammed (SAWS) a avut o viziune că va intra în Al-Mesjid Al-Haram

(Moscheea Sfântă), și astfel s-a pregătit împreună cu companionii săi să meargă la Mekke pentru Umre (pelerinajul mic), și nu pentru luptă. Totuși, când au ajuns la Al-Hudeybiyye, politeiștii au refuzat să le permită musulmanilor să intre în Mekke. Atunci, profetul (SAWS) a decis să semneze un tratat de pace cu politeiștii din Mekke, iar mai târziu acest tratat a fost cunoscut sub numele de tratatul de pace de la Al-Hudeybiyye.

Termenii tratatului erau foarte nedrepti (bătător la ochi de nedrepti) pentru musulmani, ceea ce i-a făcut pe companionii Profetului (SAWS) să devină extrem de supărați pentru acceptarea Profetului (SAWS) a acestor termeni. Tristețea lor a sporit atunci când au fost împiedicați să intre în Al-Mesjid Al-Haram pentru îndeplinirea Umrei și când au fost împiedicați să lupte cu politeiștii. Ei au simțit că au acceptat o înțelegere proastă pentru religia lor.

În aceste condiții dificile a fost pogrâtă sura. Pune-te în locul companionilor, întărindu-ți sufletul cu promisiunea Umrei.

Fericirea Profetului la revelarea surei

Numele surei explică obiectivul ei. Este sura victoriilor și a generozității divine pentru această comunitate musulmană (Ummah). A fost trimisă pentru a enumera victoriile pe care Allah (SWT) le-a acordat musulmanilor. Profetul Muhammed (SAWS) s-a bucurat de această sură și a spus: „Mi s-a trimis o sură care este mai bună decât orice de pe pământ”, iar companionii au întrebat: „Care este aceasta, Trimis al lui Allah?”. El a răspuns: „Sura al-Feth”.

Haideți să aruncăm o privire asupra surei, pentru ca să ne bucurăm și noi așa cum s-a bucurat iubitul nostru Profet Muhammed (SAWS).

Sura victoriilor divine:

Cu toate că sura este alcătuită din 29 de versete, ea prezintă multe victorii divine în comparație cu numărul versetelor ei. Allah (SWT) le dăruiește musulmanilor unsprezece victorii, grații și soarte bune în această sură:

1. Iertarea păcatelor: **„Noi ți-am dat ție o biruință răzvădită. Pentru ca Allah să-ți ierte păcatele tale, cele care au fost și cele care vor veni, să-și îplinească binefacerea Sa asupra ta și să te călăuzească pe un drum drept.” (Coran 48:1-2).**
2. Realizarea (îndeplinirea) grației: **„... binefacerea Sa asupra ta...”(Coran 48:1-2).**
3. Călăuzire: **„ ... și să te călăuzească pe un drum drept.” (Coran 48:1-2).**
4. Victorie: **„Și pentru ca Allah să-ți dea un mare ajutor (mare victorie)” (Coran 48:3).** Observă că iertarea vine înainte de victorie.
5. Transmiterea liniștii în inimile musulmanilor: **„El este Cel Care a trimis liniștea în inimile dreptcredincioșilor, pentru a spori credința lor cu credință...” (Coran 48:4).**
6. Admiterea acelora care cred în Rai: **„Pentru a-i face să intre pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase în grădini pe sub care curg pâraie și în care vor fi veșnic sălășluitoari...” (Coran 48:5).**

7. Expunerea și pedepsirea ipocriților și politeiștilor: **„Și pentru ca să-i pedepsească pe cei fățarnici și pe cele fățarnice, pe politeiști și pe politeiste, care nutresc gând rău despre Allah.” (Coran 48:6).**
8. Mulțumirea lui Allah (SWT) de credincioși: **„Allah a fost mulțumit de dreptcredincioși.” (Coran 48:18).**
9. Câștiguri materiale: **„Allah v-a făgăduit vouă (alte) prăzi numeroase pe care voi le veți dobândi...” (Coran 48:20).**
10. Promiterea musulmanilor că vor intra în Al-Mesjid Al-Haram (Moscheea Sfântă din Mekke): **„Allah o va face adevărată viziunea prin care El i-a vestit Trimisului Său cu tot adevărul: Veți intra în Moscheea cea Sfântă, cu voia lui Allah, în siguranță...” (Coran 48:27).**
11. Siguranță și pace: **„... cu părul ras și cu părul scurtat, fără să vă temeți! Dar pentru că El știa ceea ce voi nu știți, a făcut El, înainte de aceasta, o biruință apropiată.” (Coran 48:27).**
12. Manifestarea Islamului: **„El este Cel Care l-a trimis pe Trimisul Său cu îndreptare și cu religia Adevărului pentru ca să o facă să triumfe asupra întregii religii...” (Coran 48:28).**

Pacea fie asupra tuturor companionilor Profetului

Această sură are mai multă prețuire pentru companionii Profetului Muhammed (SAWS) decât orice altă sură, în ciuda nemulțumirii pe care ei și-au exprimat-o încă de la început în legătură cu tratatul de pace de la Al-Hudeybiyye. Allah (SWT) știa că mulțumirea lor nu era de dragul lor, ci era de dragul lui Allah (SWT) și a religiei Lui.

Observă versetul în care Allah (SWT) spune: **„Cei care fac jurământ de credință față de tine fac jurământ de credință față de Allah, iar mâna lui Allah este deasupra mâinilor lor.” (Coran 48:10).** De ce companionii Profetului (SAWS) au meritat aceste victorii și aceste laude? Versetul 18 răspunde la această întrebare spunând: **„Allah a fost mulțumit de dreptcredincioși, când ei au făcut legământ cu tine (acolo) sub pom (să moară în lupta pentru cucerirea Mekkăi). El a știut ce a fost în inimile lor și a făcut să pogoare asupra lor liniștea și i-a răsplătit pe ei cu biruință apropiată.” (Coran 48:18).**

Acest verset se referă la incidentul când s-a zvonit uciderea lui Othman (RA), iar Profetul (SAWS) a luat o promisiune de la companionii săi că vor lupta pentru răzbunarea lui Othman (RA). Ei au făcut legământ că vor lupta până la moarte în numele lui Allah (SWT). Când devotamentul lor a atins punctul maxim, de oferire a vieților lor pentru Allah (SWT), El le-a revelat lor o victorie apropiată.

Exemple ale victoriei

Prin reflectarea asupra sensurilor surei vom constata că, versetele au considerat tratatul de pace de la Al-Hudeybiyye o victorie, chiar dacă ea nu pare să fie așa. Acest lucru l-a determinat pe Omar ibn Al-Khattab (RA) să întrebe: „Este o victorie?”, iar răspunsul a fost: „O, Omar! Este o victorie!” Lucrul ciudat este că tratatul de pace a fost numit o victorie, în timp ce Coranul nu a descris nici măcar bătălia așa cum a făcut în cazul celei de la Bedr.

În plus, cuvântul „victorie” a fost repetat de patru ori în cadrul surei. Acest lucru face ca aceasta să fie sura în care cuvântul (victorie) este cel mai des folosit, chiar dacă versetele ei sunt în număr de numai 29. Nu numai aceasta, cuvântul a fost descris drept „o mare victorie” și de două ori drept „o victorie apropiată”. Versetele nu s-au concentrat numai asupra victoriei, ci au menționat de asemenea „mai multe prăzi”, de două ori. Presupun că îți vei pune aceeași întrebare ca și Omar (RA), „Unde este victoria?”

Victoria a fost o creștere a ritmului de răspândire a Islamului, deoarece numărul acelor care au îmbrățișat Islamul după tratatul de pace de la Al-Hudeybiyye (în doar doi ani) a fost de două ori mai mare decât numărul acelor care au îmbrățișat Islamul în cei 20 de ani precedenți ai Dawei (chemării la Islam).

Chiar dacă companionii Profetului (SAWS) au dorit să lupte și erau pregătiți pentru aceasta, versetele au arătat că adevărata victorie a fost răspândirea Islamului în Peninsula Arabă, deoarece cel mai bun climat al Islamului de a-l răspândi și de a câștiga noi convertiți este pacea. Aceasta este gloria Islamului. Istoria lui demostrează că Islamul este o religie a păcii. De fapt, perioadele cele mai minunate de extindere ale Islamului au fost în timp de pace și nu în timp de război, și astfel înțelegem de ce cuvântul „liniște” a fost menționat de trei ori în sură.

Caracteristicile oamenilor victoriei

Ultimul verset descrie caracteristicile acelor care au meritat o asemenea victorie divină: **„Muhammed este Trimisul lui Allah. Iar aceia care stau alături de el sunt aspri față de necredincioși și sunt îndurători între ei. Îi vezi pe ei aplecați și prosternându-se, căutând mila lui Allah și mulțumirea Lui. Semnele prosternării se văd pe chipurile lor. Aceasta este imaginea lor în Tora. Și imaginea lor în Evanghelie este că ei sunt asemenea tulpinilor din care au odrăslit mlădițe, pe care le ajută, și apoi ele se îngroașă și se înalță tulpinile lor, spre bucuria semănătorilor. Cu ei, Allah îi umple de ciudă pe necredincioși. Și Allah a făgăduit acelor dintre ei care cred și împlinesc fapte bune, iertare și mare răsplată.” (Coran 48:29).**

Importanța acestui verset este aceea că, atunci când descrie caracteristicile acelor care merită victoria așa cum era menționată și în Tora, laudă supunerea lor față de Allah (SWT): **Semnele prosternării se văd pe chipurile lor. Aceasta este imaginea lor în Tora. Și imaginea lor în Evanghelie este că ei sunt asemenea tulpinilor din care au odrăslit mlădițe, pe care le ajută, și apoi ele se îngroașă și se înalță tulpinile lor, spre bucuria semănătorilor. Cu ei, Allah îi umple de ciudă pe necredincioși.**

De fapt, evreii au acordat prioritate materialismului înaintea spiritualității, pe când creștinii au făcut contrariul. Astfel, acest verset vine pentru a arăta că comunitatea (Ummah) care merită victoria divină este aceea care le combină pe amândouă, fără a exagera asupra uneia în defavoarea alteia. Din acest motiv, companionii Profetului (SAWS) au meritat victoria.

Splendoarea surei Al-Feth l-a făcut pe Profetul Muhammed (SAWS) s-o recite atunci când a intrat în Mekke victorios. Când a ajuns la versetul final bucurându-se de victoria lui Allah (SWT), companionii lui l-au recitat plângând atunci când au simțit că Allah (SWT) le-a oferit ceea ce le promisese. Sura este una dintre cele mai minunate care ne duce înapoi în timpul cucerii Mekkăi, ca și cum am fost cu Profetul Muhammed (SAWS) și cu companionii săi, optimiști în privința victoriei lui Allah (SWT) pentru noi.

Acest lucru se va întâmpla dacă-l vom urma pe Profetul nostru (SAWS) și pe companiile săi, în caracteristicile pe care le întruchipează în ultimul verset.

Între sura Muhammed și sura Al-Hujuraat

Așa cum am menționat, această sură este o completare a surei luptei, sura Muhammed. Ea se ocupă de victorie și de dominare, o concluzie normală a luptei și a străduinței pe calea lui Allah (SWT). Dacă ne vom uita la finalurile celor două sure, vom găsi o conexiune importantă.

Sura Muhammed s-a încheiat cu: „... **Iar de vă veți întoarce, El vă va înlocui cu un alt neam și apoi aceia nu vor fi asemenea vouă.**” (Coran 47:38). Care sunt caracteristicile lor? Răspunsul vine la sfârșitul surei Al-Feth: „**Muhammed este Trimisul lui Allah. Iar aceia care stau alături de el sunt aspri față de necredincioși și sunt îndurători între ei.** (Coran 48:29).

Astfel, concluzionăm prin faptul că sura Muhammed a vorbit despre urmarea Profetului (SAWS), în timp ce sura Al-Feth a menționat caracteristicile acelor care îl urmează.

= Sura Al-Hujuraat (Sura „Odăilor”) =

Această sură vorbește despre regulile de conduită, în special față de Profet (SAWS). Astfel, putem înțelege succesiunea celor trei sure și cum pivotul lor central este Profetul Muhammed (SAWS): sura Muhammed arată că urmarea Profetului este esențială pentru acceptarea faptelor; sura Al-Feth prezintă caracteristicile acelor, cărora Allah (SWT) le va dăruia victoria: „**Muhammed este Trimisul lui Allah. Iar aceia care stau alături de el...**” (Coran 48:29).

Această sură, Al-Hujuraat, se adresează în special acelor, cărora Allah (SWT) le va dăruia victoria, afirmând că ei ar trebui să se comporte în conformitate cu conduita socială stabilită, în special în relația cu Profetul (SAWS). Calitățile menționate la sfârșitul surei Al-Feth, și anume sacrificiul de sine, gihadul (lupta în numele lui Allah), și echilibrul dintre adorare și succesul lumesc, sunt citate și în sura Al-Hujuraat.

Conduita față de hotărârea lui Allah (SWT)

Sura Al-Hujuraat este sura bunelor maniere și a decenței față de toate părțile, și mai presus de toate față de hotărârea lui Allah (SWT). Allah (SWT) spune: „**O voi cei care credeți! Nu o luați înaintea lui Allah și a Trimisului Său și fiți cu frică de Allah! Allah este Cel Care aude totul și este Atoateștiutor.**” (Coran 49:1).

Acest verset le spune companiilor Profetului (SAWS) să nu se grăbească ca să fie revelate versete noi și să se comporte cum se cuvine față de hotărârea lui Allah (SWT). Aplicarea acestui verset în viața noastră zilnică necesită supunere față de legea lui Allah (SWT) și față de Tradiția (Sunnah) Profetului (SAWS), și neîncălcarea acestora.

Conduita față de Profet (SAWS):

Allah (SWT) spune:

1. **„O, voi cei care credeți! Nu ridicați glasurile voastre peste glasul Profetului și nu strigați când vorbiți cu el, așa cum strigați voi unii la alții, pentru ca faptele voastre să nu fie în deșert, fără ca voi să băgați de seamă!” (Coran 49:2).**
2. **„Acea care coboară glasurile lor înaintea Trimisului lui Allah sunt aceia ale căror inimi le-a încercat Allah pentru evlavie; ei vor avea parte de iertare și de răsplată mare.” (Coran 49:3).**
3. **„Dacă ar avea ei răbdare până ce tu ieși de la ei, ar fi mai bine pentru ei. Însă Allah este Iertător și Îndurător.” (Coran 49: 4-5).**

Conduita față de știri și informație

Nu ar trebui să punem în circulație sau să repetăm orice știre și nici nu ar trebui să pronunțăm o judecată (păreră) în legătură cu știrea înainte de a ne asigura că aceasta este adevărată, Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Dacă vine la voi un nelegiut cu o veste, chibzuiți cu (mare) băgare de seamă, ca să nu pricinuiți rău unui neam, din neștiință, și să nu vă căiți pentru ceea ce ați făcut!” (Coran 49:6).**

Conduita față de credincioși

Allah (SWT) spune: **„Dreptcredincioșii sunt frați. Deci împăcați-i pe cei doi frați ai voștri și fiți cu frică de Allah! Poate că veți afla îndurare!” (Coran 49:10).** Frația în credință întărește relațiile dintre oameni și întărește credința; fără ea, apar multe dezacorduri iar credința slăbește.

Conduita în timp ce facem pace

Allah (SWT) spune: **„Și dacă două cete de dreptcredincioși se ceartă între ele, voi împăcați-le! Dacă unul dintre ele este nedrept cu celălalt, atunci luptați împotriva celui care este nedrept până ce el se întoarce la porunca lui Allah, iar când se întoarce, atunci împăcați-le pe ele cu dreptate și fiți nepărtinitori, fiindcă Allah îi iubește pe cei drepti.” (Coran 49:9).**

Conduita în relațiile sociale

Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Să nu rătăciți un neam de alt neam, care s-ar putea să fie mai bun decât ei, nici muierile (să nu rătăciți) de alte muieri, care s-ar putea să fie mai bune decât ele! Nu vă ocărăți și nu vă batjocoriți cu porecle unii pe alții. Ce rău este numele urât și rușinos, după credință! Iar cei care nu se căiesc, aceia sunt nelegiuiți.” (Coran 49:11).**

„O, voi cei care credeți! Feriți-vă cu strășnicie de bănuieli, căci unele bănuieli sunt păcat! Nu vă iscodiți și nu vă ponegriți unii pe alții!” (Coran 49:12).

Conduita față de omenire în general

Allah (SWT) spune: „**O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o muiere și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este Atoateștiutor și Bineștiutor.**” (Coran 49:13).

Se observă că buna conduită a decăzut printre oameni, chiar dacă este mult mai cuprinzătoare decât alte morale. Întreaga idee centrală a surii este aceea că musulmanii ar trebui să se corijeze și să se îndrepte pe ei înșiși și să-și îmbunătățească comportamentul față de Profet (SAWS) înainte de a înfrunta lumea. În acest fel ei vor câștiga respectul tuturor oamenilor și această conduită plăcută pe care ei o pun în practică va fi transferată altora cu care se vor întâlni.

Comportamentul personal al omului cu Allah (SWT)

Aceasta este ultima morală menționată în sură și este obținută prin conștientizarea adevăratei binecuvântări a credinței și că aceasta este de la Allah (SWT). Nimeni nu ar trebui să presupună că credința lor este o favoare față de Allah (SWT), ci din contră Allah (SWT) este Cel Care ne face o favoare cu o astfel de binecuvântare. Allah (SWT) spune: „**Ei îți amintesc că ți-au făcut cinste îmbrățișând Islamul. Spune: „Nu-mi faceți nici o cinste cu Islamul vostru! Dimpotrivă, Allah v-a făcut vouă cinste prin aceea că v-a călăuzit spre credință, dacă voi sunteți adevărați!”**” (Coran 49:17).

De ce a fost numită sura drept „Al-Hujuraat”?

Unii oameni obișnuiau să-l strige pe Profet (SAWS) pe nume, și să-l cheme afară din odăile lui (hujuraat), ceea ce este nepoliticos în relația cu Profetul (SAWS). Surei i s-a dat acest nume, deoarece cea mai importantă focalizare ale tuturor moralelor menționate anterior este Profetul (SAWS). Astfel, toți musulmanii vor învăța că ei nu pot înfrunta lumea și nu se pot comporta în relația cu națiunile cu aceste maniere, ei trebuie să se comporte în mod corespunzător în primul rând în relația cu Profetul lor (SAWS).

Sura a început cu modul în care trebuie să ne comportăm cu Profetul (SAWS) și s-a sfârșit cu modul în care trebuie să ne comportăm cu Allah (SWT). Înțelesul este că, comportarea frumoasă cu Profetul (SAWS) și supunerea față de el va avea ca rezultat faptul că Allah te va ajuta în restul comportamentului tău, pentru ca tu să apari în fața lumii cu tipul conduitei descrise în sura Al-Hujuraat.

Dacă vrei să-ți întărești legăturile cu Trimisul lui Allah (SWT), citește cele trei sure: Muhammed, Al-Feth și Al-Hujuraat și cere-i lui Allah (SWT) să te ajute să încorporezi aceste nobile înțelesuri în viața ta.

Surele părții a douăzeci și șase

Această sură este începutul celor care sunt cunoscute în Coran sub numele de Al-Mufassal, care reprezintă grupul surelor care încep cu sura „Qaf” și continuă până la sfârșitul Sfântului Coran.

Observăm că ultimele patru părți ale Coranului se focalizează asupra reînvierii credinței în sufletele credincioșilor, care este un lucru ce ne ajută să înțelegem ordinea surelor din Coran. Coranul prezintă mai întâi acest drum divin de la începutul surei Al-Baqara și până la sura Al-Enfal. Următoarele sure se concentrează asupra mijloacelor (resurselor) pe care musulmanii trebuie să le dețină pentru a păzi acest drum divin. Aceste mijloace includ acceptarea cauzelor progresului și dezvoltării, adoptarea manierelor Profetului (SAWS) (modul lui de a se comporta) și supunerea față de Allah (SWT). În ceea ce privește surele finale ale Coranului, concentrarea este în primul rând asupra întăririi credinței credincioșilor, corijarea sufletelor lor și amintirea lor despre Ziua Judecării pentru a-i ajuta să adere la această cale divină, pentru a înțelege responsabilitățile lor legate de aceasta, și transmiterea ei umanității în general.

Alege între aceste două căi

Surele celei de-a 27 parte a Coranului, împreună cu sura Qaf, sunt unite prin întrebarea alegerii: între călăuzire și rătăcire de la calea cea dreaptă, între Rai și Iad. Din acest motiv vei observa în toate aceste sure o prezentare a celor două căi și la o chemare spre alegere: între calea ce duce către Rai și cea care duce către Foc, între binecuvântarea lui Allah (SWT) și nenorocire, între prevedere (pregătire) și pierdere de drepturi de la Allah (SWT), între materialismul extravagant și spiritualitate sau un echilibru între cele două. Toate căile și contrariile menționate reflectă atributele unei sure în această parte.

= Sura Qaf (Ziua mărturiei) =

Prima dintre aceste sure, sura Qaf, pune puternice accentuări pe Ziua de Apoi și pe reînviere. Începând cu moartea, care este stadiul începător al Zilei Judecării, Allah (SWT) spune: **„Și vine agonia morții cu adevărat: „Aceasta este de ceea ce tu ai fugit!”” (Coran 50:19)**, până la suflatul în trâmbiță: **„Se va sufla în trâmbiță: Aceasta este Ziua amenințării. Și va veni fiecare suflet împreună cu un mânător și un martor.” (Coran 50:20-21).**

Ni se prezintă scene îngrozitoare ale Zilei Judecării: **„Și însoțitorul său va zice: „Iată ce se află la mine pregătit!” Aruncați în Gheena pe tot necredinciosul îndârjit.” (Coran 50:23-24).**

Versetele creației: Astfel va fi reînvierea

Chiar și versetele creației din această sură servesc cu luciditate sensurilor reînvierii: **„Și Noi trimitem din cer apă binecuvântată cu care facem să crească grădini și grâne pentru seceriș. Și palmieri semeți, cu ciorchini rânduți unii peste**

alții. Ca întreținere pentru robi. Și cu ea Noi dăm viață unui ținut mort. Astfel va fi ieșirea (din morminte).” (Coran 9-11).

De ce am menționat toate aceste versete? Ele sunt pentru noi, pentru a ne asigura că El Cel Care a reînviat pământul după moartea lui este capabil să-i scoată pe morți din morminte. Allah (SWT) spune: **„Astfel va fi ieșirea (din morminte).” (Coran 9-11).**

Pentru domolirea sufletelor voastre

Astfel, frații mei musulmani și surorile mele musulmane, citiți această sură dacă vreți ca inimile voastre să se domolească, deoarece ea este o amintire a Zilei de Apoi. Acesta este motivul pentru care Trimisul lui Allah (SWT) uneori ținea predica de vineri (khutbah) recitând doar această sură și fără adăugarea vreunui alt cuvânt. Companiile Profetului (SAWS) au fost adânc impresionați de această predică în măsura în care ei au așteptat ca Profetul s-o țină și altă dată. De-am mai putea vedea din nou această Tradiție (Sunnah) a Profetului (SAWS) pusă în aplicare la predica de vineri.

Scenele celor două grupuri

După menționarea reînvierii și a groazei Zilei Judecării și a pericolelor focului Iadului, sura prezintă starea finală a celor două grupuri. Din moment ce ni s-a dat alegerea între cele două situații, Allah (SWT) spune: **„În Ziua aceea, îi vom zice Gheenei: „Te-ai umplut?” Iar ea va răspunde: „Mai sunt încă (de venit)?”” (Coran 50:30).** Versetul care urmează imediat prezintă o scenă exact opusă, Allah (SWT) spune: **„Și va fi Raiul adus aproape de cei care se tem (de Allah).” (Coran 50:31).** Cu care dintre aceste două grupuri vrei să fii?

Motivele devierii

Dacă contemplăm asupra versetelor acestei sure, vom observa că ele se concentrează pe cele trei înclinații care conduc către deviere, pentru ca noi să le putem evita și să ne protejăm inimile împotriva corupției:

1. Șoaptele sufletului:
Allah (SWT) spune: **„Noi l-am creat pe om și Noi știm ce-i șoptește sufletul său, căci Noi suntem mai aproape de el decât vâna gâtului.” (Coran 50:16).**
2. Compania (rea):
Allah (SWT) spune: **„Însoțitorul său va zice: „Doamne, eu nu l-am oropsit, ci el s-a aflat în rătăcire adâncă!”” (Coran 50:27).**
3. Nepăsarea:
Allah (SWT) spune: **„Tu ai fost nepăsător de aceasta. Și Noi am îndepărtat vâlul tău și privirea ta este astăzi pătrunzătoare.” (Coran 50:22).**

Inima musulmană (supusă)

Din această cauză sura se concentrează pe sănătatea inimii – să fie lipsită de aceste boli – la sfârșitul ei. Priviți la cuvintele „plină de căință și atentă” de exemplu; la

cine se referă ele de fapt? Allah (SWT) spune: **„Care a fost cu teamă de Cel Milostiv, fără ca el să-L vadă, și care a venit (către El) cu inima plină de căință.” (Coran 50:33).** O altă referire: Allah (SWT) spune: **„Întru aceasta este o îndemnare pentru cel care are inimă sau ascultă și este martor.” (Coran 50:37).** Acum înțelegi importanța sănătății inimii în alegerea corespunzătoare a uneia dintre cele două căi?

Sura este finalizată cu modul cel mai bun de ajutorare a îndreptării inimii și de ajutorare a ei pentru a face cea mai bună alegere, Allah (SWT) spune: **„Noi știm bine ce spun ei. Tu nu ești pus siluitor peste ei. Și îndeamnă-l prin Coran pe aceia care se tem de amenințarea Mea!” (Coran 50:45).** Astfel, acest Coran și în special sura Qaf și surele care o urmează sunt mijloace de însănătoșire a inimii. Vă îndemn pe voi, frați musulmani și surori musulmane să citiți această sură și s-o memorați cu intenția de a vă menține inima sănătoasă.

Acum înțelegem de ce sura a început cu un jurământ făcut pe Coran; deoarece el este cel mai mare ajutor pentru însănătoșirea inimii și în consecință pentru alegerea drumului cel bun. Trebuie să menționăm aici că surele: Qaf, Adh-Dhariyat, At-Tur și An-Nejm, toate au început cu un jurământ și merită să menționăm aici că obiectivele acestor sure au legătură cu versetele care conțin jurăminte, așa cum am observat în sura Qaf.

=Sura Adh-Dhariyat (Cele care risipesc) = = Așadar fugi la Allah =

Sura Adh-Dhariyat se concentrează pe faptul că rizqul (ceea ce este necesar omului să supraviețuiască) se află în mâna lui Allah (SWT) și că acordarea și privarea acestuia se realizează prin porunca Sa atât în această lume cât și în Viața de Apoi. Astfel, dacă deviezi de la calea lui Allah (SWT) și de la supunere, unde te vei duce? Care pământ te va îndura? Și care cer te va umbri? Astfel, la începutul acestei sure observăm că există patru jurăminte:

Allah (SWT) spune ceea ce poate fi tradus precum: **„Pe cele care risipesc, împrăștiind” (Coran 51:1):** este un vânt puternic care împrăștie norii împiedicând căderea ploii. Allah (SWT) spune ceea ce poate fi tradus precum: **„Și pe cele care poartă povară” (Coran 51:2):** un alt vânt puternic, dar acesta strânge norii cauzând căderea ploii, absolut contrar primului. Sura a început deci, cu două versete care reprezintă acordarea și privarea de provizii, ca și cum ar spune: depinde de tine să alegi.

În sura Qaf mesajul a fost: Raiul a fost accesat, iar Iadul îi cheamă pe locuitorii lui, așa că alege între acestea. În timp ce în sura Adh-Dhariyat, mesajul este clar: acordarea și privarea se află în mâna lui Allah (SWT), și acesta este motivul numirii acestei sure astfel; pentru ca noi să ne amintim întotdeauna de faptul că Allah (SWT) ne poate priva de rizqul nostru (proviziile noastre) și ne poate trimite Adh-Dhariyat, dacă ne întoarcem de la calea Lui. Simți mărgeția Coranului și claritatea versetelor lui?

Hai deți să continuăm cu jurămintele:

Allah (SWT) spune ceea ce poate fi tradus precum: **„Și pe cele care lunecă ușor.” (Coran 51:3):** ele sunt corăbiile (vapoarele) care plutesc pe mare, cărând mijloacele de existență ale oamenilor. Apoi Allah (SWT) continuă să spună: **„Și pe cele care împart după poruncă!” (Coran 51:4):** ei sunt îngerii care distribuie rizqul (proviziile) printre oameni.

Ca și cum acest jurământ ți se adresează ție: Cine este Cel Milos? Ar fi mai bine să alegi calea Celui Care le-a poruncit îngerilor să distribuie provizii, le-a poruncit vânturilor să adune și să împrăștie norii și a administrat mâncarea (mijloacele de existență) și nevoile oamenilor; deoarece promisiunea Lui este adevărată, întâlnirea cu El este un adevăr, Raiul este un adevăr și Iadul este un adevăr. Allah (SWT) spune ceea ce poate fi tradus precum: **„Pe cele care risipesc, împrăștiind. Și pe cele care poartă povară. Și pe cele care lunecă ușor. Și pe cele care împart după poruncă! Ceea ce vi se promite este adevărat. Iar răsplata este hotărâtă!” (Coran 51:1-6).**

Așadar fugi la Allah (SWT)

În timp ce sura a început prin menționarea faptului că rizqul este în mâna lui Allah (SWT), în același timp îi asigură pe credincioși că rizqul lor este rezervat în Rai și că ei nu-l vor pierde. Allah (SWT) spune ceea ce poate fi tradus precum: **„Pe Stăpânul cerului și al pământului! Aceasta este la fel de adevărat precum aceea că voi puteți vorbi!” (Coran 51:22-23).** Încă nu crezi, chiar și după ce Allah (SWT) a jurat pe acesta? Ascultă atunci ceea ce spune Allah (SWT) în aceste versete: **„Iar cerul l-am înălțat cu puterea Noastră și Noi îl lărgim. Iar pământul l-am întins și ce frumos l-am netezit! Și din fiecare lucru Noi am creat perechi. Poate că voi vă veți lăsa îndemnați!” (Coran 51:47-49).** După ce ai crezut că acordarea și privarea se află în mâna lui Allah (SWT), Allah (SWT) spune ceea ce poate fi tradus precum: **„Deci fugiți voi la Allah! Eu sunt pentru voi prevenitor limpede din partea Lui.” (Coran 51:50),** un verset minunat și central în această sură. Fugiți la Allah (SWT) o, voi credincioși, întoarceți-vă la El și alegeți calea Lui.

Din acest motiv, urmează mai multe versete cu același înțeles; Allah (SWT) spune ceea ce poate fi tradus precum: **„Eu nu i-am creat pe djinni și pe oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” (Coran 51: 56).** Acesta este scopul principal al creării tale, să alegi calea slujirii lui Allah (SWT). Apoi, Allah (SWT) spune ceea ce poate fi tradus precum: **„Eu nu voiesc de la ei întreținere și nici nu voiesc ca ei să Mă hrănească pe Mine. Ci Allah este Întreținătorul, Stăpânul puterii, Cel Statornic.” (Coran 51: 57-58).**

Ai văzut cum sura Adh-Dhariyat, în totalitatea ei, se învârte în jurul aceleiași idei: alege calea lui Allah (SWT), deoarece El este Cel Care dă rizqul (Ar-Rezzaq).

Generozitatea lui Ibrahim (AS)

Povestea lui Ibrahim (AS), care este menționată în această sură, se potrivește de asemenea problemei rizqului. Observăm semnele bune pe care îngerii i le arată soției lui Ibrahim (AS). Cu toate că ea era bătrână și stearpă, ei (îngerii) le-au promis lor un nou tip de rizq, un copil. Ca și cum sura abordează problema rizqului cu toate aspectele ei. Ascultă ceea ce spune Allah (SWT): **„S-a apropiat muierea lui, văicărindu-se, lovindu-și obrazii și a zis: „(Eu sunt) o babă stearpă...”” (Coran 51-29).** Ea a fost

uimită să știe că va naște un copil în aceste împrejurări, dar îngerii au zis: **„Dar ei au zis: „Așa a grăit Domnul tău și El este Întelept și Atoateștiutor.””** (Coran 51:30).

Cuvintele folosite în relatarea poveștii servesc ele însele înțeleșului și aproape că putem simți în ele generozitatea profetului Ibrahim (AS). Allah (SWT) spune: **„Oare nu a ajuns la tine istoria despre oaspeții cei cinstiți ai lui Avraam? Când au intrat la el și au zis „Pace!”, iar el le-a zis lor „Pace, oameni necunoscuți!” Apoi s-a dus el pe furie la familia lui și a adus un vițel gras. Și l-a apropiat de ei, zicând: „Voi nu mâncați?””** (Coran 51:24-27). Observăm graba cu care Ibrahim (AS) a pregătit mâncarea pe care vroia s-o ofere **„Apoi s-a dus el pe furie la familia lui”** și generozitatea lui **„și a adus un vițel gras”**. Ca și cum înțeleșul este: ai încredere în Allah (Ar-Razzaq) Cel care dă rizqul și ai încredere în generozitatea divină și fii tu însuși generos.

= Sura At-Tur („Muntele”) =

„Fiecare om va fi răspunzător pentru ceea ce a agonisit.”

Continuând problema alegerii, sura At-Tur se concentrează asupra faptului că destinul fiecărei ființe umane în Ziua de Apoi depinde de faptele ei și de câștigul ei din această lume; astfel versetul central din sură este: **„Fiecare om va fi răspunzător pentru ceea ce a agonisit.”** (Coran 52:21).

Pe de o parte, păcătoșii (care contrazic Islamul) își vor înfrunta destinul lor, deoarece Allah (SWT) spune: **„Vai în Ziua aceea pentru cei care învinuiesc de minciună. Și care se joacă cu vorbe ușoare! În Ziua aceea vor fi ei împinși în Gheena, cu neîndurare: „Acesta este Focul pe care voi l-ați luat drept minciună. Oare aceasta este vrăjitorie sau voi nu vedeți? Ardeți în el și răbdați sau nu răbdați, căci e totuna pentru voi; căci voi veți fi răsplătiți pentru ceea ce faceți!”** (Coran 52:11-16).

Pe de altă parte, Allah (SWT) descrie destinul celor pioși, în ceea ce poate fi tradus precum: **„Iar cei cuvioși vor fi în Grădini și la plăcere. Bucurându-se de ceea ce le-a dat Domnul lor. Și Domnul lor îi va apăra de pedeapsa Iadului. (Și li se va zice): „Mâncați și beți în pace pentru ceea ce ați făcut.”** (Coran 52: 17-19). Această situație este cu totul opusă caracteristicilor păcătoșilor, ca și cum înțeleșul este alege una din cele două căi.

Acest contrast constant dintre cele două părți, de-a lungul Coranului, are un mare impact asupra sufletelor credincioșilor și este unul din motivele influenței versetelor coranice asupra lor. Versetele ne arată apoi de ce acei credincioși sunt în cele din urmă învingători. Allah (SWT) spune: **„Și vor zice: „Înainte, noi am trăit în mijlocul neamului nostru, temători. Însă Allah S-a îndurat de noi și ne-a apărat de pedeapsa vântului fierbinte. Pentru că noi L-am chemat și mai înainte, căci El este Cel Milostiv și Îndurător.”** (Coran 52:26-28). Încă nu ai făcut alegerea? Nu ești nerăbdător să fii cu ei?

Armonie și consecvență între sure

Minunea Coranului este clară ca cristalul, deoarece sura At-Tur concluzionează cu grație, în armonie cu începutul ei și cu cel al surei următoare. Allah (SWT) spune: **„Și laudă-L pe El și o vreme din noapte, ca și la asfințitul stelelor!” (Coran 52:49).** Aceasta este o atmosferă de preamărire a nopții care se potrivește cu începutul surei **„Pe At-Tur! (Muntele)”**, care este muntele lângă care Allah i-a vorbit lui Moise (AS) și l-a desemnat pe el să-I poarte Mesajul Lui.

Finalul surei At-Tur constă în spusele lui Allah (SWT): **„Și laudă-L pe El și o vreme din noapte, ca și la asfințitul stelelor!” (Coran 52:49)**, în timp ce sura An-Nejm începe cu: **„Pe steaua care apune!”**, ca și cum fiecare dintre surele Coranului pavează drumul pentru cealaltă.

= Sura An-Nejm („Steaua”) =

Cunoașterea și știința sunt daruri ale lui Allah (SWT)

Sura An-Nejm discută, de asemenea, problema alegerii, dar de data aceasta pe cea dintre cele două surse ale științei și cunoașterii: revelația lui Allah (SWT) pe de o parte și, iluzii și îndoieli pe de altă parte.

„Nu rostește nimic după pofa lui!”

Cea mai credibilă știință și cea mai sigură cunoaștere este ceea ce a revelat Allah (SWT) Trimisului Său Nobil. Din acest motiv Allah (SWT) spune despre Trimisul Său ceea ce poate fi tradus precum: **„Nu rostește nimic după pofa lui! El (Coranul) nu este decât o revelație trimisă.” (Coran 53: 3-5)**, astfel că metoda revelației pe care Gibril (AS) (Gavril) a purtat-o de la Allah (SWT), este cel mai demn de încredere și cel mai sigur mod de cunoaștere și știință.

Sura prezintă apoi un aspect al incidentului Al-Isra’ (ascensiunea Profetului (SAWS) în cele șapte ceruri) și Al-Mi’araj (călătoria nocturnă a profetului Muhammed de la Mekke la Ierusalim), unde cunoașterea și viziunea erau adevărate și nu erau limitate la povestire și narare. Allah (SWT) spune: **„Stăpânul înțelepciunii care i s-a arătat cu înfățișarea sa adevărată. Când se afla în zarea cea mai înaltă. Apoi s-a apropiat și a coborât mai jos. Încât s-a aflat la două băți de arc sau chiar mai aproape. Și i-a revelat robului Său ceea ce i-a fost revelat. Inima nu a mințit în ceea ce a văzut. Oare vă îndoiiți de ceea ce a văzut?” (Coran 53:6-14).** Cum îl consideri tu pe cineva un mincinos, din moment ce sursa cunoașterii și științei lui este Allah?

Cunoașterea lor nu este nimic altceva în afară de un set de iluzii

Cunoașterea este menționată din nou cu luciditate în sura An-Nejm, accentuând importanța verificării cunoașterii și luarea ei din surse credibile. Sura ne prezintă două căi: calea revelației pe care am explicat-o la începutul surei și calea acelor care își urmează bănuielile și iluziile, deoarece Allah (SWT) spune: **„Ele nu sunt decât niște nume pe care le-ați dat voi și părinții voștri. Allah nu a trimis asupra lor nici o putere. Ei nu urmează decât bănuiala și ceea ce poftesc sufletele, în vreme ce de la Domnul lor le-a venit călăuzirea.” (Coran 53:23).** Ce dovezi au avut acești oameni? Ei

și-au bazat cunoașterea lor pe surse extrem de nesănătoase, cum ar fi poftele, iar Allah (SWT) se referă la acestea în versetul: **„Oare are omul ceea ce pofteste?” (Coran 53:24).**

Sura continuă descrierea suspiciunilor, bănuielilor lor, deoarece Allah (SWT) spune: **„Cei care nu cred în Viața de Apoi îi cheamă pe îngeri cu nume de muieri.” (Coran 53:27).** Astfel că ei se zbat în suspiciunile și bănuielile lor: **„Însă ei nu au știință despre aceasta. Ei nu urmează decât bănuiala, însă bănuiala nu este de nici un folos față de Adevăr.” (Coran 53:28).** Sura ajunge apoi la punctul în care Allah (SWT) demonstrează superficialitatea lor și cunoașterea lor săracă: **„Aceasta este știința la care ajung ei. Însă Domnul tău îi știe mai bine pe aceia care rătăcesc de la calea Sa și El îi știe mai bine pe aceia care sunt drept călăuziți.” (Coran 53:30).** Deci, mesajul surei este: „autentificați sursele înainte de a da sentințe (opinii), și atunci când vorbești despre cunoaștere.”

Steaua ... de ce?

O întrebare se pune în acest context: de ce a fost numită sura drept „An-Nejm (Steaua)”? De ce a început cu un jurământ care poate fi tradus precum: **„Pe steaua care apune!” (Coran 53:1).** Ce legătură are aceasta cu cunoașterea?

Jurământul pe stea sugerează faptul că ea se prăbușește și apune, dar Profetul Muhammed (SAWS) a venit cu o metodologie care în nici un caz nu are același destin. Allah (SWT) demonstrează acest lucru spunând: **„Tovarășul vostru nu este rătăcit, nici nu este pe un drum greșit!” (Coran 53:1).** Allah (SWT) a trimis această metodologie și ea este mai puternică decât Cerurile și Pământul. Ce puternică comparație și ce înțeles splendid. Această religie și această revelație sunt mult mai puternice decât Soarele și mai grele decât stelele pe care le vedem.

Binecuvântarea cunoașterii credibile

Nu vei înțelege binecuvântarea primirii cunoașterii din revelația lui Allah (SWT) și din Coran, dacă nu comunică cu oamenii din Vest, în special cu aceia care își extrag cunoștințele numai din surse materiale. Numai atunci poți înțelege gândirea lor confuză și șovăiala lor în cele mai simple probleme și axiome la care Islamul a răspuns deja. Ca atare, dragi musulmani, acum după ce ați citit această sură, trebuie să selectați sursa informației voastre și să vă bazați cunoștințele și faptele voastre pe acea sursă. Allah (SWT) vă va răsplăti cu cea mai bună recompensă. Allah (SWT) spune: **„Ale lui Allah sunt cele din ceruri și cele de pe pământ, pentru ca să-i răsplătească pe cei care au săvârșit rău după ceea ce au făcut și să-i răsplătească pe cei care au împlinit bine cu cea mai bună.” (Coran 53:31).**

Coerență între sure

Sfârșitul surei An-Nejm: **„Prosternați-vă înaintea lui Allah și adorați-L!” (Coran 53:62)** se află într-o armonie clară cu începutul surei Al-Qamar: **„Ceasul s-a apropiat și Luna s-a despicat.” (Coran 54:1).** Legătura dintre ele este mesajul:

„Pregătiți-vă pentru Ziua Reînvierii dovedită de revelația surei Al-Qamar, prosternându-vă lui Allah (SWT) și adorându-L pe El”.

Binecuvântări și indignări

Între două sure de alegere, sura Al-Qamar și sura Ar-Rahman, urmează în partea a 27-a și se completează una pe cealaltă. Mesajul surei anterioare este: „Cunoaște-L pe Allah (SWT) prin intermediul indignărilor”, în timp ce mesajul următoarei este: „Cunoaște-L pe Allah (SWT) prin intermediul binecuvântărilor.”

= Sura Al-Qamar („Luna”) =

Mesajul acestei sure este din nou acela de a alege între două căi: observă răzbunarea lui Allah (SWT) asupra națiunilor trecute necredincioase și decide dacă vei urma drumul lor sau îl vei evita.

Ia ca exemplu poporul lui Nuh (AS) (Noe), deoarece Allah (SWT) spune: **„Înainte de ei, au ținut de minciună neamul lui Noe și ei l-au socotit mincinos pe robul Nostru și eu zis: „(El este) un nebun!” Și el a fost ocărât (de necredincioși).” (Coran 54:9).** Astfel, Nuh (AS) l-a invocat pe Allah (SWT) împotriva lor: **„Și L-a chemat pe Stăpânul său, (zicând): „Eu sunt învins! Fă să fie biruitoare (cauza Ta)!”” (Coran 54:10).** Care a fost rezultatul? Apoi: **„Și am deschis Noi porțile cerului pentru o apă ce a curs potop. Și am făcut să țâșnească izvoare din pământ și astfel s-a întâlnit apa, după o poruncă ce a fost hotărâtă.” (Coran 54:11-12).**

Continuăm apoi cu o altă scenă a răzbunării lui Allah (SWT) asupra păcătoșilor. Allah (SWT) spune: **„A învinuit de minciună și 'Ad. Și cum a fost pedeapsa Mea și prevenirea Mea?! Noi am trimis asupra lor un vânt puternic și rece, într-o zi nefericită, fără sfârșit.” (Coran 54: 18-19).**

În legătură cu neamul lui Themud, Allah (SWT) spune: **„A socotit și Themud mincinoase prevenirile. ” (Coran 54:23).** Rezultatul tăgăduirii lor a fost îngrozitor, deoarece Allah (SWT) spune: **„Și cum a fost pedeapsa Mea și prevenirea Mea?” (Coran 54:30).**

În legătură cu neamul lui Lut (AS) (Lot), Allah (SWT) spune: **„A luat și neamul lui Lot drept minciună prevenirile. Noi am trimis asupra lor vijelie cu pietre și nu am izbăvit decât familia lui Lot, înainte de revărsatul zorilor.” (Coran 54: 33-34).** Un alt exemplu este neamul lui Fir'aun (Faraon), deoarece Allah (SWT) spune: **„Și s-au dus prevenitorii și la neamul lui Faraon. Însă ei au socotit mincinoase toate minunile Noastre și i-am apucat Noi cu pedeapsa celui Tare, Atotputernic.” (Coran 54: 41-42).**

Observăm că versetele care prezintă răzbunarea lui Allah (SWT) asupra națiunilor anterioare au câțiva factori în comun. Tăgăduirea necredincioșilor a reprezentat motivul principal al distrugerii lor. Astfel, menționarea torturii este asociată cu cuvinte precum: **„A învinuit de minciună și 'Ad.”**, **„A socotit și Themud mincinoase prevenirile. ”**, chiar și necredincioșii din Mekke au fost descriși în versete precum: **„Ei învinuiesc de minciună și urmează poftelor lor și tot lucrul este hotărât.” (Coran 54:3).**

Orice popor care Îl dezmente pe Allah (SWT) și pe profeții Lui (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!), fără să reflecte măcar asupra versetelor Lui, se va confrunta cu tortură și va deveni un exemplu pentru oamenii care vor veni după ei.

Allah (SWT) spune: **„Și am lăsat-o Noi ca un semn (de prevenire). Dar oare se află cine să ia aminte?” (Coran 54:15).**

Deci, sura se concentrează de la început asupra unui semn la care necredincioșii din Mekke au fost martori, iar Allah (SWT) descrie acest lucru: **„Ceasul s-a apropiat și Luna s-a despiciat.”(Coran 54:1).** Ca și cum mesajul este acela că, acum când ai văzut acest semn important, ai grijă să nu-l tăgăduiești, în caz contrar vei deveni tu însuși un semn de avertizare pentru alții. Totuși, ei s-au îndepărtat și au aruncat minciuni, iar acest lucru este descris de Allah (SWT) astfel: **„Însă când văd un semn, ei se îndepărtează și zic: „(Aceasta este) o vrăjitorie neîntreruptă!””(Coran 54:2).**

Aceleași cuvinte sunt folosite pentru a comenta asupra sfârșitului poveștii fiecărei națiuni anterioare. Allah (SWT) spune: **„Și cum a fost pedeapsa Mea și prevenirea Mea?! Noi am făcut Coranul ușor, petru îndemnare, dar oare este cineva care să cugete?” (Coran 54:21-22).**

Normă universală

Sura comentează apoi asupra poveștilor națiunilor anterioare indicând faptul că necredincioșii din Mekke nu sunt mai buni decât strămoșii lor. Allah (SWT) spune: **„Oare necredincioșii voștri sunt mai buni decât aceștia sau se află în scripturi mântuire pentru voi?”(Coran 54:43).** Aceeași regulă se aplică tuturor celor care dezmint și sunt mândri, deoarece Allah (SWT) spune: **„Noi am nimicیت cetele (asemănătoare cu) voi, dar oare este cine să ia aminte?”(Coran 54-51).**

Nu ar fi trebuit să le fie de ajuns acele semne precum: despicierea lunii și poveștile națiunilor anterioare? Apoi urmează un alt verset pentru a-i amenința, deoarece Allah (SWT) spune: **„Dar mulțimea lor va fi înfrântă și ei vor întoarce spatele (fugind).” (Coran 54:45).** Ce avertizare îngrozitoare prin faptul că Allah (SWT) face referire la bătălia de la Bedr și la înfrângerea necredincioșilor care o va însoți. Urmează o avertizare mult mai aspră decât cea a bătăliei de la Bedr și decât orice alte calamități lumesti, deoarece Allah (SWT) spune: **„Ba Ceasul este timpul promis lor, iar Ceasul va fi groaznic și mai amar” (Coran 54:46).**

„Noi am făcut Coranul ușor, pentru îndemnare, dar oare se află cine să ia aminte?”

În timp ce narează distrugerea celor care dezmint, sura demonstrează faptul că Coranul este unicul mijloc de evitare a torturii și că acest Coran a fost făcut ușor pentru oameni pentru a reflecta asupra lui și pentru a învăța din el, deoarece Allah (SWT) spune: **„Noi am făcut Coranul ușor, pentru îndemnare, dar oare se află cine să ia aminte?” (Coran 54:17).** Ca și cum sensul este acela de a rămâne statornic pe calea lui Allah (SWT) și de a lua asupra ta sarcina de a memora Coranul, făcând referire la el și reflectând asupra lui. Deci, ai început să-l cunoști pe Allah (SWT), să te ferești de tortura Lui și să fii capabil să alegi calea cea bună.

= Sura Ar-Rahman (Cel Milostiv) =

Sura Ar-Rahman împreună cu sura Al-Qamar formează o parte integrală a cunoașterii noastre a lui Allah (SWT), deoarece ele luminează asupra binecuvântărilor Lui și pavează drumul pentru noi pentru a alege calea credinței.

Ei sunt frații tăi musulmani în ceea ce privește îndatoririle

Dintre toate surele Coranului, această sură este caracterizată în mod special prin includerea sensului nou că, atât ginilor cât și oamenilor li s-au încredințat îndatoriri și Coranul li se adresează în mod egal amândurora. Astfel, această sură arată că adresarea este făcută în mod direct ginilor: **„În curând ne vom ocupa și de judecata voastră, o voi două poveri.” (Coran 55:31)**, ca și cum le cere ginilor „să aleagă”, deoarece calea credinței este acum clară cu toate contururile și semnele ei. Apoi urmează un verset care se adresează celor două lumi, afirmând: **„O, neam al ginilor și al oamenilor! Dacă voi puteți trece dincolo de hotarele cerurilor și ale pământului, treceți! Dar voi nu veți putea trece decât cu ajutorul unei puteri!” (Coran 55:33).**

Mai mult, cel mai frecvent repetat verset în această sură care poate fi tradus precum: **„Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?” (Coran 55:32)** este adresarea atât ginilor cât și oamenilor, deoarece versetul spune **„Domnul vostru”** și le poruncește amândurora să-i mulțumească lui Allah (SWT) pentru binecuvântările Lui și să nu le nege. Atunci când acest verset a fost revelat, Profetul (SAWS) a spus: „... când le-am citit ginilor această sură, răspunsul lor a fost mai bun decât al vostru. Ei au răspuns: „Noi nu negăm nici una din binecuvântările Tale Allah (SWT), toată lauda Ți se cuvine Ție.”¹ Este un înțeles deosebit de semnificativ și un răspuns foarte plăcut la întrebarea **„Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?”**. Vă rog să vă gândiți la întrebare atunci când citiți sura Ar-Rahman și să-I mulțumiți lui Allah (SWT) din tot adâncul inimii și sufletului pentru toate binecuvântările Lui.

Binecuvântările lui Allah (SWT):

Sura continuă să enumere minunatele binecuvântări de care ne bucurăm fără să realizăm cu adevărat valoarea lor. Allah (SWT) spune: **„Și cerul El l-a înălțat și El a stabilit balanța. Pentru ca voi să nu fiți nedrepti la cumpănire. Dați greutatea după dreptate și nu scădeți la balanță!” (Coran 55:7-9).** Balanța pe care Allah (SWT) a stabilit-o pentru judecată în ceruri și pe pământ și pentru judecarea tuturor creaturilor este una din cele mai semnificative binecuvântări pe care El (SWT) ni le-a dăruit. Totuși, când omul a deviat de la calea cea dreaptă și, și-a depășit limitele, atunci a predominat nedreptatea și corupția. Și în jurul procesului de listare a acestor minunate binecuvântări, aceeași întrebare este repetată încă o dată și încă o dată.

Sura demonstrează mai multe binecuvântări, deoarece Allah (SWT) spune: **„El a slobozit cele două mări ca să se întâlnească. Dar între ele este o stavilă pe care ele nu o pot trece.” (Coran 55:19-20).**

¹ At-Tirmidhi 2624

Alege una din cele două căi

Urmând același tipar ce caracterizează surele celui de-al 27 juz (capitol) al Coranului, sura Ar-Rahman demonstrează două categorii de oameni. Prima, cea care a negat binecuvântările lui Allah (SWT). Allah (SWT) spune: **„Și în ziua aceea nu vor fi întrebați despre păcatele lor nici oameni și nici gini. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți? Nelegiuții vor fi cunoscuți după semnele lor și vor fi ei apucați de smocurile de păr și de picioare. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți? Acesta este Iadul pe care-l socoteau păcătoșii minciună; Ei se vor plimba într-un du-te-vino între el și apa clocotită.”** (Coran 55:39-44). Acestea sunt urmate direct de menționarea celei de-a doua categorii (oamenii Paradisului) pentru a accentua efectul acestor versete și astfel sporește oportunitatea facerii celei mai bune decizii. În această privință, Allah (SWT) spune: **„Acela care s-a temut de înfățișarea dinaintea Domnului său (pentru judecată) va avea parte de două grădini. Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?”** (Coran 55: 46-47).

Într-adevăr, aceasta este una din cele mai bune sure care-i determină pe musulmani să recunoască binecuvântările lui Allah (SWT). Aceasta, în consecință îi determină pe ei să identifice calea cea dreaptă și să rămână statornici pe ea.

= Sura Al-Waqi'a („Cea care trebuie să se întâmple”) =

Sura Al-Waqi'a țintește cu claritate asupra acordării oportunității musulmanilor de a alege una din următoarele categorii:

1. Precursorii care sunt considerați cei mai aproape de Allah (SWT).
2. Oamenii mâinii drepte
3. Oamenii mâinii stângi

Acesta este un rezumat scurt al acestei sure, care începe cu: **„Atunci veți fi voi de trei feluri: Oamenii mâinii drepte – și ce sunt oamenii mâinii drepte? – Oamenii mâinii stângi – și ce sunt oamenii mâinii stângi? - ”** (Coran 56:7-10).

Sura continuă să vorbească despre ei și despre soarta care îi așteaptă pe fiecare categorie dintre ei, până când concluzionează cu menționarea aceluiași trei categorii încă o dată. Allah (SWT) spune: **„Dacă (acesta) este dintre cei apropiați (de Allah). Atunci el va avea odihnă, îndurare și Grădini cu plăceri. Dacă el este dintre oamenii mâinii drepte. Atunci (el va fi primit cu cuvintele) „Pace ție care ești dintre oamenii mâinii drepte!”** Însă dacă el va fi dintre cei care tăgăduiesc și sunt în rătăcire. Atunci va avea el sălaş în apa clocotită. Și în focul Iadului.” (Coran 56: 88-94).

Meditează asupra domeniului Lui și alege

După ce sura menționează soarta ce îi așteaptă pe fiecare din cele trei categorii, te îndeamnă să meditezi asupra creației lui Allah (SWT) și să-ți verifici înclinarea (tendința) și credința, și apoi să faci într-adevăr alegerea corectă. Această contemplare ar trebui să acopere toate binecuvântările pe care Allah (SWT) le oferă omului, și ultima ființă umană creată inițial de Allah (SWT) dintr-o mică spermă. Allah (SWT) spune: **„Ați văzut voi ce**

aruncați drept sămânță? Îl plăsmuiți voi sau Noi îl plăsmuim?” (Coran 56:58-59). Sura continuă apoi să demonstreze miraculoasele procese de răspândire și creștere și astfel afirmă ceea ce poate fi tradus precum: **„Oare vedeți voi ce semănați? Dar oare voi faceți să crească (ceea ce semănați) sau Noi facem să crească?” (Coran 56: 63-64).** Sura menționează o altă minunată binecuvântare: **„Vedeți voi apa pe care o beți? Voi ați făcut-o să coboare din nouri sau Noi suntem Cel Care o facem să coboare? (Coran 56: 68-69).** Sura se îndreaptă apoi către crearea focului: **„Vedeți voi focul pe care-l aprindeți (prin frecare)? Voi ați făcut să crească pomul lui sau Noi l-am făcut să crească?” (Coran 56: 71-72).**

Dragă frate musulman, dacă ți-ai amintit de toate aceste binecuvântări și ai putut să-ți dai seama că toate sunt create din porunca lui Allah (SWT), fără nici un efort din partea ta, atunci trebuie să-L slăvești imediat pe Allah (SWT). În legătură cu aceasta sura menționează: **„Deci laudă numele Domnului tău Cel Măreț.” (Coran 56:74).** Toată lauda I se cuvine lui Allah Supremul.

Alege înainte de a muri

Chiar înainte de sfârșit, sura ne reamintește de moarte pentru a vă îndemna pe voi musulmani să vă faceți alegerea înainte de a muri și de a părăsi această viață. Allah (SWT) spune: **„Și cum va fi când (sufletul) va ajunge la gât? Și voi veți privi în vremea aceea. Fiind Noi mai aproape de el decât voi, însă nu Ne veți zări.” (Coran 56: 83-85).** Acestea sunt momente foarte dificile și dure, ele te fac să te întrebă cine se va număra printre oamenii cei mai apropiați de Allah (SWT) și nu va trăi astfel de momente grele. Cine se va număra printre oamenii Mâinii Drepte și viața cui se va sfârși cu suferință? Eu caut adăpost la Allah (SWT) de o astfel de soartă.

Un avertisment între două versete de laudă

Observăm că sura Al-Waqi'a se sfârșește cu un verset care poate fi tradus precum: **„Deci laudă numele Domnului tău Cel Măreț!” (Coran 56:96).** Acest verset este în conformitate cu sfârșitul surei At-Tur, un verset de laudă: **„Și laudă-L pe El și o vreme din noapte, ca și la asfințitul stelelor!” (Coran 52:49),** precum și cu finalul surei An-Nejm, un verset de prosternare: **„Prosternați-vă înaintea lui Allah și adorați-L!” (Coran 53:62).** Lăudarea lui Allah (SWT) și adorarea reprezintă cel mai mare ajutor pe care omul poate să-l obțină atunci când alege calea cea dreaptă și aderă la ea, pentru tot restul vieții lui, înșă Allah (dacă Allah dorește).

Așa cum surele anterioare consecutive au o linie care leagă finalul fiecăreia dintre ele cu începutul surei următoare, în mod similar putem observa că sura Al-Waqi'a se sfârșește cu un verset de laudă: **„Deci laudă numele Domnului tău Cel Măreț.” (Coran 56:96).** Sura următoare, care este sura Al-Hadid începe, de asemenea, cu un verset de laudă, deoarece Allah (SWT) spune: **„Tot ceea ce se află în ceruri și pre pământ Îi aduce laudă lui Allah, căci El este Puternic și Înțelept.” (Coran 57:01).**

= Sura Al-Hadid (Sura „Fierului”)= Echilibrul dintre spiritualitate și materialitate

Sura Al-Hadid abordează, de asemenea, alegerea între materialitate și spiritualitate. Totuși, ea nu îți cere să alegi între ele, ci mai degrabă te încurajează să găsești un echilibru între cele două.

Comunitatea musulmană (Ummah) și fierul:

Înainte de a începe discuția despre această sură, trebuie să menționez un fapt trist; faptul că comunitatea noastră care citește despre fier în Coran, nu știe de fapt nimic despre fabricarea (producția) fierului. Această sură include un verset central care poate fi tradus: „... și am făcut să pogoare fierul, în care se află putere mare și foloase pentru oameni...” (Coran 57:25), dar din păcate musulmanii nu îl aplică în prezent.

Fierul este considerat, în zilele noastre, simbolul industriei grele, deoarece fierul, așa cum a ilustrat și versetul, poate fi „un material în care se află putere mare” (de ex. în industriile militare) sau poate aduce „foloase pentru oameni” (de ex. în industriile de înaltă tehnologie). De fapt, fierul reprezintă principalul „miez” al industriei în perioade de război și piese asemănătoare. Dar unde este folosit pentru dezvoltarea științifică, industrială și tehnologică?

După ce ne-am dat seama de acest fapt trist, haideți să încercăm să înțelegem sensul transmis de Allah (SWT) în această sură pentru a fi capabili de a percepe echilibrul și sfera cuprinzătoare a Islamului, pentru a prinde din urmă procesul dezvoltării și civilizației.

Echilibrul

Care este scopul acestei sure? Această sură îți cere să realizezi un echilibru între materialitate și spiritualitate, spunându-ne despre două categorii de oameni. Prima categorie se dedică complet adorării lui Allah (SWT) și absolut nimic altcuiva în afară de aceasta, în timp ce a doua categorie a devenit foarte aspră și crudă, deoarece se dedică ea însăși muncii și altor probleme lumești mai mult decât se dedică actelor de supunere care pot fi îndeplinite pentru a-L mulțumi pe Allah (SWT). Apoi sura arată faptul că ambele grupuri greșesc și că ambele au deviat de la calea lui Allah (SWT).

Materialitatea excesivă

Următorul verset se adresează celei de-a doua categorii într-un mod deosebit care impresionează chiar și cea mai crudă inimă, deoarece versetul le amintește lor despre Allah (SWT): „Oare nu a sosit vremea pentru aceia care cred, ca inimile lor să fie smerite la pomenirea lui Allah și înaintea Adevărului care a fost trimis și ca ei să nu fie ca aceia cărora li s-a dăruit Cartea mai înainte și li s-a lăsat lor timp îndelung, însă inimile lor au rămas împietrite și mulți dintre ei sunt nelegiuți?” (Coran 57:16). Este un reproș foarte blând din partea lui Allah (SWT), care a fost simțit de către companioni, cu toate că ei se numărau printre oamenii cei mai supuși, și au spus ei:

„Allah (SWT) a pogorât acest verset pentru a ne mostra, deoarece inimile noastre s-au împietrit.”

Un alt verset care urmează imediat acest verset și în care Allah (SWT) spune: **„Să știți că Allah dă viață pământului, după moartea lui! Noi v-am făcut vouă semnele limpezi, pentru ca voi să pricepeți.” (Coran 57:17).** Și deci, care este legătura dintre asprimea inimilor și ploaie? Este ca și cum versetul vrea să ne spună că Allah (SWT) care poate aduce pământul mort la viață prin intermediul ploii, poate de asemenea să aducă cele mai crude inimi la calea supunerii prin Dhikr (pomenirea lui Allah (SWT)).

Spiritualitatea excesivă

Cealaltă categorie îi include pe aceia care erau excesiv de implicați în lumea spiritualității, abandonându-și complet treburile lumești. Allah (SWT) îi descrie pe ei astfel: **„Apoi, Noi i-am făcut să meargă pe urmele lor pe trimișii Noștri și l-am făcut să urmeze pe Isus fiul Mariei, și i-am dăruit lui Evanghelia, iar în inimile celor care l-au urmat am pus milă și îndurare.”(Coran 57:27).** Până acum, toate acestea sunt bune și dorite, dar fii atent acum la cea de-a doua parte a versetului care afirmă: **„Însă monahismul l-au născocit ei singuri – nu l-am prescris Noi pentru ei – căutând mulțumirea lui Dumnezeu! Dar ei nu au păzit aceasta așa cum s-ar fi convenit să o păzească. Noi le-am dăruit acelora dintre ei care au crezut răsplata lor, însă mulți dintre ei au fost nelegiuți.”** Merită să observăm aici faptul că ambele versete care vorbesc despre extravaganță fie în materialitate fie în spiritualitate, au fost finalizate cu aceeași frază: **„însă mulți dintre ei au fost nelegiuți.”** De ce? Deoarece devierea de la calea cea dreaptă este considerată o încălcare (deoarece încălcare din punct de vedere lexical înseamnă deviere în limba arabă). În consecință, ruperea cuiva de viața lumească și dedicarea completă adorării este considerată o încălcare la fel și împietrirea inimilor și rămânerea departe de toate aspectele spirituale ale vieții este considerată o încălcare.

O comunitate care este corect echilibrată

Ca și cum sura ne transmite următorul mesaj: tu, comunitate a lui Muhammed (SAWS), ești moderată, așa că nu ar trebui să înclini către una din cele două extreme. Tu ești corect echilibrată între blândețea inimii și apropierea față de Allah (SWT) pe de o parte, și succesul în viață pe de altă parte. Importantul verset central vine pentru a ilustra acest concept într-un mod deosebit, afirmând: **„Noi i-am trimis pe trimișii Noștri cu semnele cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate, și am făcut să pogoare fierul, în care se află putere mare și foloase pentru oameni.” (Coran 57:25).** Această parte se concentrează asupra părții materialiste și a obținerii succesului în viață, apoi se îndreaptă către ceea ce poate fi tradus precum: **„... și pentru ca Allah să știe cine Îl ajută pe El și pe trimișii Săi fără ca ei să fie văzuți!”** pentru a ne face pe noi să ne dăm seama că aceasta este întrebuintărea caracteristică a fierului (de ex. pentru a sprijini religia lui Allah prin intermediul industriilor militare și tehnologice).

Mai mult, sura afirmă clar că această regulă nu este subiectul schimbării de-a lungul generațiilor. Allah (SWT) spune: **„Noi i-am trimis pe Noe și pe Avraam și le-am dăruit urmașilor lor profeția și Scriptura. Și printre ei au fost unii bine călăuziți...”**

(Coran 57:26). Versetul vorbește despre aceia care au înțeles religia lui Allah (SWT) și care știu cum să relizeze un echilibru între materialism și spiritualitate.

În sfârșit, versetul se încheie din nou cu: „...însă mulți dintre ei au fost nelegiuiți.”

Balanța este cheia magică spre lumină

Merită să menționăm faptul că cuvântul „nur” (lumină) este pomenit de trei ori, fapt ce ne arată în mod sigur esența balanței în Islam:

1. Pe pământ: Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și credeți în Trimisul Său (Muhammed) astfel El vă va dărui două părți din îndurarea Sa, vă va face o lumină după care să mergeți și vă va ierta pe voi, căci Allah este Iertător și Îndurător!” (Coran 57:28).**

2. Pe As-Sirat (calea de peste Iad). Allah (SWT) spune: **„Într-o zi îi vei vedea pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase alergând cu lumina în fața lor și în dreapta lor...” (Coran 57:12).**

3. În Rai: Allah (SWT) spune: **„Aceia care au crezut în Allah și în trimișii Săi – aceia sunt iubitori de adevăr – și martirii vor avea la Domnul lor răsplata și lumina lor...” (Coran 57:19).**

4. Te rog să meditezi asupra superiorității și balanței acestei religii. Sura te asigură că dorința ta de a fi supus lui Allah (SWT) îți va aduce cu siguranță lumină în această viață lumească precum și în Lumea de Apoi, când vei trece peste As-Sirat. Mai mult, sura menționează o lumină care aparține unui grup specific de oameni, care este grupul martirilor. Allah (SWT) spune: **„– și martirii vor avea la Domnul lor răsplata și lumina lor” (Coran 57:19)** deoarece ei au fost cei care au folosit fierul sub formă de echipamente militare și în acest fel au putut să obțină maximul succesului în viață, sprijinind religia lui Allah (SWT) pe de o parte și sacrificându-și viața de dragul lui Allah (SWT) pe de altă parte, fapt ce le-a permis să obțină cel mai bun statut spiritual și apropierea față de Allah (SWT). Astfel sura Al-Hadid reprezintă o balanță deosebit de clară.

Balanța în creația lui Allah (SWT)

Încă de la început sura ne arată clar faptul că Allah (SWT) guvernează universul cu o balanță uimitoare, deoarece el include multe paradoxuri. Allah (SWT) spune: **„El este Întâiul și Cel de pe urmă, Cel situat deasupra tuturor și Cel ascuns și El este a toate știutor.” (Coran 57:3).** **„El este Cel Care a creat cerurile și pământul și șase zile și pe urmă s-a așezat pe Tron. El știe ce intră în pământ și ce iese din el, ce coboară din cer și ce se înalță la el; El este cu voi, oriunde v-ați afla. Și Allah vede bine ceea ce faceți.” (Coran 57:4).** **„El face ca noaptea să intre în zi și ca ziua să intre în noapte și El este Știutorul celor dinlăuntrul piepturilor.” (Coran 57:6)**

Ca și cum versetul spune că nimeni în afară de Allah (SWT) nu poate aduce toate aceste contradicții la un loc, slavă lui Allah (SWT). El are puterea absolută asupra acestui domeniu și îl poate face perfect echilibrat, cum este de altfel. El le-a poruncit creaturilor Sale să caute echilibrul în viața lor, să-și ferească inimile pentru a nu deveni aspre și să se abțină de la înclinarea către una din cele două extreme: materialitate și spiritualitate.

Încă nu ai ales?

Aceasta a fost o prezentare a juzului 27 (a 27-a parte) a Coranului și a surelor lui, care ne îndeamnă să alegem, și ne impune întrebări precum:

- Vei alege calea ce duce către Rai sau către Iad? (Sura Qaf și sura At-Tur).
- Ai vrea să fii unul dintre oamenii mâinii Drepte sau dintre oamenii care tăgăduiesc? (Sura Al-Waqi'a).
- Vei prefera binecuvântările sau nenorocirile? (Sura Ar-Rahman și sura Al-Qamar).
- Ai dori să-ți obții cunoștințele din surele revelate sau din sursele îndoielnice suspicioase? (Sura An-Nejm).
- Vei alege generozitatea lui Allah și răsplata Lui sau privarea (lipsirea de rizq). (Sura Adh-Dhariyat).
- Vei alege materialismul excesiv, spiritualitatea excesivă sau o cale de echilibru între cele două? (Sura Al-Hadid).
- În final noi apelăm la Allah (SWT) pentru a ne ajuta să facem alegerea corectă și să ne facă să ne folosim de ceea ce am învățat din surele juzului 27.

Surele părții douăzeci și opta

Am ajuns la cea de-a douăzeci și opta parte. Surele acestei părți toate au aceeași temă, așa cum am văzut și în partea anterioară.

Ideea principală: apartenența la Islam

Surele din a douăzeci și opta parte, toate au o singură idee principală: sentimentul de apartenență la Islam.

Ca și cum sensul este: după ce voi, musulmani, ați cunoscut Coranul și ați înțeles esența religiei lui Allah (SWT), acum trebuie să aparțineți lui. Unii oameni se pot gândi că ei aparțin Islamului, deoarece ei îndeplinesc toate actele de adorare obligatorii cum ar fi rugăciunea zilnică obligatorie, postul din luna Ramadan, dar ei scapă din vedere cu adevărat un punct. Este o mare diferență între “eu mă rog (îmi îndeplinesc Rugăciunea)” și “eu postesc” pe de o parte, și “eu aparțin Islamului” pe de altă parte.

Apartenența la Islam înseamnă iubirea lui Allah și a Profetului Muhammed (SAWS) mai mult decât orice altceva, și iubirea tuturor tovarășilor musulmani, deoarece ei aparțin aceleiași religii ca și tine. Apartenența la Islam necesită ca omul să nu fie fascinat de alte culturi, deoarece el trebuie să fie mândru că aparține propriei lui religii. Pe scurt, în cea de-a douăzeci și opta parte este vorba de faptul că trebuie să te ții de propriile tale credințe și că nu trebuie să-i urmezi orbește pe alți oameni sau alte culturi. Nu trebuie să se înțeleagă, totuși că musulmanii trebuie să fie dușmani față de alții; ei sunt pur și simplu încurajați să-și păstreze propria lor identitate, gândire și valori fără să nemulțumească (ofenseze) orice alt grup. Este uimitor cum această parte a Sfântului Coran explică clar cum trebuie să căutăm un echilibru între cum să ne ținem de propriile noastre credințe și să nu fim ostili față de alții.

Seria surelor care ilustrează “apartenența”:

Există nouă sure în această parte. Dacă ne uităm la titlul lor putem vedea că ele formează o serie strâns legată cu “apartenența”, ca un factor comun:

1. Sura Al-Jumu'a (“Vinerea”), sura As-Saff (sura “liniei de luptă”), sura Al-Haşr (“Adunarea”): o chemare la unitate, colaborare și efort comun.
2. Sura Al-Mumtahana (sura “Celei încercate”): un test de apartenență.
3. Sura Al-Munafiqun (“Ipocriții”): un avertisment împotriva ipocrițiilor; bolile sociale care îi pot diviza pe musulmani, îi pot despărți și îi pot îndepărta de religia lor.
4. Surele At-Tehrim (“Interdicția”), At-Talaq (“Divorțul”), At-Taghabun (“Pierderea și câștigul reciproc”): un avertisment împotriva faptului de a nu îți schimba direcția de la apartenența la Islam și de a nu fi distras de plăcerile vieții (copii, soți-soții și avere).

Aceste sure, în special At-Talaq și At-Tehrim se concentrează asupra importanței familiei. Cea din urmă este punctul de începere a unei tovarășii și a unei asocieri între membrii societății. Cu alte cuvinte “apartenența” începe cu o familie musulmană puternică, solidă și se încheie cu o comunitate musulmană unită.

Rolul femeilor în cadrul “apartenenței”:

Printre întrebările legate de această parte este faptul că ea începe cu povestea unei femei care se plânge de faptul că soțul ei o tratează aspru, urât (Sura Al-Mujadile), apoi ea se încheie cu sura At-Tehrim care oferă două roluri model pentru femei: soția lui Faraon și Meryem (Maria), fiica lui Imran.

Problema comună aici o reprezintă femeile; ele sunt cele care îi fac (îi nasc) pe bărbați, cele care cresc copiii și îi învață semnificația apartenenței. Dacă femeile ar cunoaște valoarea lor în Islam, dacă ar ști cum Islamul le onorează, ele ar aparține cu adevărat lui și ar răspândi această noțiune de apartenență la Islam întregii comunități (Ummah).

Din această cauză, această parte începe prin recurgerea la drepturile femeilor (în sura Al-Mujadile) și se încheie prin stabilirea asemănării dintre două femei. Dacă femeile ar fi luat în seamă drepturile lor și rolul lor în această religie, ele ar fi răspândit în consecință această tovarășie tuturor oamenilor.

Femeile în surele Coranului:

În părțile anterioare am văzut cum cele mai multe sure din Coran se concentrează asupra rolului femeilor. În sura Al-'Imran (Familia lui 'Imran), în care s-a discutat despre “stabilitate (fermitate)”, Meryem și soția lui 'Imran erau două exemple de fermitate. În sura An-Nisa' (Femeile), cel mai important aspect al dreptății, tema dominantă a fost cea a tratării femeilor cu dreptate. Sura An-Neml, care discută despre perfecțiunea civilizației, o laudă în mod evident pe regina din Sebe' pentru modul în care i-a guvernat cu dreptate pe oamenii ei și i-a condus în cele din urmă la credința în Allah (SWT).

Observi cum Islamul acordă o mare atenție femeilor, și cum Coranul le prezintă ca pe o temă centrală în multe din surele lui? Deși toate acestea sunt evidente, încă mai există unii cinici care spun: “Li se acordă vreo atenție femeilor în Coran? De ce Coranul se adresează întotdeauna bărbaților? De ce folosește întotdeauna forma masculină?” Acestor oameni le răspundem: în limba arabă, forma generală de adresare folosită este cea masculină.² Astfel, Coranul se adresează atât bărbaților cât și femeilor folosind forma masculină. Cu toate acestea, întotdeauna se accentuează faptul că ei sunt parteneri în Islam; nu numai asta, dar și faptul că femeile au un rol chiar mai important, din moment ce ele sunt cele care răspândesc de fapt această noțiune de a fi o parte integrală a societății, așa cum s-a arătat în această parte.

² În limba arabă, ambele sexuri pot fi adresate folosind un singur pronume, cel masculin. În arabă, diferența dintre masculin și feminin nu este numai la pronumele personale de forma a treia, ci de asemenea și la adjective și la conjugarea verbelor. Ar fi foarte greu să folosim ambele forme de fiecare dată. Este de asemenea o realitate faptul că un grup de bărbați și femei sunt adresați prin folosirea pronumelui personal masculin la plural.

= Sura Al-Mujadile (“Disputa”)=

Originea apartenenței: Drepturile femeilor

Obiectivul acestei sure este: renunțarea la toate celelalte religii sau metodologii psihologice și rămânerea atașat de Islam.

Sura începe cu povestea unei dispute familiale; o femeie care se plânge de soțul ei Profetului Muhammed (SAWS). Soțul ei i-a spus ei: “Jur că de azi înainte, tu ești pentru mine asemenea spatelui mamei mele.”³ Acest lucru înseamnă că el nu o va mai putea trata ca pe soție de acum încolo, în sensul fizic și sexual. O mare nedreptate, într-adevăr! Acesta era unul dintre obiceiurile demne de dispreț ale perioadei pre-islamice și din păcate încă mai este prezent în cadrul societății din Al-Medine și în Arabia Saudită. Astfel, această sură a fost revelată de deasupra celui de-al șaptelea cer pentru a restitui drepturile femeilor: **“Allah a auzit vorbele aceleia (Khaulā bint Tha’lebe) care discută cu tine în privința bărbatului ei (Aus bin As-Sâmit) și se plânge lui Allah. Și Allah aude discuția voastră, căci Allah este Cel Care Aude Totul și Vede Totul.” (Coran 58:1).**

Poți observa adevărata valoare a femeilor în Islam? Această femeie discuta cu Profetul (SAWS), și această sură a fost numită după ea, nu este acesta un privilegiu? Apoi verdictul lui Allah (SWT) a fost revelat de deasupra celui de-al șaptelea cer restituindu-i dreptul ei înapoi. Ce legătură au toate acestea cu problema apartenenței?

Partea a douăzeci și opta începe prin apărarea unei familii amenințată de o despărțire. Apăra o femeie care este subiectul unei nedreptăți în cea mai intimă situație a căsniciei ei. Acest lucru a fost făcut din două motive:

1. Prima cerință pentru “apartenență” este o familie puternică solidă capabilă să păstreze legătura societății cu religia.
2. Recunoașterea valorii femeilor și acordarea drepturilor lor intensifică dragostea lor pentru Islam și sentimentele lor de apartenență la Islam. În consecință, acest lucru le încurajează să răspândească aceste sentimente întregii comunități.

Cel de-al cincilea verset – imediat după versetele de *az-zihar*⁴ - îi avertizează pe aceia care se poartă urât cu soțiile lor: **“Aceia care se împotrivesc lui Allah și Trimisului Său vor fi doborâți așa cum au fost doborâți și cei de dinainte de ei. Noi am pogorât semne limpezi, iar necredincioșii vor avea parte de pedeapsă umilitoare.” (Coran 58:5).**

Aproape de sfârșitul surei, același avertisment este repetat: **“Aceia care se împotrivesc lui Allah și Trimisului Său, aceia sunt dintre cei mai umiliți.” (Coran 58:20).**

De partea cui ești? De partea lui Allah (SWT) sau de partea lui Șeytan (Satana)? Cine este adevăratul tău aliat?

³ Însemnând: nu îmi mai ești permisă de acum încolo ca să mă apropi de tine ca soție.

⁴ Acest termen descrie situația în care un soț face un jurământ: “Tu ești pentru mine asemenea spatelui mamei mele.” Deci, soția lui nu-i mai este de acum încolo permisă pentru o relație intimă. Versetele inițiale ale surei Al-Mujadile, care descriu toată această situație, sunt numite “versetele az-zihar”.

- Ești de partea lui? **“Șeitan a pus stăpânire peste ei și i-a făcut pe ei să uite pomenirea lui Allah. Aceștia sunt ceata lui Șeitan și ceata lui Șeitan sunt ce-i pierduți!”(Coran 58:19).**
- Sau de partea Lui? **“... Aceștia sunt ceata lui Allah, iar ceata lui Allah sunt aceia care vor izbândi.” (Coran 58:22).**

Folosirea cuvântului “grup (ceată)” arată că Islamul nu înseamnă numai acte individuale de adorare: rugăciunea și postul. Musulmanii ar trebui să se unească în ceata lui Allah și să aparțină ei; ei ar trebui să respingă cu putere grupul lui Satana. În acest fel vom atinge obiectivul surei și ne vom număra printre aceia care prosperă, inșallah (dacă Allah dorește).

Pericolul amenințător al ipocriziei:

Ni se cere să declarăm supunere totală față de Allah (SWT) pe de o parte, și să renunțăm la atei pe de altă parte. Sura ne avertizează împotriva acelor care poartă mască pentru a-și ascunde adevăratele lor fețe, aceștia sunt ipocriții. Ei reprezintă amenințarea ascunsă care poate să pună în pericol frăția și unitatea noastră: **“Oare nu i-ai văzut pe aceia care și-au luat ca ajutor un neam pe care Allah este mâniat? Ei nu sunt nici dintre voi, nici dintre ai lor și ei jură cu minciună și ei știu (aceasta).” (Coran 58:14).** Prima problemă în legătură cu ipocriții constă în credința și relația lor cu dușmanii lui Allah (SWT). De aceea Allah (SWT) spune: **“Allah le-a pregătit lor pedeapsă aspră. Și ce rău (lucru este) acesta pe care îl fac ei!” (Coran 58:15).**

Versetele îi demască pe ei: **“... și zic în sinea lor: “De ce ne pedepsește Allah pentru ceea ce spunem?” Gheena va fi de ajuns pentru ei și vor arde în ea! Și ce loc rău (este acesta)!” (Coran 58:8).**

Semnele ipocriziei:

Această sură a fost revelată pentru a-i avertiza pe credincioși împotriva az-zihar -ului⁵, un fenomen care asemănător cu *najwa* (a unelti sau a sfătui în secret), reprezintă o formă de ipocrizie socială. În această privință, Allah (SWT) spune: **“Vorba în taină este de la Șeitan, pentru ca cei care au crezut să se întristeze, însă el nu le poate pricinui nici o pagubă fără de voia lui Allah. Și în Allah să se încredă dreptcredincioșii!” (Coran 58:10).**

“Allah a auzit”:

Din aceste cuvinte înțelegem că sura se concentrează pe știința fără margini a lui Allah (SWT) și realizarea Lui a tot ce există. Prin aceasta se intenționează să te determine pe tine să afli că Allah (SWT) cunoaște secretul și chiar ceea ce este mai departe de acesta, pentru ca tu să nu ai alți aliați decât pe musulmani, nici măcar în gândurile tale. Sura începe cu ceea ce poate fi trades precum: **“Allah a auzit vorbele aceleia care discută cu tine în privința bărbatului ei...” (Coran 58:1).** Allah (SWT) spune, de asemenea, **“Oare nu vezi că Allah știe tot ceea ce se află în ceruri și ceea ce se află**

⁵ S-a explicat în nota de subsol anterioară

pre pământ? Nu există discuție în taină între trei fără ca El să fie al patrulea...”(Coran 58:7).

Observă alegerea numelor lui Allah (SWT) în această sură. Cele mai multe dintre ele reflectă știința lui infinită și **“... Allah este Cel Care Aude Totul și Vede Totul” (Coran 58:1) – “...Allah este bine știutor a ceea ce faceți” (Coran 58:3) – “Allah este la toate Martor” (Coran 58:6) – “Allah este a toate știutor” (Coran 58:7).**

Declararea supunerii:

Sura se încheie cu un verset crucial despre supunerea totală față de Allah (SWT) și nevoia de a renunța la toți dușmanii Lui: **“Nu vei afla nici un neam (de oameni) care cred în Allah și în Ziua de Apoi și care să-i ia ca prieteni pe cei ce se împotrivesc lui Allah și Trimisului Său, chiar dacă ar fi părinții lor, fiii lor, frații lor sau stirpea lor.” (Coran 58:22).** Este un ton al unei muștrări puternice pe care în mod rar îl auzim în Coran. Să nu iubești niciodată pe cineva care este împotriva religiei tale. Nu este vorba numai de faptele tale, ci și de emoțiile tale, de asemenea. Trebuie observat că aceasta include metodologii, culturi și civilizații care se opun Islamului. Dacă acestea nu reprezintă nici o amenințare sau dacă nu se luptă cu noi, atunci nu este nici un rău să întreținem relații cu ei, așa cum vom vedea mai târziu în sura Al-Mumtehine. Totuși, dacă ei se opun lui Allah și Trimisului Său, chiar dacă ei fac parte dintre rudele cele mai apropiate sau dintre cei mai intimi prieteni, ni se cere să renunțăm la ei. Dacă facem asta, Allah (SWT) ne va aduce vești bune: **“... În inimile acestora El a prescris credința și i-a întărit pe ei cu duh (Ruh – dovezi, lumină și adevărată călăuzire) de la Sine. Și El îi va ajuta să intre în grădini pe sub care curg pâraie și veșnic vor avea sălaș în ele. Allah este mulțumit de ei și ei sunt mulțumiți de El. Aceștia sunt ceata lui Allah, iar ceata lui Allah sunt aceia care vor izbândi.” (Coran 58:22).**

Aceasta a fost sura Al-Mujadile. Ea a început cu relatarea incidentului unei femei care s-a plâns de soțul ei Trimisului lui Allah (SWT) și cum Islamul i-a restituit ei drepturile, și a încheiat prin punerea unei întrebări: Tu, cititor al Coranului, de partea cui ești? Îi cerem lui Allah (SWT) să ne dăruiască calitatea completă de membru al religiei Lui.

= Sura Al-Haşr (Sura “Adunării (reunirii)”) =

Sura Al-Haşr ne spune povestea evreilor din Banu An-Nadir și cum au fost ei izgoniți din Medine după încălcarea unui tratat încheiat cu Profetul (SAWS). Sura se adresează către două grupuri de oameni:

1. Aceia care i-au ajutat și i-au sprijinit pe trădători; ipocriții.
2. Aceia care au rămas fermi și au renunțat la dușmanii lui Allah (SWT); credincioșii.

Sunt sigur că poți vedea cum sensul apartenenței reprezintă o temă majoră în această parte. Haideți să examinăm aceste două grupuri a căror adevărată natură a fost revelată în această sură.

Ipocriții – legătură slabă

Când Profetul (SAWS) a vrut să-i alunge pe evrei, ipocriții au început imediat să negocieze cu ei. Aceste versete au fost revelate pentru a-i demasca pe ei: **“Oare nu i-ai văzut (O, Muhammed) pe cei fățarnici spunându-le fraților lor (prietenilor lor), care nu au crezut, dintre oamenii Cărtii: “Dacă veți fi alungați, vom ieși împreună cu voi și nu ne vom supune nimănui împotriva voastră, iar de se va purta luptă împotriva voastră, noi vă vom ajuta ”? Și Allah este Martor că ei sunt mincinoși!” (Coran 59:11).** Observă folosirea frazei **“prietenilor lor”**; ipocriții nu mai sunt prietenii credincioșilor de acum încolo; ei aparțin necredincioșilor. Ca și cum versetul te întreabă: De partea cui ești? Cărei părți îi aparți?

Versetele continuă să demasce falsitatea și înșelăciunea lor: **“Dar dacă ei sunt alungați, nu vor ieși împreună cu ei, iar dacă se va purta luptă împotriva lor, nu le vor veni în ajutor. Și dacă le-ar veni în ajutor, ei vor întoarce spatele fugind, așa încât ei nu vor primi nici un ajutor. Voi (stârniți) în piepturile lor mai multă spaimă decât Allah. Aceasta pentru că ei sunt un neam (de oameni) care nu pricep.” (Coran 59:12-13).**

Necredincioșii nu vor forma o puternică supunere (credință) sau o legătură împreună, pur și simplu pentru că ei duc lipsă de credință și de tovarășie pentru a face asta. Ei vor renunța unul la altul, la fel ca și Satana care va avea aceeași reacție față de cei care-l urmează: **“(Ei sunt) asemenea lui Șeitan, când îi zice omului: “Fii fără credință!”, iar după ce el rămâne necredincios, el zice: “Eu nu am nici o vină în privința ta! Eu mă tem de Allah, Stăpânul lumilor!” (Coran 59:16).**

Credincioșii – o legătură puternică:

Alternativa este deci să aparți grupului lui Allah (SWT): **“ (Și din acestea se cuvine) și muhajiriților săraci care au fost alungați din căminele lor și de la averile lor, căutând îndurare și mulțumire de la Allah și ajutându-L pe Allah și pe Trimisul Său. Aceștia sunt cei iubitori de Adevăr.” (Coran 59:8).** Aceasta este manifestarea maximă a apartenenței în cuvinte și fapte. Poți să observi asta? **“Cât despre aceia care, înainte de ei, s-au statornicit în Casă și în credință și i-au iubit pe aceia care s-au dus în pribegie la ei, nu au avut în piepturile lor nici o supărare pentru ceea ce li s-a dat lor, ci i-au preferat pe ei lor înșiși, chiar dacă ei erau în nevoie. Iar aceia care se feresc de zgârcenia propriilor suflete, aceia sunt cei care izbândesc” (Coran 59:9).**

Al-Muhajirun (imigranții) au avut o puternică apartenență la Islam; ei și-au părăsit căminele lor și s-au dus la Medine, unde au fost binecuvântați de o întâmpinare extrem de călduroasă din partea Ansarilor (cei care i-au ajutat pe muhajiriți). Ansarii au avut, de asemenea, un puternic simț de apartenență; ei i-au primit pe frații și pe surorile lor în Islam, în ciuda sărăciei lor și a situației economice precare. De-a lungul istoriei, imigrarea este însoțită de obicei de probleme și antagonism între imigranți și cetățenii originali. Totuși, relația dintre muhajirini și ansari a fost exemplară; a fost plină de altruism, iubire și sacrificiu.

Următorul verset ne arată unitatea acestei comunități (Ummah) de-a lungul următoarelor generații: **“Și acelora care au venit după ei și au zis: “Doamne, iartă-ne nouă și fraților noștri care ne-au luat-o înainte întru credință și nu ne lăsa în**

sufletele noastre nici un fel de pizmă față de aceia care au crezut! Doamne, Tu ești Iertător și Îndurător!” (Coran 59:10).

Poți să observi cât de frumos descrie Coranul caracteristicile credincioșilor? Poți să observi cum ne arată faptul că toate generațiile comunității noastre urmează aceeași idee, aceeași metodologie? Chiar și în diferențele noastre, Allah (SWT) ne spune că nu trebuie, în nici un caz, să-i înjosim pe aceia care ne-au precedat, ci trebuie să spunem în schimb: : **“Și acelora care au venit după ei și au zis: “Doamne, iartă-ne nouă și fraților noștri care ne-au luat-o înainte întru credință și nu ne lăsa în sufletele noastre nici un fel de pizmă față de aceia care au crezut! Doamne, Tu ești Iertător și Îndurător!” (Coran 59:10).** Poți să observi marea diferență dintre cele două părți (grupuri)? Grupul credincioșilor se va sacrifica cu plăcere de dragul fraților și unității lor, în timp ce grupul acelora care îi iau ca aliați pe dușmanii lui Allah (SWT) îi vor trăda pe aliații lor, de îndată ce vor avea ocazia să facă asta.

“Dacă am fi trimis Noi acest Coran unui munte...”:

Urmează apoi un alt verset deosebit; un verset care ne înlăcrimează inimile de teama de Allah (SWT): **“Dacă am fi trimis Noi acest Coran unui munte, l-ai fi văzut tu umilindu-se smerit și desplicându-se de frica lui Allah. Și aceste pilde le dăm Noi oamenilor pentru ca ei să cugete.” (Coran 59:21).** Ce legătură are acest verset cu alungarea lui Banu An-Nadir? Evreii au crezut că fortăreața lor îi va proteja pe ei împotriva credincioșilor, deoarece Allah (SWT) spune: “ ... iar ei și-au închipuit că cetățile lor îi vor apăra de Allah...” (Coran 59:2). Acest verset îi întreabă: Cum ați putea vreodată să credeți că aceste cetăți (fortărețe) v-ar proteja de mânia lui Allah (SWT)? Acest Coran poate să sfârșe munții în mici particule, dar ce să mai vorbim de cetățile voastre? Nimeni în afară de Allah (SWT) nu poate să garanteze victoria și alianța.

“El este Allah...”:

În încheiere urmează trei versete magnifice cu cele mai frumoase nume ale lui Allah (SWT), fiecare dintre ele arată Puterea, Gloria și Măreția lui Allah (SWT): **“El este Allah, afară de care nu este alt dumnezeu, Știutorul celor văzute și al celor nevăzute. El este Cel Milostiv și Îndurător. El este Allah, afară de care nu este alt dumnezeu: Stăpânitorul, Cel Sfânt, Veghetorul, Cel Tare, Atotputernicul, Cel Preaînalt. Mărire lui Allah! El este mai presus de ceea ce voi Îi asociați. El este Allah: Făcătorul, Creatorul, Dătătorul de chipuri. Ale lui sunt numele cele mai frumoase. Pe El Îl laudă cele din ceruri și cele de pre pământ. El este cel Puternic și Înțelept.” (Coran 59:22-24).** Sura a început prin slăvirea și exaltarea lui Allah (SWT): **“Cele din ceruri și cele de pre pământ Îi aduc laudă lui Allah, căci El este Cel Puternic și Înțelept.”** și a încheiat în același fel: **Pe El Îl laudă cele din ceruri și cele de pre pământ. El este cel Puternic și Înțelept.” (Coran 59:24).** Ca și cum finalul acestei sure se concentrează pe o singură temă: De ce nu vrei să-i aparți lui Allah (SWT), El Care are cele mai frumoase și cele mai minunate nume? Aparține-I lui Allah (SWT) și nimănui în afară de El!

= Sura Al-Mumtehine (Sura “Celei încercate”) =

Obiectivul surei Al-Mumtehine este foarte evident încă de la început: **“O, voi cei care credeți! Nu-i luați ca aliați pe dușmanul Meu și pe dușmanul vostru (necredincioșii și politeiștii)...” (Coran 60:1)**. Desigur, poți vedea că tema alierii cu musulmanii și renunțarea la necredincioși este proeminentă de-a lungul acestei părți. Astfel, această sură ne aduce patru teste de apartenență:

1. Hatib ibn Abi Balta’a.
2. Femeile care au imigrat.
3. Balanța dintre loialitate și renunțare.
4. Femeile credincioase, înainte de momentul când ele au făcut promisiunea alierii.

Haideți să examinăm aceste teste împreună.

Hatib ibn Abi Balta’a și dezvăluirea secretelor:

Profetul (SAWS) a pregătit în secret o armată pentru a-i surprinde pe necredincioși și pentru a intra în Mekke, iar aceștia din urmă să capituleze și să nu aibă loc nici o vărsare de sânge în Moscheea Sfântă. Totuși, unul dintre companioni (Hatib ibn Abi Balta’a) a trimis un mesaj secret familiei sale din Mekke, avertizându-i pe ei în legătură cu atacul. Întreaga situație a testat loialitatea acestui credincios. Acest verset a fost revelat pentru a-l reproșa pentru ceea ce a făcut: **““O, voi cei care credeți! Nu-i luați ca aliați pe dușmanul Meu și pe dușmanul vostru (necredincioșii și politeiștii), arătându-le lor prietenie, în vreme ce ei au tăgăduit Adevărul ce a venit la voi! Ei îl alungă pe Trimis, precum și pe voi pentru că voi credeți în Allah, Stăpânul vostru...” (Coran 60:1)**. Apoi urmează o avertizare pentru aceia care îi vor lua ca prieteni pe dușmanii lui Allah (SWT): **“Dacă ați ieșit pe calea Mea și căutând mulțumirea Mea, (atunci nu-I luați pe ei aliați și nu) vorbiți cu ei într-un ascuns, din cauza prieteniei, în vreme ce Eu știu atât ceea ce tăinuți, cât și ceea ce mărturișiți pe față. Acela dintre voi care face aceasta răătăcește de la drumul cel drept.” (Coran 60:1)**.

Ceea ce este de remarcat în legătură cu versetul este faptul că el îl mustră pe Hatib cu un ton blând. Allah l-a asigurat pe el, pe neamul lui și pe noi că el este încă considerat un credincios: **“O, voi cei care credeți!”**. Versetul afirmă, de asemenea, că dușmanii lui Allah sunt și dușmanii lui: **“Nu-i luați ca aliați pe dușmanul Meu și pe dușmanul vostru (necredincioșii și politeiștii)...”**. Mai mult, îi amintește de mulțumirea lui Allah (SWT): **“Dacă ați ieșit pe calea Mea și căutând mulțumirea Mea...”** Vezi cum a tratat Coranul această problemă, care ar fi putut fi considerată o “mare trădare” în codurile militare din zilele noastre? A tratat-o într-un mod blând și prietenos.

“Ați avut voi o pildă frumoasă în Ibrahim (Avraam) și în aceia care au fost alături de el, atunci când ei au zis către neamul lor: “Noi ne lepădăm de voi...””:

Allah (SWT) ne prezintă apoi un exemplu plin de tovarășie în religia lui Allah (SWT) și de renunțare la toate celelalte moduri de viață: **“Ați avut voi o pildă frumoasă**

în Ibrahîm (Avraam) și în aceia care au fost alături de el, atunci când ei au zis către neamul lor: “Noi ne lepădăm de voi și de cele pe care voi le venerați în locul lui Allah. Ne lepădăm de voi. Dușmănia și vrajba s-au ivit între noi pentru totdeauna, până când voi veți crede numai în Allah!” Dar (nu vă țineți) de cuvântul lui Avraam către tată său: “Mă voi ruga de iertare pentru tine cu toate că eu nu voi avea nici o putere pentru tine la Allah!” Doamne, în Tine ne încredem, și la Tine ne întoarcem cu căință și la Tine este întoarcerea (în Ziua de Apoi).” (Coran 60:4).

Cred că acum poți vedea că toată partea a douăzeci și opta este o prezentare a exemplelor acelor care au aparținut Islamului și a celor care nu au aparținut. Tineri și tinere, insist asupra faptului că, înainte să terminați citirea Coranului, a regulilor stabilite de către Allah (SWT), trebuie să pricepeți complet ideea alierii, întovărășirii cu musulmanii și renunțarea la necredincioși.

Testul credincioaselor înainte de a fi făcut promisiunea alierii (întovărășirii):

Acest test este motivul principal care se află în spatele titlului acestei sure: “Femeia încercată”. Ascultă ceea ce spune Allah (SWT): “**O, voi cei care credeți! Dacă vin la voi femei credincioase în pribegie, încercați-le pe ele! Allah știe mai bine credința lor. Și dacă aflați că ele sunt credincioase, nu le mai trimiteți înapoi la necredincioși.**” (Coran 60:10). Acest verset vorbește despre discuții, o problemă foarte importantă pentru orice societate care dorește să-și apere apartenența ei la Islam. Versetul i-a instruit pe musulmani să le testeze pe femeile imigrante, înainte de a le permite să fie o parte a comunității lor, pentru a garanta că nici un sceptic sau înșelător nu va fi permis în comunitatea musulmană. Femeile posedă cheile care duc către stabilitatea oricărei societăți. Ele sunt cele care au abilitatea de a menține solidaritatea și unitatea membrilor societăților lor, și de a apăra loialitatea și devotamentul față de religia lor. Acum poți să observi cum societatea musulmană le acordă importanță femeilor și le onorează? Poți să înțelegi rolul pe care îl joacă femeile în menținerea relației societății cu religia lui Allah (SWT)? Toate acestea sunt ilustrate atât de clar începând cu sura Al-Mujadile și până la sura Al-Mumtehine.

Testul dreptății cu nemusulmanii:

Pentru a nu interpreta greșit “loialitate totală versus renunțare” ca fiind o dușmănie față de nemusulmani sau fiind o renunțare la toți Oamenii Cărții ⁶ “*Ahlul-Kitab*”, chiar și la aceia dintre ei care nu luptă împotriva noastră, sura adaugă o regulă importantă în relația cu nemusulmanii: “**Allah nu vă oprește să faceți bine acelor care nu au luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și nu v-au alungat din căminele voastre și nici să fiți dreți cu ei, căci Allah îi iubește pe cei dreți.**” (Coran 60:8). Privește doar la marea Coranului. În acest verset: “**O, voi cei care credeți! Nu-i luați ca aliați pe dușmanul Meu și pe dușmanul vostru (necredincioșii și politeiștii)...**” (Coran 60:1) observăm “**să faceți bine acelor care nu au luptat împotriva voastră**” (Coran 60:8). Noi trebuie să fim dreți cu ei, deoarece “**căci Allah îi iubește pe cei dreți.**” La cine trebuie să renunțăm atunci, și cine ar trebui să fie dușmanii noștri?

⁶ Aceia care cred în Evanghelie și în Tora

“Însă Allah vă oprește să-i luați ca aliați pe aceia care au luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și v-au alungat din căminele voastre și au ajutat la alungarea voastră. Iar aceia care și-i iau ca aliați sunt nelegiuiți.” (Coran 60:9). Chiar și față de necredincioșii care arată dușmănie, ni se cere să dăm dovadă de raționament: **“Se poate ca Allah să aducă prietenie între voi și între aceia pe care voi i-ați ținut ca dușmani, căci Allah este Atotputernic și Allah este Iertător și Îndurător.” (Coran 60:7).**

Astfel sura caută un echilibru între apartenența la Islam și renunțarea la necredincioși. Trebuie să renunțăm la necredincioși care se luptă împotriva noastră, dar trebuie să-i tratăm pe cei care trăiesc împreună cu noi în pace, cu dreptate și iertare. În acest fel musulmanii nu vor înțelege greșit acest principiu important care diferențiază religia noastră.

Cât de departe mai ești încă de toate aceste teste? Cât de loial ești față de religia lui Allah (SWT) și cât de echilibrat ești în modul în care pricepi sensul apartenenței? Sau tu renunți la toți necredincioșii, chiar dacă sunt dușmani sau pașnici?

Încearcă să-ți pui aceste întrebări după ce citești sura Al-Mumtehine.

=Sura As-Saff (Sura „Liniei (de luptă)”) =

Însuși titlul surei explică: Musulmani, uniți-vă rândurile pentru a aduce victoria religiei lui Allah (SWT). Versetul central din această sură poate fi tradus precum: **„Allah îi iubește pe aceia care luptă pe calea Sa într-o linie (de luptă), de parcă ei ar fi o zidire întărită.” (Coran 61:4).**

Evreii⁷ și apartenența:

Sura vorbește despre evrei și despre cum Musa (Moise) (AS) a suferit din cauza credinței lor slabe și a sentimentului slab de apartenență la religia lui Allah (SWT): **„(Adu-ți aminte) când Moise a zis către neamul său: „O, neam al meu, pentru ce mă necăjiți, când știți că eu sunt Trimisul lui Allah la voi?”” (Coran 61:5).** Rezultatul a fost: **„Și când ei s-au abătut, Allah a făcut să se abată inimile lor, fiindcă Allah nu călăuzește neamul de nelegiuiți.” (Coran 61:5).**

Apoi Isa (Isus) (AS) a venit cu același mesaj la neamul lui: **„Și (adu-ți aminte) când Isus, fiul Mariei, a zis: „O, fii ai lui Israel! Eu sunt trimisul lui Allah la voi, întărind Tota de dinainte de mine și vestind un Trimis ce va veni după Mine și al cărui nume este Ahmed!⁸”” (Coran 61:6).** Cu toate acestea legătura lor slabă a persistat: **„Și când el (Ahmed) le-a adus semnele limpezi, ei au zis: „Aceasta este vrăjitorie răzvădită!”” (Coran 61:6).**

De ce nu te străduiești pentru unitate?

⁷ Beni Israel: descendenții lui Israel

⁸ Ahmed este cel de-al doilea nume al Profetului Muhammed – SAWS, iar din punct de vedere literal înseamnă: “Cineva care-L slăvește pe Allah mai mult decât alții”.

După aceasta urmează un verset crucial: **„Ei voiesc să stingă lumina lui Allah cu gurile lor, însă Allah întregește lumina Sa, chiar dacă necredincioșii nu voiesc.” (Coran 61:8).**

Sensul este foarte clar: Musulmani, trebuie să vă străduiți pentru unitate și să vă apărați religia, deoarece dușmanii voștri nu vor ca voi să vă uniți sau să fiți victorioși. Acum știți că Allah va aduce lumina religiei Lui la perfecțiune, chiar dacă necredincioșii vor sau nu, atunci de ce sentimentul vostru de apartenență la religie este atât de slab? Următorul verset aduce vești îmbucurătoare: **„El este Cel Care l-a trimis pe Trimisul Său cu călăuzirea și religia Adevărului, ca să o facă pe ea deasupra întregii religii, chiar dacă politeiștii nu voiesc.” (Coran 61:9).** Această religie îi va înfrânge pe dușmanii ei și va ieși în relief în mijlocul tuturor celorlalte religii și metodologii, așa că vino, grăbește-te, fă parte din această religie pentru ca în final, inșăAllah (dacă Allah dorește), să fii dintre aceia care izbândesc.

„Fiți ajutoarele lui Allah”:

Sura încheie cu o chemare adresată tuturor credincioșilor: Dovedește-ți apartenența! În acest verset Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Fiți ajutoarele lui Allah (pentru cauza lui Allah)” (Coran 61:14).** Rugăciunea și postul nu sunt suficiente; trebuie să te străduiești pentru cauza lui Allah (SWT). Această poruncă nu este limitată numai la comunitatea lui Muhammed (SAWS), ea a fost cerută și de la cei care i-au urmat pe toți ceilalți profeți cum ar fi Isa (AS): **„O, voi cei care credeți! Fiți ajutoarele lui Allah (pentru cauza lui Allah), așa cum a fost când a zis Isus, fiul Mariei, către apostoli: „Cine sunt ajutoarele mele în chemarea la Allah?” Și i-au răspuns apostolii: „Noi suntem ajutoarele lui Allah!” Atunci o parte din fiii lui Israel au crezut, în vreme ce o altă parte nu au crezut. Și Noi le-am dat ajutor acelora care au crezut, împotriva dușmanului lor, și au devenit ei biruitori.” (Coran 61:14).**

= Sura Al-Jumu'a (Întrunirea de Vineri) =

Obiectivul surei Al-Jumu'a este să accentueze solidaritatea și unitatea musulmanilor. Rugăciunea de Vineri (Al-Jumu'a) reprezintă simbolul unității musulmanilor care locuiesc într-un anumit cartier, județ sau țară. Musulmanii se întâlnesc săptămânal și ascultă predica de vineri (Al-Jumu'a), își întăresc legăturile dintre ei și discută problemele lor. Totuși, de ce acest înțeles lipsește în moscheile noastre? Vreau ca aceia care țin predica de Vineri să reia în considerare ceea ce fac pentru a atinge adevăratul scop ce se află în ea. Vreau ca aceia care se roagă, bărbați, copii sau femei să se ducă la fiecare Rugăciune de Vineri (Jumu'a) cu intenția de a-și reînnoi legăturile lor cu tovarășii lor musulmani.

Elemente esențiale la predica de Vineri (Al-Jumu'a):

Sura începe cu elementele esențiale care ar trebui să fie prezente în orice predică de Vineri. Ascultă cuvintele lui Allah (SWT): **„El este Cel Care le-a trimis celor fără**

știință de carte un Trimis (Muhammed - SAWS) dintre ei...” (Coran 62:2). Care este misiunea acestui Trimis? Care este misiunea oricăruia, care-l reprezintă la predica de Vineri: „...care să le recite versetele Sale, să-i curățească pe ei (de murdăria necredinței și a politeismului) și să-i învețe Cartea (Coranul) și Înțelepciunea (Al-Hikme – As-Sunna: situații legale, porunci și acte de adorare a Profetului Muhammed (SAWS)), după ce ei au fost mai înainte într-o rătăcire învederată.” (Coran 62:2). Deci, elementele sunt:

- Citirea Coranului și interpretarea lui.
- Purificarea sufletelor.
- Învățarea Tradiției Profetului (As-Sunna) și relatările lui (Ahadith).

„Grăbiți-vă la pomenirea lui Allah”:

Sura se încheie cu unul din cele mai importante lucruri pe care musulmanul ar trebui să-l facă pentru a-și dovedi apartenența lui la Allah: **„O, voi cei care credeți! Când se cheamă la Rugăciune, în ziua de vineri, grăbiți-vă la pomenirea lui Allah și lăsați negoțul!...” (Coran 62:9).** Unul din semnele ce demonstrează apartenența ta este nerăbdarea de a răspunde, de îndată ce chemarea la Rugăciune a fost făcută. Deci, veți fi uniți cu frații voștri musulmani din cartierul în care locuiți, lăsând în urma voastră toate problemele lumești care vă distrag atenția. Allah (SWT) spune în continuare: **„Aceasta este mai bine pentru voi, dacă (voiți să) știți.” (Coran 62:9).**

Sura ne spune povestea despre unii din companionii Profetului (SAWS), când l-au lăsat pe Profet să țină predica, iar ei s-au grăbit să întâmpine una din caravanele care intra în Mekke: **„Și dacă văd ei un negoț sau o petrecere, atunci se împrăstie ei înspre ea și te lasă pe tine (Muhammed-SAWS) în picioare (în timp ce ții predica religioasă de vineri). Spune: „Ceea ce se află la Allah este mai bun decât petrecerea și decât negoțul, iar Allah este Cel mai bun Înzestrător!”” (Coran 62:11).** Putem vedea că companionii, în ciuda devotamentului și statutului lor, erau oameni la urma urmei, la fel ca și noi. Se poate să fi fost distrași într-un moment de nevoie sau neliniște. Totuși, trăsăturile lor cele mai bune erau: căința rapidă și supunerea față de Allah (SWT).

„...Este ca pilda măgarului ce cară cărți”:

Pe de altă parte, sura prezintă un exemplu îngrozitor pentru aceia care sunt slabi în întovărășirea cu credincioșii: **„Pilda acelora care au fost încărcăți cu Tora și apoi nu au purtat-o pe ea este ca pilda măgarului ce cară cărți (dar nu înțeleg nimic din ele). Rea este pilda neamului (de oameni) care au socotit versetele (Ayat – dovezi, versete, semne sau revelații) lui Allah mincinoase, iar Allah nu călăuzește neamul de nelegiuți.” (Coran 62:5).**

Fii atent! Să nu fii unul dintre aceștia! Să nu participi la predica religioasă de vineri fără să fii conștient de importanța ei și fără să știi ce înseamnă de fapt Islamul. Aparține cu adevărat Islamului și prezintă semnele loialității tale și legătura cu religia ta prin intermediul Rugăciunii de vineri și prin interacțiunea ta cu frații tăi musulmani. Acesta a fost mesajul surei Al-Jumu'a. Fie ca Allah să reînnoiească aceste sensuri în inimile tinerilor, în fiecare vineri și cu fiecare predică de vineri.

= Sura Al-Munafiqun („Ipocriții”) =

Această sură scoate în evidență un avertisment împotriva unei boli sociale care poate fi dăunătoare pentru prietenia comunității prin distrugerea unității ei. Din această cauză sura începe, încă de la primul verset, să descrie minciunile și înșelăciunile ipocriților: **„Când vin la tine, fățarnicii zic: „Mărturisim că tu ești Trimisul lui Allah”. Însă Allah știe că tu ești Trimisul Său și Allah mărturisește că fățarnicii sunt mincinoși.” (Coran 63:1).**

„Însă Allah știe că tu ești Trimisul Său”:

Unii pot să gândească că există o repetiție în această parte: **„Însă Allah știe că tu ești Trimisul Său...”**. Cu toate acestea, în limba arabă, dacă vrem să evaluăm importanța unei anumite propoziții sau fraze, o ștergem pur și simplu și apoi vedem cât de mult afectează ea sensul.

Ștergerea părții subliniate din propoziție sugerează faptul că Allah (SWT) mărturisește că ipocriții sunt mincinoși în ceea ce mărturisesc. Aceasta va transforma, deci întregul înțeles, astfel că această parte este indispensabilă. Nici măcar un cuvânt sau o literă nu este în plus sau de prisos în întregul Coran; fiecare literă și fiecare cuvânt are își are scopul ei.

Punerea în pericol a loialității:

Privește la aspectele ipocriziei din viața lor așa cum s-a arătat în următorul verset: **„Dacă-i vezi, îți plac chipurile lor. Dacă vorbesc ascuți vorba lor. Dar ei sunt ca niște butuci rezemați... „(Coran 63:4). Ei și-au netezit și și-au lustruit aparențele, deși ei sunt ascunși în interior: „... și ei socotesc că orice strigăt este împotriva lor.” (Coran 63:4), din această cauză: „Ei sunt dușmanul! Deci ferește-te de ei!” (Coran 63:4).**

Următorul verset prezintă aroganța lor față de Islam și față de Trimisul lui Allah (SWT): **„Și dacă li se va zice lor „Veniți, căci Trimisul lui Allah se va ruga de iertare pentru voi!”, ei întorc capetele și îi vezi cum se îndepărtează îngâmfați.” (Coran 63:5).**

„Însă a lui Allah este puterea și a Trimisului Său și a dreptcredincioșilor”:

Liderul lor, Abdullah ibn Ubayy bin Salul a fost atât de impertinent încât la insultat pe Profet (SAWS): **„Ei zic: „Când ne vom întoarce la Medina, cel mai puternic de acolo îl va alunga pe cel mai umil.”” (Coran 63:8).** El a urmărit prin aceasta să spună că el este **„cel mai puternic”**, iar Profetul (SAWS), ferească Allah, este **„cel mai umil”**. Același verset contestă această afirmație: **„Însă a lui Allah este puterea și a Trimisului Său (Muhammed - SAWS) și a dreptcredincioșilor, dar fățarnicii nu știu” (Coran 63:8).** Acesta este un verset foarte puternic. Dacă nu simți măreția apartenenței la această religie, atunci ai grijă să nu posedezi una din trăsăturile ipocriziei. Adu-ți aminte de cuvintele lui Al-Faruq (Omar ibn Al-Khattab) când a zis: „Noi suntem

oamenii care am fost onorați cu Islamul, dacă ne străduim pentru glorie prin orice alte mijloace în afară de Islam, atunci cu siguranță că vom fi umiliți de către Allah (SWT).”

„Să nu vă abată averile voastre și copiii voștri de la pomenirea lui Allah!”

Sure se încheie prin menționarea lucrurilor care ne distrag de la apartenența la Islam, ca un preludiv al surelor At-Taghabun, At-Talaq și At-Tehrim, care discută această problemă în detaliu. Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Să nu vă abată averile voastre și copiii voștri de la pomenirea lui Allah! Cei care fac aceasta, aceia vor fi pierduți!” (Coran 63:9).**

Proprietățile (bani, avere ... etc.) și copiii au fost preocuparea majoră a ipocriților. Ai grijă fratele meu musulman! Nu lăsa ca aceste lucruri să-ți distragă atenția de la pomenirea lui Allah și de la adunarea ta împreună cu frații tăi credincioși, în caz contrar vei risca să devii tu însuși un ipocrit. Care este atunci soluția? Dăruirea din cele cu care ne-a înzestrat Allah: **„Și dăruieți din cele cu care v-am înzestrat Noi, înainte ca moartea să vină la unul dintre voi și să zică el: „Doamne, mai dă-mi un răgaz (să mă întorc la viața lumească) până la un termen apropiat, astfel încât să fac eu milostenie (sadaqa) și să fiu dintre cei drepti.”” (Coran 63:10).** Darea de pomană este cel mai bun scut de apărare a inimilor noastre împotriva bolii ipocriziei și a tuturor altor devieri.

**= Sura At-Taghabun („Pierderea și câștigul reciproc”) =
= Sura At-Talaq („Divorțul”) =
= Sura At-Tehrim („Interdicția”) =**

Așa cum am menționat anterior, aceste sure discută devierile care ne distrag pe noi de la apartenența noastră la Islam. Doar prin citirea titlurilor putem vedea că ele au legătură cu distragerile sociale.

Cel care este distras de banii săi, de soția sa, de copiii săi de la pomenirea lui Allah și a religiei lui, acesta este o persoană amăgită. El va suferi enorm în Ziua Pierderii și Câștigului reciproc: **„Ziua în care vă va aduna El pentru Ziua Adunării – aceea este Ziua pierderii și câștigului reciproc (de ex. pierdere pentru necredincioși, deoarece ei vor intra în focul Iadului și câștig pentru credincioși, deoarece ei vor intra în Paradis)” (Coran 64:9).**

„Averile voastre și copiii voștri sunt numai o ispită”:

Sura ne prezintă această realitate pentru ca noi să nu fi atrași de aceste plăceri lumești. Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Voi aveți printre soațele voastre și printre copiii voștri un vrăjmaș (care vă pot opri de la supunerea față de Allah!)” (Coran 64:14).** Apoi urmează următorul verset: **„Averile voastre și copiii voștri sunt numai o ispită și la Allah se află o mare răsplată.” (Coran 64:15).**

Remarcăm aici că, conform primului verset, numai unele dintre soțiile voastre și numai unii dintre copiii voștri vă sunt dușmani, dar nu toți. Totuși, ei toți sunt **„numai o ispită”**, iar aceia care vor trece peste acest test vor fi răsplățiți cu o minunată fericire, înșăAllah (dacă Allah dorește).

Așa cum în sura At-Taghabun mențiunea încercărilor este urmată de o poruncă de a oferi pomană: **„Deci, fiți cu frică de Allah atâta cât puteți, ascultați, fiți supuși și dăruiiți spre binele sufletelor voastre! Iar aceia ale căror suflete vor fi ferite de zgârcenie, aceia sunt cei care vor izbândi.” (Coran 64:16).** Allah (SWT) spune, de asemenea, ceea ce poate fi tradus precum: **„Dacă Îi veți face lui Allah un împrumut frumos, El vi-l va da înapoi înmulțit și vă va ierta pe voi, căci Allah este Mulțumitor și Blând.” (Coran 64:17).**

Dragi frați și surori, cheltuiți pe calea lui Allah (SWT) pentru a vă dovedi loialitatea față de religia și metodologia voastră, și pentru a vă păzi inima de atașamentul față de plăcerile lumești.

Nu-ți părăsi soția:

Pentru a face clar ca oamenii să nu înțeleagă greșit sura At-Taghabun și să creadă că ei trebui să-și părăsească soțiile și copiii pentru a se dedica adorării lui Allah (SWT), sura At-Tehrim oferă o explicație suplimentară: **„O, voi cei care credeți! Păziți-vă pe voi înșivă și familiile voastre de un Foc ale cărui vreascuri sunt oamenii și pietrele și peste care sunt îngeri neînduplecați și aspri, care nu se răzvrătesc împotriva lui Allah în ceea ce le poruncește și care fac ceea ce li se poruncește.” (Coran 66:6).** Nu vă părăsiți copiii sau soțiile, lăsându-i fără călăuzire și fără companie. Apucați-i de mână și conduceți-i către Calea cea Dreaptă, astfel încât să fiți toți salvați de Iad.

= Sura At-Talaq (Divorțul) =

Numele surei reprezintă una din cele mai comune forme ale dezbinării sociale. Totuși, sura declară faptul că noi trebuie să menținem solidaritatea în cadrul societății noastre și să nu ne certăm, chiar și în timpul divorțului. Observăm multe versete care se concentrează asupra faptului că noi trebuie să ne temem de Allah (SWT):

- **„... și fiți cu frică de Allah – Stăpânul vostru! (O, voi musulmani) ...” (Coran 65:1).**
- **„... Iar aceluia care este cu frică de Allah, îi va da El o ieșire (bună)” (Coran 65:2).**
- **„... Iar aceluia care este cu frică de Allah, aceluia îi face El lucrul său ușor.” (Coran 65:4).**
- **„... Iar aceluia care este cu frică de Allah, El îi va șterge faptele rele și îi va da lui mare răsplată.” (Coran 65:5).**

Această sură arată etica separării și divorțului în viața unei familii musulmane. Toate aceste principii se află sub o singură temă principală „frica de Allah”. Dacă nu ne temem de Allah, în asemenea circumstanțe, nu numai că vom dezbină o familie, ci acest lucru se va extinde de asemenea în întreaga societate.

= Sura At-Tehrim (Sura „Opririi”)=
= Rolul femeilor în cadrul apartenenței =

Sfârșitul părții a douăzeci și opta este legat de începutul ei: rolul femeilor în Islam. Le amintește femeilor că ele reprezintă legăturile care leagă societatea. Femeile musulmane sunt responsabile de ele însele și este datoria lor să aparțină (Islamului), de asemenea. Soții lor nu vor fi capabili să le ajute atunci când va fi făcută judecata; și ni se amintesc poveștile soțiilor lui Nuh (AS) și a lui Lut (AS): **„Allah le-a dat drept pildă pentru aceia care nu cred pe soția lui Noe și pe soția lui Lut, care s-au aflat sub oblăduirea a doi robi evlavioși dintre robii Noștri și care i-au viclenit pe ei, iar ei doi nu le-au putut fi de nici un ajutor la Allah. Și (li) s-a zis: „Intrați în Foc (laolaltă) cu ceilalți care intră!” ” (Coran 66:10).**

Pe de altă parte, observăm exact contrariul cu soția unui ateu și tiran Fir'aun (Faraonul); ea a fost o credincioasă loială: **„Și Allah a dat-o drept pildă pentru aceia care cred pe soția lui Faraon, care a zis: „Doamne, construiește-mi mie o casă lângă Tine în Rai și salvează-mă pe mine de faraon și de fapta sa și salvează-mă pe mine de neamul de nelegiuți!”” (Coran 66:11).**

Următorul exemplu este Meryem, fiica lui 'Imran, a cărei apartenență (la Islam) a fost simbolizată prin castitatea ei, modestia (Haya⁹) și prin adorarea ei: **„Și (la fel și) pe Meryem (Maria), fiica lui 'Imran, care a rămas neprihănită și am suflat în ea din Duhul Nostru. Și ea a crezut în cuvintele Domnului ei și în scripturile Sale și a fost ea dintre cei supuși cu statornicie.” (Coran 66:12).**

Îi cerem lui Allah (SWT) să ne binecuvânteze pe noi musulmanii cu mai multe femei asemenea celor două. Îi cerem lui Allah (SWT) să îi călăuzească pe tinerii acestei ummah (comunități) să citească cea de-a douăzeci și opta parte, să-i înțeleagă sensurile și să aparțină religiei lor și Coranului.

⁹ Termenul Haya' acoperă un număr mare de concepte care trebuie luate împreună; printre ele se numără: respectul de sine, modestia, timiditatea și morala, etc.

Surele părții douăzeci și nouă

Obligație legislativă:

Mesajul principal în această parte este despre necesitatea de a îndeplini Da'wa (chemarea oamenilor la Islam) și de a comunica ordinea Islamului întregii lumi. În partea anterioară am înțeles importanța apartenenței la Islam și am simțit dulceața loialității față de religia lui Allah (SWT). Acum trebuie să începem să le spunem altor oameni despre descoperirile noastre, să răspândim această lumină a adevărului cu fiecare strop de voință, înțelepciune și putere pe care-l deținem.

Da'wa este o îndatorire a tuturor musulmanilor, indiferent de cât de puțină este informația lor despre religie. Profetul Muhammed (SAWS) a spus: „Citați în numele meu, chiar dacă este doar un verset.”¹⁰ În prima zi din viața sa în calitate de musulman, Abu Bekr a chemat 6 dintre sahabe (companioni) la Islam, chiar dacă informația lui despre Islam în acel moment era mult mică puțină decât a voastră.

De exemplu, dacă știi un hadith în legătură cu importanța Rugăciunii (As-Salat), spune-l prietenilor tăi; împarte această informație! Vorbește despre iubirea lui Allah (SWT), despre frumusețea Raiului sau despre Ziua Judecării. Acestea sunt probleme foarte simple de discutat și nu trebuie să ai cunoștințe vaste. În partea a douăzeci și nouă vei găsi informații valoroase, partea (juzul) Tebarek¹¹.

= Sura Al-Mulk (Sura „Împărăției”) = = Cunoaște-L pe Cel la care chemi =

Prima sură a acestei părți îți spune despre Cel la care chemi; trebuie să-L cunoști pe Allah (SWT) înainte de a-i chema pe oameni la Islam. Trebuie să ajungi să-I cunoști Împărăția și Măreția Lui: **„Binecuvântat fie Acela care are în mâna Lui împărăția și este cu putere peste toate.” (Coran 67:1).**

Trebuie să știi cât de perfect a creat El Universul Lui: **„Acela care a creat șapte ceruri unul peste altul, fără să vezi nici o nepotrivire în creația Celui Milostiv. Întoarce-ți privirea! Oare vezi tu vreo crăpătură? Întoarce-ți iarăși privirea de două ori! Privirea se va întoarce la tine umilită și slabă!” (Coran 67:3-4).**

Privește la păsările de deasupra ta, privește la mărele ce te înconjoară și întrebă-te: „Cine poate controla toate acestea, în afară de Allah (SWT)?” Allah (SWT) spune: **„Oare nu văd ei păsările de deasupra lor întinzând și strângând aripile lor? Nu le poate ține pe ele decât Allah Cel Milostiv! El este Cel care le vede pe toate.” (Coran 67:19).** Allah (SWT) spune, de asemenea: **„Spune: „Ce credeți? De se va strecura apa voastră dimineața în adânc, cine vă va aduce apă de izvor?”” (Coran 67:30).**

Toate aceste înțelesuri pavează drumul pentru oricine intenționează să facă Da'wa. Umpleți inima cu iubire pentru Allah (SWT), înainte să începi să-i chemi pe alții la religia Lui.

¹⁰ Hadith autentic relatat de Bukhari: 3461.

¹¹ Partea a douăzeci și nouă este numită Tebarek, deoarece acesta este primul cuvânt care apare în prima sură a acestei părți. (Sura Al-Mulk).

**= Sura Al-Qalem (Sura „Calemului (obiect de scris)”
sau sura Nun =
= Maniere și comportament ale acelor care cheamă la Islam =**

Sura Nun expune principiile Da'wei, cu două exemple: pe de o parte Profetul Muhammed (SAWS) în calitate de model cu principii morale deosebite, iar pe de altă parte aceia care nu se țin de aceste principii și deci, nu câștigă nimic din Da'wa lor.

Allah (SWT) spune: **„Nu da ascultare celui care juruiește întruna și e vrednic de dispreț. Defăimător, care umblă cu clevetiri. Care împiedică binele, e nelegiuit, păcătos. Crdu, și, după toate astea, și bastard. Pentru că el are avere și copii!” (Coran 68:10-14).**

Această sură narează povestea unor oameni care au deținut o grădină frumoasă. Zgârcenia lor i-a forțat pe alți oameni să-i urască și în cele din urmă Allah le-a luat totul. Povestea ne avertizează să nu fim zgârciți. Zgârcenia este una din cele mai rele caracteristici pe care le poate avea cineva care cheamă la Islam. Îi împiedică eforturile în chemarea la Islam și îi împiedică pe oameni să-l asculte.

Pentru a face Da'wa un musulman trebuie să fie priceput (îndemânatic) în religia lui, și el poate atinge un astfel de nivel printr-o continuă învățare și citire. Din acest motiv această sură este numită „Calemul”, și tot din acest motiv ea este a doua sură care a fost revelată imediat după sura Al-Alaq, în care primul cuvânt al lui Allah (SWT) către Muhammed (SAWS) a fost „Citește!”. Cum putem afirma că suntem parte a acestei ummah (comunități), comunitatea „Citirii” și cum putem noi să răspândim religia ei fără să ne asumăm angajamentul de a citi și de a învăța?

**= Sura Al-Haqqa (Sura „Celei adevărate”)=
= Ziua Judecării=**

Această sură îți aduce o grămadă de informații despre cum îi poți chema pe frații tăi și pe surorile tale, și pe toți oamenii din jurul tău la Islam. Al-Haqqa este unul din numele Zilei Judecării. Reamintirea oamenilor de această zi este unul din cele mai importante mijloace pe care îl poți folosi pentru a înmuia inimile altora și pentru a-i trezi din somnul lor. Allah (SWT) spune: **„În Ziua aceea vă veți înfățișa și nimic din voi nu va fi ascuns.” (Coran 69:18).** Sura se îndreaptă rapid către soarta pe care o va avea fiecare, după ce i se va înmâna înregistrările: **„În ce-l privește pe acela căruia i se va da cartea sa în dreapta lui, el va zice: „Țineți, citiți cartea mea! Eu am crezut că voi primi răsplata mea!” Și el va avea parte de o viață plăcută. Într-o Grădină înălțată.” (Coran 69:19-22).**

Poți gusta victoria plăcută și îți poți imagina fericirea din ochii acestei persoane atunci când citești acest verset. De ce nu poți fi asemenea lui? De ce nu le spui altora să urmeze același exemplu?

Pe de altă parte putem observa: **„În ce-l privește pe cel căruia i se va da cartea sa în stânga lui, acela va zice: „Vai mie! Mai bine de nu mi s-ar fi dat cartea mea. Și de n-aș fi știut care este răsplata mea! Mai bine dacă ar fi fost (moartea mea) nestrămutată! Averele mea nu mi-a fost de nici un folos! Puterea mea a fost**

spulberată!” „Luați-l și puneți-l în lanțuri. Apoi lăsați-l să ardă în Iad! Apoi legați-l pe el cu un lanț de șaptezeci de coți măsură!” (Coran 69: 25-32).

Versete minunate! Contrastul dintre cele două cazuri este izbitor! Cu toate acestea, observă că Raiul este menționat prima dată. Înțelesul este că: îi ademenește mai întâi cu Raiul, apoi îi avertizează împotriva Iadului; încurajatorul este mult mai eficace decât intimidarea.

**= Sura Al-Me'arij („Drumurile înălțării”)=
= Importanța adorării în comparație cu manierele =**

Sura Al-Qalem ne spune despre trăsăturile acelor care îndeplinesc Da'wa, în timp ce sura Al-Me'arij ne spune despre un alt aspect al personalității lor: adorarea. Toți aceia care cheamă la Allah (SWT) trebuie să combine atât bunele maniere cât și adorarea regulată; să nu sacrifice una de dragul celeilalte. Sura ne oferă unele versete minunate care îi descriu pe adoratorii evlavioși: **„Omul a fost făcut nestatornic. Când are parte de rău, el este abătut. Iar când are parte de bine, el este zgârcit. Afară de cei care fac Rugăciunea. Care sunt stăruitori în Rugăciunea lor. Din a căror avere este un drept hotărât. Pentru cerșetor și pentru cel lipsit. Iar aceia care socotesc adevărată Ziua Judecării.” (Coran 70: 19-26). „Aceia vor fi cinstiți în Grădini.” (Coran 70:35).**

Putem observa că acestea sunt aproape aceleași trăsături menționate în sura Al-Mu'minun (Dreptcredincioșii). Ca și cum suntem întrebați: Care este statutul tău printre dreptcredincioși? Cât de departe mai ești încă de întrebările puse în partea a douăzeci și opta? Ți-ai întărit credința și ți-ai sporit adorarea înainte de a-i chema pe alții la Allah (SWT)?

Pe de altă parte, haideți să nu înțelegem greșit înțelesul: nu poți să efectuezi Da'wa până când credința ta nu este completă. Ibn Teymiyye (Allah să-l binecuvânteze!) a spus ceva foarte înțelept în legătură cu aceasta: „Să nu spună nici unul dintre voi că el nu va chema la Allah până când credința lui nu va fi completă. În acest caz el va fi obligat să aleagă una din cele două opțiuni: fie va sosi o zi când el va crede că, credința lui este completă, iar această zi va fi atunci când el este rățacit (de la calea cea dreaptă). Fie va muri fără ca el să-și completeze credința.”

Care este atunci soluția? Allah (SWT) spune: **„Sunteți cea mai bună comunitate care s-a ivit pentru oameni. Voi porunciți ceea ce este drept și opriți ceea ce este nedrept și credeți în Allah...” (Coran 3:110).** Soluția este pentru tine să efectuezi Da'wa, să lucrezi asupra manierelor tale și să-ți întărești credința; toate în același timp. Acestea nu intră în divergență cu îndeplinirea Da'wei. Din contră, chemarea la Allah și călăuzirea oamenilor către calea cea dreaptă te va ajuta în adorarea ta și în menținerea bunelor maniere.

După cum putem vedea, primele patru sure ale acestei părți ne spun despre trăsăturile acelor care fac Da'wa: cunoașterea lui Allah (SWT), competența în știință, credința în Ziua Judecării și folosirea încurajatorului mai mult decât intimidarea, toate acestea împreună cu o mare împărtășire a adorării și a manierelor. După această introducere ne îndreptăm către sura Nuh. Această sură ne prezintă un model al succesului în îndeplinirea Da'wei.

= Sura Nuh (Noe) =
= O descriere despre cum se face Da'wa =

Sura începe cu datoria divină cu care a fost desemnat acest profet deosebit: „**Noi, l-am trimis pe Noe la neamul său, (zicându-i): „Îndeamnă neamul tău, înainte de a se abate asupra lui o pedeapsă dureroasă!”**” (Coran 71:1). Apoi continuă cu descrierea vieții profetului Nuh (AS) în calitate de persoană care îndeplinește Da'wa. Haideți să examinăm împreună aspectele activității lui misionare și să învățăm de la acest profet cum să avem un simț de protecție față de religia lui Allah. Haideți să învățăm arta de a face Da'wa, așa cum ar trebui să fie.

Consacrarea pentru Da'wa:

Învățăm despre cum o adevărată persoană consacrată îndeplinește Da'wa: „**El a zis: „Doamne, eu am chemat neamul meu, noaptea și ziua.”**” (Coran 71:5).

De ce este menționată noaptea înaintea zilei? De obicei înfăptuim Da'wa noaptea? Acest verset ne spune că Nuh (AS) obișnuia să cheme la Allah (SWT) noaptea și zi fără pauză. Pentru el era o misiune de douăzeci și patru de ore. Totuși, tăgăduirea neamului său a fost atât de intensă: „**Însă chemarea mea nu a făcut decât să le sporească fuga.**” (Coran 71:6). Cu toate acestea, el nu s-a oprit niciodată: „**Și de câte ori i-am chemat ca să le ierți lor...**” (Coran 71:7). Observă folosirea cuvântului „de câte ori”. Îți arată cât de persistent a fost el: „**Și de câte ori i-am chemat ca să le ierți lor, ei și-au vârât degetele în urechi, s-au înfășurat în veșmintele lor și au stăruit și s-au arătat cu mare trufie.**” (Coran 71:7).

În ciuda respingerii neamului său, Nuh (AS) a fost persistent în îndeplinirea Da'wei: „**Apoi i-am chemat cu glas tare. Apoi le-am vorbit lor deschis și le-am vorbit lor în taină.**” (Coran 71: 8-9). Ca și cum el spunea: „Am încercat toate căile posibile; am vorbit cu ei în particular (în secret); am ținut conferințe pentru a-mi explica ideile; m-am adresat lor în grupuri și individual; am încercat totul!” Cu toate acestea „**nimeni în afară de câțiva nu a crezut**”, așa cum a fost și în sura Hud. Conform unor învățați numai 60 au crezut împreună cu el. Imaginează-ți! Aproape un singur credincios la fiecare 15 ani! Ce fel de refuz încăpățânat este acesta? Ce fel de consacrare și persistență în Da'wa este aceasta?

Sura Nuh accentuează un aspect important al Da'wei: continuă să îndeplinești Da'wa chiar dacă nu-ți răspunde nimeni. Ia-l pe Nuh (AS) drept modelul tău.

Arta Da'wei:

Sura continuă să descrie metodele folosite în Da'wa: „**Și le-am zis lor: „Rugați-vă de iertare Domnului vostru, căci El este Iertător. Pentru ca El să trimită asupra voastră cerul cu ploaie din belșug. Și pentru ca să vă dăruiască vouă averi și copiii și să vă dea vouă grădini și să vă dea vouă pâraie!”**” (Coran 71: 10-12).

În aceste versete, Nuh (AS) le dă oamenilor din neamul său vești îmbucurătoare că, dacă vor răspunde la chemarea lui Allah (SWT), acest lucru va fi pentru binele lor în această viață, nu numai în Viața de Apoi. Este ca și cum el le spune lor: „Nu iubiți voi

această lume? Nu sunteți voi atașați de ea? Atunci cereți-I iertare lui Allah pentru ca viețile voastre să înflorească.”

Apoi el încearcă o altă metodă: **„Ce este cu voi de nu vă rugați lui Allah, așa cum se cuvine. După ce El v-a creat pe voi în (mai multe) faze? Oare nu ați văzut voi cum a creat Allah șapte ceruri unul peste altul?” (Coran 71:13-15).**

Aproape că vă aud pe voi toți spunând: „Aceasta este exact asemenea surei Al-Mulk, iar importanța cunoașterii lui Allah și slăvirea Lui pentru ca noi să-i putem chema și pe alții la El...” Da. Privește la coerența încurcată a acestor sure! Apoi ce altceva?

„Allah v-a făcut pe voi să răsăriți asemenea ierburilor, din pământ.¹² Apoi vă va aduce pe voi înapoi la El și vă va face să ieșiți cu adevărat. (din nou în Ziua Reînvierii)” (Coran 71:17-18). Aceasta este o amintire a Zilei Judecății; același obiectiv ca al surei Al-Haqqa. Privește din nou la coerența încurcată. Sura Nuh ne oferă o descriere realistă a înțelesurilor discutate în surele precedente ale acestei părți.

Cauza dispariției:

Profetul Nuh (AS) explică în afirmația lui, motivul refuzului neamului său: **„Noe a zis: „Doamne, ei s-au arătat cu nesupunere față de mine și îl urmează pe acela ale cărui averi și ai cărui copii nu fac decât să-i sporească pierderea.”” (Coran 71:21).**

După cum putem observa, problema este universală; preocuparea de averi și copii. Este aceeași problemă discutată în sura At-Taghabun: **„O, voi cei care credeți! Voi aveți printre soatele voastre și printre copiii voștri un vrăjmaș! Deci, fiți cu grijă de ei!” (Coran 64:14).**

Sura se încheie cu o rugă. Aceasta este pentru a ne învăța că, pentru aceia care îndeplinesc Da’wa, efortul și strădania personală de a-și atinge scopul ar trebui întotdeauna să fie mână în mână cu ruga și întoarcerea la Allah (SWT), din moment ce El (SWT) este Cel care ne călăuzește.

„Doamne! Iartă-mă pe mine și pe părinții mei și pe cel care intră în casa mea cu credință, ca și pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase, și nu le spori nelegiuirilor (Zâlimun – politeiștii, rău făcătorii și necredincioșii) decât pierderea! ” (Coran 71:28). Privește cum cercul rugii (du’aului) devine mult mai larg, deoarece el de deplasează de la credincios către părinții și cunoștințele sale, apoi către credincioși: bărbați și femei. Într-adevăr, o sură deosebită și o descriere minunată pentru oricine îndeplinește Da’wa pentru a extrage lecții și exemple folositoare.

= Sura Al-Djinn =

Partea a douăzeci și noua ne face cunoștință cu un alt grup care îndeplinește Da’wa: djinnii. Unii extraordinari, într-adevăr! Sura te întreabă, de asemenea: „Nu ești gelos pe ei?” Cum pot djinnii să răspundă chemării și s-o transmită mai departe, în timp ce tu ești orb și detașat de ea? Ascultă ce spune Allah (SWT): **„Spune: (O, Muhammed - SAWS) „Mi-a fost revelat mie că o ceată de djinni au ascultat și apoi au zis: „Noi**

¹² Tefsir At-Taberi

am auzit un Coran minunat. Care călăuzește către drumul cel drept! Noi credem în el și nu-i vom face Domnului nostru nici un asociat!””” (Coran 72: 1-2).

Cum de nu poți fi ca ei? De ce nu îi iei drept un exemplu demn de urmat?

Ascultă cum i-au provocat ei pe necredincioșii din rândul djinnilor, în special pe Iblis (Satana): **„Și netrebnicul nostru (Iblis sau politeștii din rândul djinnilor) a spus asupra lui Allah minciuni.” (Coran 72:4).** Privește cum au renunțat ei la faptele rele ale djinnilor și ale oamenilor, de asemenea: **„Însă au fost bărbați dintre oameni care au căutat apărare la bărbații dintre djinni, dar le-a sporit lor suferința.” (Coran 72:6).** Acest ultim verset este o avertizare împotriva căutării refugiului la djinni. Aceia care fac asta vor fi mult mizeri decât erau ei. Ascultați, frați, acest avertisment este de la djinnii înșiși. Ei vă avertizează împotriva căutării refugiului la ei sau a cererii ajutorului lor.

Urmează mai multe vesete, toate ne arată înțelepciunea lor (a djinnilor) și înțelegerea lor a conceptului de Da'wa și cât de imporatnt este acesta: **„Și când am auzit noi călăuzirea, am crezut în ea și acela care crede în Domnul său să nu se teamă nici de împuținare, nici de împovărare! Unii dintre noi sunt musulmani și unii dintre noi sunt nelegiuți. Aceia dintre noi care au îmbrățișat Islamul sunt aceia care au căutat calea cea dreaptă.” (Coran 72: 13-14).**

Observăm aici cuvinte foarte asemănătoare cu cele utilizate de Nuh (AS), precum că Imanul (Credința) va fi în folosul nostru în această lume cât și în Viața de Apoi: **„Și de vor merge ei pe calea cea dreaptă, le vom da Noi apă din belșug.” (Coran 72: 16).**

Legătura dintre cele două sure este foarte evidentă; ambele ne învață știința (fiqh) Da'wei, importanța ei și metodele ei de îndeplinire.

= Sura AL-Muzemmil (Sura „Celui învăluit”) =
= Proviiziile și rezervele tale =

Și în această sură obiectivul este foarte clar încă de la început: **„O, tu (Muhammed -SAWS), cel învăluit (în straietele tale)! Scoală-te noaptea (pentru Rugăciune), afară de puțin (timp)” (Coran 73: 1-2).** Tu, cel care încerci să-i chemi pe alții la Allah (SWT), vei primi provizia ta spirituală din: Rugăciunea din timpul nopții (Salat Al-Qiyam). De ce? Îndeplinirea Da'wei este o misiune foarte dificilă, într-adevăr: **„Noi îți vom trimite cuvinte grele (obligații, legi).” (Coran 73:5).** Ce legătură are Salat Al-Qiyam cu toate acestea? **„Scularea (pentru Rugăciune) în timpul nopții este mai folositoare și mai potrivită pentru recitare.”(Coran 73:6).** Această Rugăciune „îi construiește” pe aceia care îndeplinesc Da'wa și le împarte agenda zilnică în două: Da'wa dimineața și adorarea din timpul nopții: **„În timpul zilei tu ai de lucru îndelung! Și pomenește numele Domnului tău și dăruiește-te Lui, cu totul!” (Coran 73:7-8).**

Apoi sura îl menționează pe Musa (AS) și pe Faraon: **„Noi v-am trimis un Trimis ca să fie martor pentru voi, așa cum am trimis și la Faraon un trimis. Însă Faraon nu i-a dat ascultare trimisului și Noi l-am lovit cu pedeapsă aspră.” (Coran 73:15-16).** Ce legătură are Musa (AS) și Faraonul cu ideea principală a acestei sure?

Salat Al-Qiyam (Rugăciunea din timpul nopții) este primul nostru scut împotriva tiranilor și a necredincioșilor încăpățânați, cum ar fi în cazul lui Musa (AS) și a Faraonului. Ca și cum ni se spune să ne rugăm în timpul nopții pentru a fi mai puternici și mult mai capabili de a face Da'wa dimineața. În sura Al-Muzammil ni se prezintă o

formulă foarte clară. Sura încheie cu ceea ce poate fi tradus precum: **„Domnul tău, (o, Muhammed) știe că tu stai în picioare (pentru Rugăciune) aproape două treimi din noapte, sau jumătate din ea, sau o treime din ea, ca și o parte dintre aceia care sunt cu tine. Allah hotărăște noaptea și ziua. El a știut că voi nu veți putea petrece toată noaptea în Rugăciune și astfel El se întoarce către voi cu îngăduință. Deci recitați atât cât vă este cu putință din Coran. El a știut că unii dintre voi vor fi bolnavi, că alții călătoresc prin lume, în căutarea harului lui Allah, și că alții se luptă pe calea lui Allah! Deci recitați atât cât vă este cu putință din el, împliniți Rugăciunea, dați Dania și faceți-I lui Allah un împrumut frumos, căci binele pe care îl trimiteți înaintea pentru sufletele voastre îl veți afla la Allah mai bun, ca răsplată, și mai mare. Și rugați-L pe Allah de iertare, căci Allah este Iertător și Îndurător!” (Coran 73:20).**

Rugăciunea din timpul nopții a fost o obligație a tuturor musulmanilor în timpul chemării în secret la Islam și a continuat să fie așa, exact încă un an după ce Islamul a fost făcut public. Apoi, pentru companioni a devenit dificil îndeplinirea acestei Rugăciuni, astfel că ultimul verset a fost revelat pentru a împuțina această obligație: **„Deci recitați atât cât vă este cu putință din Coran.” (Coran 73:20).**

Este semnificativ faptul că în această sură citim: **„... și că alții se luptă pe calea lui Allah!” (Coran 73:20).** Această sură este mekkană și a fost revelată la începutul perioadei mekkane, dar totuși ea menționează Jihadul de dragul lui Allah (SWT). Aceasta este pentru că Rugăciunea din timpul nopții se numără printre condițiile esențiale de pregătire pentru Jihad. Folosește-o pentru a fi pregătit pentru Jihad atunci când va sosi timpul.

**= Sura Al-Muddethir („Cel acoperit”) =
= Ridică-te și îndeamnă =**

După ce ai dobândit proviziile și rezervele tale spirituale, după de L-ai cunoscut pe Cel la Care îi vei chema pe ceilalți oameni, după ce ai văzut exemple minunate ale celor care îndeplinesc Da'wa (chemarea la Allah (SWT)) și după ce ai recunoscut realitatea Vieții de Apoi și ai aflat multe despre ea, ce ai de gând să faci în cazul acesta? De ce mai stai? **„Ridică-te și îndeamnă” (Coran 74:2).** Această sură te îndeamnă să te miști, să te ridici și să acționezi prin îndeplinirea Da'wei.

„O, tu (Muhammed -SAWS) cel acoperit! Ridică-te și îndeamnă! Pe Domnul tău preamărește-L.” (Coran 74:1-3). Acest verset nu înseamnă că tu ar trebui să spui doar „Allahu Ekber” (Allah este cel mai Mare). Te îndeamnă să-i faci pe alții să cunoască măreția lui Allah (SWT), să faci ca întregul univers să-L preamărească pe Allah pentru ca astfel poruncile lui Allah (SWT) să fie mult mai importante în inima ta decât orice altceva.

Este de remarcat în special faptul că, în această sură versetele sunt foarte rapide în ceea ce privește ritmul și efectul lor. În sura Al-Muzemmil versetele erau simple și încete. Ele se potriveau cu atmosfera de noapte: **„O, tu (Muhammed -SAWS), cel învăluit (în straiile tale)! Scoală-te noaptea (pentru Rugăciune), afară de puțin (timp)” (Coran 73: 1-2) și ! Și pomenește numele Domnului tău și dăruiește-te Lui, cu totul!” (Coran 73:8).**

Pe de altă parte, în sura Al-Muddethir versetele se mișcă mai rapid pentru a ține pasul cu acțiunile rapide ale celor întreprind Da'wa și umplu universul cu vitalitatea, vigoarea, optimismul lor și cu interacțiunea cu ceilalți: **„Ridică-te și îndeamnă! Pe Domnul tău preamărește-L. Veșmintele tale curățește-le. Și de nelegiuire stai departe.”** (Coran 74:2-5).

„Când se va sufla în trâmbiță (a doua suflare în trâmbiță). Aceea va fi o Zi grea. Deloc ușoară pentru necredincioși!” (Coran 74: 8-10). Privește la măreția Coranului! Ritmul acestor versete se potrivește cu obiectivele și cu ideile principale ale surei.

Ascultă ceea ce poate fi tradus precum: **„De parcă ar fi niște măgari sălbatici speriați. Ce fug de leu?”** (Coran 74:50-51). În aceste versete îi vedem pe necredincioși fugind de la calea cea dreaptă asemenea unor măgari sălbatici care încearcă să scape de un leu feroce. Ce metaforă incredibilă care se potrivește cu rapiditatea și ritmul versetelor.

= Sura Al-Qiyame (Sura „Învierii”) =

Această sură, așa cum implică și titlul, ne amintește de Ziua Învierii. La fel ca și sura Al-Haqqa, le furnizează acelor care vor îndeplini Da'wa resurse de bază pentru folosire, în timp ce pe alții îi conduce către calea cea dreaptă. Acest lucru este evident în mod special, în modul în care ne amintește de stadiul inițial al Zilei de Apoi: moartea. Allah (SWT) spune: **„Dar nu! Când (sufletul) va ajunge la clavicule (la gât, în partea superioară a pieptului). Și se va zice: „Cine este tămăduitor?” Și el va crede că aceasta este despărțirea (de viață). Și piciorul se va încolăci cu piciorul. În Ziua aceea la Domnul tău va fi condus!”** (Coran 26-30).

= Sura Al-Insan (Sura „Omului”) =

Această sură explică unul din cele mai importante concepte pentru toți aceia care vor să întreprindă Da'wa. Acest concept este: tot ceea ce trebuie să faceți este Da'wa, în ceea ce privește rezultatele, lăsați-le în seama lui Allah (SWT). De aceea Allah (SWT) spune: **„Noi l-am călăuzit pe drum, fie că el va fi mulțumitor, fie că el va fi nemulțumitor”** (Coran 76:3). Această sură aproape că le spune tuturor acelor care îndeplinesc Da'wa și Profetului lor (SAWS): nu renunțați doar pentru că unii oameni nu vă cred sau vă neagă, Allah este Cel Care călăuzește: **„Așadar, fii răbdător și așteaptă judecata Domnului tău și nu da ascultare vreunui păcătos sau necredincios dintre ei!”** (Coran 76:24). Allah (SWT) spune, de asemenea: **„Aceștia iubesc viața trecătoare și lasă în urma lor o Zi grea.”** (Coran 76:27).

= Sura Al-Mursalat („Cele trimise”) =

Sura Al-Insan le cere acelor care îndeplinesc Da'wa să nu fie afectați de faptul că ceilalți oameni nu răspund chemării lor. Această sură adresează un avertisment direct

acelor care neagă: **„Vai, în Ziua aceea, pentru cei care învinuiesc de minciună!” (Coran 77:15).** În același timp le spune acelor care îndeplinesc Da’wa să nu fie supărați (nefericiți), să caute mijloacele și să lase rezultatele în seama lui Allah (SWT), Stăpânul tuturor lumilor: **„Și în care cuvânt vor crede ei după el?” (Coran 77:50).**

Aceste sure sunt în mod extraordinar de superbe în modul în care vorbesc despre Da’wa. Chiar dacă, nu am putut să vorbim despre toate principiile și conceptele legate de Da’wa, care au fost menționate în aceste sure, am încercat să luminăm asupra punctelor cheie din Da’wa și asupra importanței ei, lăsând întreg spațiul deschis pentru cititorul Coranului să trăiască cu aceste sure și să simtă grația fără de sfârșit și binecuvântările acestei Cărți Sfinte, conform relatării Profetului (SAWS): „Minunile Coranului sunt nesfârșite.”¹³

¹³ Relatat de Ibn Hijr, *Al-Kafi Al-Shafi*:53.

Surele părții treizeci

Concluzie:

Această parte încheie atât Coranul cât și metodologia „Guvernării” pe pământ, care a fost stabilită de către Allah (SWT) pentru întreaga omenire. După ce am discutat despre reguli și legi, după ce am vorbit despre strămoși și după ce i-am luat pe ei drept exemplu, și după ce am menționat condițiile esențiale ale Guvernării în toate surele și părțile, sosim acum la partea a treizeci care este alcătuită din mai multe sure scurte dar foarte impresionante. Această parte subliniază semnificațiile care îl pot ajuta pe cititor să aplice întreaga metodologie: de la îndemnarea noastră să credem în măreția lui Allah (SWT) și în capacitățile Lui, amintirea noastră că Îl vom întâlni și ne vom întoarce la El în Ziua Judecății până la afirmarea necesității de a-I mulțumi.

Sura Abese („El s-a încrunțat”) = Un reproș de dragul lui Allah (SWT)=

În sura Abese citim un reproș divin tandru adresat Profetului Muhammed (SAWS), deoarece el s-a îndepărtat de un companion orb (Abdullah Ibn umm Mektum) care venise să-l întrebe ceva, în vreme ce Profetul (SAWS) discuta cu căpeteniile tribului Qurayș. Astfel Allah (SWT) a revelat ceea ce poate fi tradus precum: **„El s-a încrunțat și s-a întors. Când orbul a venit la el (ca să-l întrebe). Și de unde să știi? Poate că el a voit să se curățească. Sau a venit să fie îndemnat și i-ar fi fost spre folos îndemnarea!” (Coran 80:1-4).** Aceste versete ne învață că Da’wa este un drept al tuturor și nu este limitată la o anumită categorie de oameni. Trebuie să învățăm faptul că oricine caută să învețe ceva în domeniul Da’wei este într-adevăr îndreptățit să știe acel lucru, indiferent de care ar putea să fie statutul lui social.

Merită să menționăm faptul că atenția acordată de Profet (SAWS) căpeteniilor din tribul Qurayș nu a fost nici din cauza nivelului lor social înalt și nici din cauza nepăsării față de omul orb. Ci a fost doar din cauza faptului că, el s-a gândit că acestor căpetenii le-ar fi fost de folos Islamul. El (SAWS) a dorit ca ei să devină musulmani de dragul Islamului, și nu pentru că ei erau bogați. În această privință, reproșul a venit pentru a-i reaminti lui (SAWS) să nu ignore pe nimeni care întreabă ceva în legătură cu Islamul. Prin aceasta s-a intenționat de asemenea, să-i învețe pe aceia care îndeplinesc Da’wa să-i ia în considerare pe toți oamenii, bogați sau săraci, tineri sau bătrâni, fără nici o discriminare.

Sura At-Tariq (Sura „Celui care vine noaptea”) = Creația și porunca sunt ale Lui =

Această sură ne amintește despre propria noastră realitate și origine: **„Deci să cugete omul din ce este el creat! El este creat dintr-o apă aruncată. Ce iese dintre coapse și coaste! El are putere să-l facă din nou.” (Coran 86:5-8).** Omul este creat dintr-o simplă picătură care își are originea în coloana vertebrală a bărbatului și în

coastele femeii, în același fel o picătură de ploaie scoate o plantă din pământ: **„Pe cerul cel cu revenirea (ploii). Și pe pământul cu crăpături!” (Coran 86: 11-12).**

Creatorul omenirii și creatorul universului este unul singur. El l-a creat pe om exact așa cum El a creat plantele, din apă în care El a pus secretul vieții.

Sura Aș-Şems („Soarele”)

Această sură oferă o descriere a fenomenelor cosmice care au fost create de Allah (SWT) pentru unica folosire a omului, cea mai importantă și cea mai onorabilă creatură: **„Pe Soare și pe strălucirea lui. Și pe luna care îi urmează! Pe ziua care îl face să strălucească. Și pe noaptea care îl acoperă! Pe cer și pe ceea ce l-a făcut întins! Și pe suflet (Nefs – o persoană sau un suflet) și pe ceea ce l-a plăsmuit.”(Coran 91:1-7).** Apoi sura se oprește la (nefs) sau la suflet pentru a-l descrie și pentru a-i arăta importanța: **„Și i-a insuflat lui nelegiuirea sa și evlavia sa! Izbândește cel care-l curățește. Și pierdut este cel care-l strică!” (Coran 91: 8-10).** Dacă ființele umane și-ar fi dat seama de valoarea lor în modul în care Creatorul lor îi vede, ele ar fi căutat să răspundă chemării Stăpânului lor, ele L-ar fi iubit apoi, așa cum și El îi iubește pe ei.

Sura Ad-Duha (Sura „zilei luminoase”) = Cât de mult l-a iubit pe el Stăpânul Său =

În contrast cu reproșul din sura Abese, această sură ne arată cât de mult îl iubește Allah (SWT) pe Profetul Său Muhammed (SAWS): **„Pe ziua luminoasă. Și pe noapte, când se întunecă! Domnul tău nu te-a părăsit și nu te urăște.” (Coran 93:1-3).** Să nu te gândești, Muhammed, că Stăpânul tău te-a părăsit sau că El nu te iubește!

„Oare nu te-a găsit El orfan și ți-a dat adăpost? Nu te-a găsit pe tine nepăsător și te-a călăuzit? Nu te-a găsit pe tine sărman și te-a făcut bogat?” (Coran 93: 6-8). Acestea sunt cuvinte foarte blânde de mângâiere, pline de dragoste divină față de Profet (SAWS).

Printre binecuvântările acestei sure este aceea că Allah (SWT) jură la început pe cele mai senine (calme) perioade de timp ale zilei: prima parte a zilei, până ce soarele se ridică sus pe cer și noaptea. Dragostea lui Allah (SWT) pentru Profetul Său nu este limitată doar la cuvinte; ci ea a reprezentat mai mult decât atât pentru a descrie o întreagă atmosferă emoțională, așa cum s-a arătat în cuvintele blânde și în versetele acestei sure.

Sura At-Tin („Smochinii”)

Aproape că vedem același înțeles în sura At-Tin: **„Pe smochini și pe măslini. Și pe Muntele Sinin. Și pe această cetate sigură! Noi l-am creat pe om cu cea mai frumoasă înfățișare.” (Coran 95: 1-4).** Ce legătură au primele trei versete cu crearea omului? Această sură a identificat trei locuri sfinte; tărâmul smochinilor și al măslinilor; Ierusalim, muntele Sinai lângă care Allah (SWT) a vorbit cu Musa (AS) și Mekke. Toate

aceste locuri sunt sfinte. După aceea, Allah (SWT) vorbește despre crearea omului cu cea mai frumoasă înfățișare. Ca și cum ar trebui să înțelegem sensul astfel: sfințenia ființei umane pentru Allah (SWT) este egală cu sfințenia acestor locuri sfinte. Sfințiți-vă pe voi înșivă, ființe umane, supunându-vă lui Allah (SWT) și mulțumindu-I Lui pentru că v-a creat în cea mai frumoasă formă și tipar: **„Apoi îl întoarcem pe el în locul cel mai de jos” (Coran 95:5)**. Nimic nu vă va salva de această soartă cu excepția Imanului și a faptelor bune: **„Fără de aceia care cred și împlinesc fapte bune, căci ei vor avea parte de răsplată neîntreruptă.” (Coran 95:6)**.

**Sura Al-Alaq (Sura „Sângelui încheșat”)
Sura An-Nasr (Sura „Biruinței”)
= Păzirea faptelor =**

În această parte există două sure; una dintre ele reprezintă începutul revelației și anume sura Al-Alaq: **„Citește! În numele Domnului Tău care a creat. Care l-a creat pe om din sânge încheșat! Citește! Domnul tău este cel mai nobil. Este Cel care l-a învățat cu calemul. L-a învățat pe om ceea ce el nu a știut!” (Coran 96: 1-5)**, iar cealaltă a anunțat în mod jalnic vestea morții Profetului (SAWS) în sura An-Nasr către sfârșitul revelației: **„Când vine biruința lui Allah (la tine, o Muhammed, împotriva dușmanilor tăi) și cucerirea (Mekkăi)” (Coran 110:1)**. Sura An-Nasr a fost revelată înainte de moartea Profetului (SAWS), aducându-i vești îmbucurătoare în legătură cu posibila glorie și victorie a Islamului: **„Și-i vezi pe oameni intrând în religia lui Allah în cete. Atunci slăvește-L cu laudă pe Domnul tău și roagă-L pe El de iertare, fiindcă El este Iertător (cu cel care se căiește!)” (Coran 110:2-3)**. Care este legătura dintre cererea iertării lui Allah (SWT) și victoria Islamului și măreția musulmanilor? O persoană victorioasă poate să fie plină de îngâmfare sau aroganță, așa cum i-am văzut pe mulți conducători victorioși și cuceritori de-a lungul secolelor. De aceea este important să-i mulțumim lui Allah (SWT), Dăruitorul pentru binecuvântările Lui și să-I cerem iertare pentru lipsa de apreciere, de prețuire a noastră. Aceste două lucruri nu numai că ne vor apăra faptele noastre pentru a nu fi pierdute, dar ne vor păzi, de asemenea, inimile noastre de îngâmfare și tiranie.

Sloganul credinciosului:

Din această cauză observăm că în Islam, iertarea urmează întotdeauna după fapte minunate, importante. După Rugăciune spunem: „Cer iertarea lui Allah, Unicul, Veșnic Viu; (Cel care nu are nevoie de nimic în timp ce toate au nevoie de El) și mă căiesc Lui.”¹⁴ Prin intermediul acestei sure Allah (SWT) ne învață că noi ar trebui să-I dăm întotdeauna un credit complet pentru orice binecuvântare pe care o primim și să ne reproșăm nouă înșine pentru că eșuăm în cererea iertării Lui (SWT). Nimeni nu va fi vreodată capabil să Îi ofere ceva în schimb Stăpânului Măreției pentru ceea ce El merită în mod propriu-zis.

¹⁴ “*Esteghfirullah elledhi la ilahe illa huwe Al-Hayyul-Qayyum we etubu ileihi.*”

Sura At-Tekathur (Sura „Înmulțirii”) **= Echilibru între materialism și spiritualitate =**

Sura At-Tekathur ne prezintă un concept foarte important: nu ar trebui să trăim doar pentru a ne satisface nevoile fizice ale corpurilor noastre. Nu ar trebui să trăim doar pentru mâncare, distracție și pentru căsătorie. Trebuie să avem grijă, de asemenea, și de sufletele noastre. Trebuie să avem grijă în cazul în care banii (averea) și copiii ar putea să ne distragă atenția de la pomenirea lui Allah (SWT), pentru că apoi ne vom găsi pe noi înșine confrunțați cu moartea: **„Vă abate goana după înmulțire. Până când veți vizita mormintele.” (Coran 102: 1-2).** Sura îi avertizează apoi pe aceia care trăiesc doar pentru propriile lor plăceri fizice: **„Nu! Voi veți ști curând! Și încă o dată: Nu! Voi veți ști curând! Nu! Dacă ați ști cu siguranță! Voi veți vedea Iadul!” (Coran 102:3-6).** Să nu fii unul dintre aceia.

Înlăuntrul tău ai un suflet care își caută propria lui hrană: supunere, iertare, Rugăciune și Qiyam (Rugăciunea din timpul nopții). Dacă ignori această avertizare, atunci ascultă acest verset înfricoșător despre Iad, fie ca Allah (SWT) să ne salveze pe noi toți de el: **„Încă o dată: îl veți vedea, cu siguranță! Apoi veți fi întrebați, în Ziua aceea, despre plăceri.” (Coran 102: 7-8).** Allah (SWT) ne va întreba în legătură cu fiecare binecuvântare cu care ne-a înzestrat, cele mai importante dintre ele sunt trupurile noastre. Unii dintre noi le-au folosit în nesupunere față de Allah (SWT), uitând să hrănească și sufletele noastre pentru a le pregăti pentru Ziua Judecății.

= Sura Al-'Asr (Sura „Timpului”) =

Următoarea sură la care vom face referire este sura Al-'Asr, sura care a fost descrisă de Imam Aș-Şafi'i (RA- Allah să fie mulțumit de el!): „Dacă Allah nu ar fi revelat decât această sură, ea ar fi fost de ajuns pentru oameni.” Această sură acoperă toate trăsăturile Islamului: **„Afară de aceia care cred (în monoteismul islamic) și împlinesc fapte bune ... ” (Coran 103:3).** Apoi subliniază importanța unității între musulmani, cooperarea lor pentru a aduce victorie acestei religii și răbdarea lor în depășirea tuturor obstacolelor cu care se confruntă: **„ ... și se îndeamnă unul pe altul către Adevăr și se îndeamnă unul pe altul la răbdare.” (Coran 103:3).** Această cale este într-adevăr, calea cea dreaptă, calea către care ne rugăm lui Allah (SWT) la fiecare rekeat să ne călăuzească: **„Călăuzește-ne pe noi pe drumul cel drept. Drumul celor cu care Tu ai fost dăruitor, nu al celor pe care Tu Te-ai mâniat, nici al rătăciților.” (Coran 1:6-7).** Aceia care au câștigat mânia lui Allah (SWT) sunt cei care au pierdut, iar aceia care s-au îndepărtat de la calea cea dreaptă sunt de asemenea cei care au pierdut, dar aceia care s-au îndemnat unul pe altul către Adevăr și către răbdare sunt aceia asupra cărora Allah (SWT) Și-a revărsat binecuvântarea călăuzirii către calea cea dreaptă.

Întemeierea națiunilor și a civilizațiilor:

În această sură există teme foarte importante. Ea a cuprins toate punctele necesare întemeierii națiunilor și civilizațiilor cum ar fi:

- **„Jur pe timp!” (Coran 103:1).**
- Să ne umplem timpul cu lucruri folositoare: **„Că omul va fi în pierdere” (Coran 103:2).**
- Importanța muncii în echipă: **„ ... și se îndeamnă unul pe altul către Adevăr și se îndeamnă unul pe altul la răbdare.” (Coran 103:3).**

Sura Al-Fil (Sura „Elefantului”)

Această sură ne spune că acest întreg univers aparține lui Allah (SWT). Ne spune că Allah (SWT) este capabil să-l pedepsească pe orice tiran în orice moment: **„Oare n-ai văzut tu ce a făcut Domnul tău cu oamenii elefantului?! Oare nu a făcut El vicleșugul lor să fie în deșert?!” (Coran 105:1-2).** Vicleșugul inamicilor lui Allah (SWT) este slab. El nu are nici un efect real și nu va ține mult timp, deoarece voința lui Allah (SWT) se va împlini în felul ei: **„Și a trimis peste ei păsări în stoluri. Ca să arunce asupra lor cu pietre din lut ars! Și i-a făcut pe ei ca un ogor mâncat.” (Coran 105:3-5).** Căutați ajutorul lui Allah (SWT) împotriva dușmanilor Lui și ai voștri.

Sura Al-Qurayş (Sura „Qurayş”)

Am ajuns la sura Al-Qurayş. Această sură discută o problemă foarte serioasă: obișnuirea cu binecuvântările lui Allah (SWT) și mulțumirea Lui pentru că ni le-a dăruit, până în măsura în care unii oameni ar putea să uite să-I mulțumească lui Allah (SWT) pentru ele. **„Pentru obiceiul (neamului) Qurayş. Obiceiul lor pentru călătoria de iarnă și cea de vară.” (Coran 106:1-2).** Ei s-au obișnuit cu una din cele mai minunate binecuvântări ale lui Allah (SWT); drumul în siguranță pregătit de El pentru călătoriile lor de iarnă și de vară. Acestor binecuvântări se cuvine să se răspundă prin recunoștință și prin adorarea Lui: **„Să-L adore ei pe Stăpânul acestei Case. Care-i hrănește, păzindu-i de foame și-i ferește pe ei de spaimă!” (Coran 106:3-4).**

Cele mai mari binecuvântări ale lui Allah (SWT) și cele mai de bază nevoi ale ființelor umane sunt mâncarea și siguranța. Sura Al-Qurayş le spune acelor care citesc Coranul „Reînviați-vă inimile prin amintirea binecuvântărilor lui Allah și fiți atenți să nu vă obișnuiți cu ele, din moment ce acest lucru distrage inimile de la mulțumirea lui Allah Dăruitorul, Darnicul”.